

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 941
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 6ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας, σελ. 946, 949
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 963, 964
4. Ανακοινώνεται η συγκρότηση της Επιτροπής του Απολογισμού και του γενικού Ισολογισμού του Κράτους και ελέγχου της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, καθώς και οι ειδικές μόνιμες επιτροπές, σελ. 951
5. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του κόμματός του για όλη τη Σύνοδο, τους κ. Φ. Κουβέλη και Π. Λαφαζάνη, σελ. 961
6. Ανακοινώνεται ότι ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Κ. Καρούτσος εν όψει της συζήτησης της πρότασης για την σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής και την άσκηση δίωξης κατά μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού, ενεχειρίσει το υλικό της δικογραφίας για το Βατοπαίδιο, σελ. 985
7. Επί του Κανονισμού, σελ. 985

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 23 Οκτωβρίου 2008, σελ. 941

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Προστασία δανειοληπτών και άλλες διατάξεις», σελ. 941

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Προσωπικού θέματος:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ., σελ. 963, 964
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι., σελ. 963

Β. Επί του Κανονισμού:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 985
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ., σελ. 985
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 985
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 985

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ., σελ. 944
ΑΗΔΟΝΗΣ Χ., σελ. 962
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ., σελ. 973
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 949
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 969
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η., σελ. 945
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α., σελ. 971
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 964, 967
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α., σελ. 961
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 942
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι., σελ. 946
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 968, 982, 983
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ. 943
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 974, 975
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ., σελ. 980, 983
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 981, 982, 984
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι., σελ. 947, 966, 967, 975, 976, 977, 978, 980, 984
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ., σελ. 947
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 950
ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., σελ. 973
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 968
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ., σελ. 948
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 970
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 961
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι., σελ. 963
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α., σελ. 969

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 22 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 21 Οκτωβρίου 2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΒ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 21 Οκτωβρίου 2008, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου: α) «Οργάνωση του συστήματος επίσημης μετάφρασης, σύσταση Μεταφραστικής Υπηρεσίας στο Υπουργείο Εξωτερικών, ορκωτοί μεταφραστές και άλλες διατάξεις».

β) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 23 Οκτωβρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 144/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιου Κοντογιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταστέγαση του Ειδικού Εργαστηρίου Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Πύργου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 145/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λούκας Κατσέλη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την απόφαση της Αγροτικής Τράπεζας να προχωρήσει στην εκχώρηση του πληροφορικού πακέτου μετοχών της Αγροτικής Ασφαλιστικής κ.λπ..

3. Η με αριθμό 163/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωνσταντίνου Αλυσανδράκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων από την περιοχή του Ελληνικού Ιωαννίνων, τη διακοπή των εργασιών κατασκευής Χ.Υ.Τ.Α. κ.λπ..

4. Η με αριθμό 160/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Μπανιά προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στα δικαστήρια της Ζακύνθου κ.λπ..

5. Η με αριθμό 153/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη βιντεοσκόπηση ιατροχειρουργικής επέμβασης ασθενούς στο Νοσοκομείο Ερυθρός Σταυρός κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 150/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προώθηση της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 142/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μαρίας-Ελίζας Ξενογιαννακοπούλου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εσωτερικών, σχετικά με την εγκατάλειψη από την πολιτεία του Πάρκου Περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης «Αντώνης Τρίτσης» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 162/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Καλαντίδου προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη χρηματοδότηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Οχημάτων από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 159/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου- Πασχαλίδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση προβλημάτων του Νοσοκομείου Δράμας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 154/20-10-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με το ρόλο του ειδικού διαμεσολαβητή του Ο.Η.Ε. κ. Μάθιου Νίμιτς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Προστασία δανειοληπτών και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βασίλειος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάκτηση της αξιοπιστίας της πολιτικής που πολύ έχει τρωθεί, ιδιαίτερα τώρα τελευταία, εκτός των άλλων πρωτοβουλιών που απαιτούνται για την αναζωογόνηση της Δημοκρατίας προϋποθέτει και ειλικρίνεια. Και πρέπει σ' αυτήν την Αίθουσα να μιλήσουμε τη γλώσσα της ειλικρίνειας.

Η οικονομική πολιτική που ακολούθησε συνειδητά πέντε χρόνια τώρα η Κυβέρνηση Καραμανλή και οι συνεχείς φορολογικές μεταρρυθμίσεις οδήγησαν στην υπερσυγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των ολίγων. Ταυτόχρονα έγινε μεγάλη αφαίμαξη του εισοδήματος όλων των πολιτών και ιδιαίτερα των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων.

Η πολιτική αυτή συμπληρώνεται από το κλίμα σήψης και διαφθοράς, την καταλήστευση του δημόσιου πλούτου, το ξεπούλημα του στιδήποτε χαρακτηρίζεται «δημόσιο αγαθό» και την αποδόμηση του κοινωνικού κράτους.

Με τον προϋπολογισμό του 2009 ο λογαριασμός αυτής της πολιτικής στέλνεται πάλι στον πολίτη. Επτάμισι δισεκατομμύρια ευρώ είναι οι νέοι φόροι. Η Κυβέρνηση μετά το σλόγκαν ότι για όλα δέχεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. προσπαθεί να βρει άλλοθι στη λεγόμενη «διεθνή οικονομική κρίση». Όμως στη διεθνή οικονομική κρίση, κύριε Υπουργέ, οφείλεται και το Βατοπαίδιο; Η ληστεία των πολιτών με τα καύσιμα οφείλεται στη διεθνή κρίση; Πέρυσι είχε 86 δολάρια το βαρέλι το πετρέλαιο και 58 λεπτά το θέρμανσης. Φέτος έχει κάτω από 70 δολάρια το αργό, 75 και πάνω το θέρμανσης.

Ο πολλαπλασιασμός των τιμών των λιπασμάτων, οι εξευτελιστικές τιμές παραγωγού, το «καπέλο» στους καταναλωτές είναι κι αυτά γραμμή της διεθνούς κρίσης; Οι διευθετήσεις και οι μειώσεις φόρων για το κεφάλαιο και οι νέοι φόροι για όλους τους πολίτες είναι κι αυτό αίτιο της διεθνούς κρίσης; Στη διεθνή κρίση χρεώνετε και την κατάργηση του Φόρου Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας και την επιβολή νέου φόρου σε τρία εκατομμύρια ιδιοκτήτες, μικρομεσαίους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες δεν ξεγελούνται πια. Γνωρίζουν ότι η αποτυχία αυτής της πολιτικής οφείλεται στις επιλογές της Κυβέρνησης πέντε χρόνια τώρα.

Αλλά η Κυβέρνηση ακολουθεί και λάθος πολιτική σε σχέση με την αντιμετώπιση των συνεπειών της διεθνούς συγκυρίας στη χώρα μας. Ενώ όλες οι κυβερνήσεις –οι ευρωπαϊκές, κυρίως– ψάχνουν τρόπους, ούτως ώστε να ενισχυθούν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, ούτως ώστε να διατηρηθεί και να διευρυνθεί η οικονομική δραστηριότητα, στη χώρα μας ο Πρωθυπουργός επιμένει στην πολιτική του στραγγαλισμού των μεσαίων και χαμηλών εισοδημάτων, σε μία πολιτική που οδηγεί στην ύφεση.

Η απόφαση για άνευ όρων ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών κινδυνεύει να οδηγήσει σε κερδοσκοπικές και αδιαφανείς τοποθετήσεις. Εμείς ζητήσαμε και ζητάμε να διασφαλιστεί η ενίσχυση της απρόσκοπτης δανειοδότησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και η προστασία καταθετών και δανειοληπτών.

Ο Έλληνας φορολογούμενος δεν μπορεί και δεν πρέπει να σηκώσει πρόσθετα βάρη στο όνομα της στήριξης των υπερκερδών των τραπεζών ή στο όνομα της οποιας σταθερότητας. Αντίθετα, πρέπει να έχει ουσιαστικό μέρισμα στα 28.000.000.000 ευρώ.

Ας θυμηθούμε όμως κάτι που έχει σχέση με την πορεία αυτού του τόπου. Μετά τη μεγάλη ανταπόκριση που είχε το πρόγραμμα που ανακοίνωσε ο Πρόεδρος μας στη Θεσσαλονίκη μας είπαν ότι –καλό είναι αλλά– αν εφαρμοστεί, τα 11.000.000.000 ευρώ που χρειάζονται θα διαλύσουν την οικονομία.

Η αύξηση της ρευστότητας κατά 28.000.000.000 σε μια μέρα στις τράπεζες τι αποδεικνύει; Αποδεικνύει ότι χρήματα υπάρχουν. Η οικονομία, παρά την απαξίωση που την οδηγεί η Νέα Δημοκρατία, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κάνει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, έχει ακόμη σημαντικές δυνατότητες. Όμως, χρειάζεται βούληση, χρειάζεται σχέδιο, χρειάζονται στελέχη για να υλοποιήσουν ένα πρόγραμμα υπέρ της ανάπτυξης, υπέρ των πολιτών.

Οι πολίτες σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν μέτρο σύγκρισης. Συγκρίνουν αφ' ενός μεν την αθέτηση όλων των προεκλογικών υποσχέσεων Καραμανλή προς τους πολίτες, τη μονομερή στήριξη του κεφαλαίου και αφ' ετέρου το πρόγραμμα του Π.Α.Σ.Ο.Κ. για ανάπτυξη, δυνατή οικονομία, ανθρώπινη, δίκαιη κοινωνία, αναδιανομή.

Οι πολίτες συγκρίνουν τις αδιέξοδες πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας και τις συγκεκριμένες καθαρές και άμεσα εφαρμόσιμες λύσεις που προτείνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., λύσεις για την ενί-

σχυση και προστασία των χαμηλών εισοδημάτων, για τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας.

Προτείνουμε ένα νέο φορολογικό σύστημα που θα αποκαθιστά τη φορολογική δικαιοσύνη, με χορήγηση έκτακτου επιδόματος αλληλεγγύης, αύξηση της επιστροφής του Φ.Π.Α. στους αγρότες στο 11%, επίδομα θέρμανσης σε όλους όσους το έχουν ανάγκη, αποφασιστικό κύπημα της ακρίβειας όχι στα λόγια, αλλά με εφαρμογή της νομοθεσίας για τα ολιγοπώλια και τα μονοπώλια και ταυτόχρονα μείωση εδώ και τώρα των τιμολογίων των δημοσίων επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποτυχημένη οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτή που οδήγησε τον οικογενειακό προϋπολογισμό σε αδιέξοδο. Προβλήματα πάντα υπήρχαν. Τώρα μιλάμε για αδιέξοδο, για κατάρρευση του οικογενειακού προϋπολογισμού, μεγάλη αύξηση του κόστους ζωής.

Η δραματική μείωση του εισοδήματος τα τελευταία χρόνια οδήγησε στον υπερδανεισμό των νοικοκυριών. Η αδυναμία στη συνέχεια εξυπηρέτησης των δανείων –και αυτών που είχαν ληφθεί στο παρελθόν και αυτών που λήφθηκαν κατά τη διάρκεια της προηγούμενης πενταετίας– οδηγεί σε χιλιάδες πλειστηριασμούς και απώλειες περιουσιών για πολλούς πολίτες, ακόμα και για λίγες χιλιάδες ευρώ.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. από το 2006 κάνουντας την ακτινογραφία αυτής της κατάστασης είχε καταθέσει πρόταση νόμου. Επανήλθε τον περασμένο Μάιο. Ο Πρωθυπουργός με πολύ στόμφο εδώ στη Βουλή είπε ότι θα υιοθετήσει τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης που είναι σημαντικές.

Όμως έρχεται σήμερα και ενώ οι συνθήκες έχουν επιδεινωθεί από τη διεθνή κρίση, την οποία επικαλείται –και η περαιτέρω επιδείνωση είναι από εδώ και πέρα– το νομοσχέδιο είναι ένα ετερογενές μείγμα ημίμετρων και ευχών. Είναι ένα κακέκτυπο των προτάσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ.!

Στο θέμα των κατασχέσεων, παραδείγματος χάριν, η ρύθμιση για αύξηση του ακατάσχετου ορίου από 10.000 σε 20.000 ευρώ δεν λύνει το πρόβλημα. Χρειάζεται να προστεθεί ότι ο δανειολήπτης έχει δικαίωμα ανακοπής ακόμα και πέντε μέρες πριν τον πλειστηριασμό, χρειάζεται να επεκταθεί το μέτρο και για τον εγγυητή, άσχετα αν στην κατοικία μένει ο ίδιος, η σύζυγός του ή κάποια προστατευόμενα μέλη.

Για τους πλειστηριασμούς εμείς προτείνουμε ότι η κατοικία δεν μπορεί να βγαίνει κάτω από την αντικειμενική αξία όσες φορές και αν γίνει ο πλειστηριασμός! Η Κυβέρνηση λέει ότι αν βρείτε κάποια τεχνάσματα και φτάσουμε στον τρίτο πλειστηριασμό, ας την πάρετε τσάμπα την περιουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε προτάσεις. Έχουμε προτάσεις που έχουν να κάνουν με την πραγματική προστασία του δανειολήπτη για τις παραπλανητικές διαφημίσεις και αυθαίρετες καταγγελίες συμβάσεων από τις τράπεζες, για τη διαφάνεια στη διαμόρφωση των κυμαινόμενων επιτοκίων, για την κατάργηση του ανατοκισμού και των πανωτοκίων, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Έχετε ένα όπλο παραπάνω, τις αποφάσεις του ανώτατου δικαστηρίου, τις οποίες συνειδητά αγνοούν οι τράπεζες. Μπορείτε σήμερα να νομοθετήσετε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ... για την απαγόρευση του αναδρομικού εκτοκισμού συναλλαγών και για το δικαίωμα της πρόωρης εξόφλησης δανείων κυμαινόμενου επιτοκίου, αλλά και με προϋποθέσεις με σταθερό επιτόκιο.

Έχουμε λοιπόν προτάσεις, τις καταθέσαμε με επτά τροπολογίες. Υιοθετήστε τις και μην έρχεστε μετά που θα διαπιστωθεί και θα διογκωθεί το πρόβλημα, να αναζητείτε λύσεις, μέσα από τις προτάσεις που σήμερα εμείς υπεύθυνα σας καταθέτουμε ως Αντιπολίτευση και που δεσμευόμαστε ως αυριανή κυβέρνηση να υλοποιήσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Μερεντίτη

έχει το λόγο.

Παρακαλώ να τηρείτε το επτάλεπτο, κύριοι συνάδελφοι. Υπάρχουν πάρα πολλοί ακόμη να μιλήσουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και μέρες παρακολουθούμε τον κύριο Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς του να κομπάζουν για το πόσο σοβαρά και υπεύθυνα χειρίζεται η Κυβέρνηση την οικονομική κρίση, για την προστασία που παρέχουν στους πολίτες, για τις τραπεζικές εγγυήσεις κ.λπ..

Κανείς δεν διαφωνεί ότι στο ζήτημα των τραπεζικών καταθέσεων η Ελλάδα, σύμφωνα άλλωστε με τα όσα αποφασίστηκαν από κοινού με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης -στην οποία για να θυμόμαστε ανήκουμε χάρη στην κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη- λειτουργήσει προς τη σωστή κατεύθυνση. Το γνωρίζετε αυτό πολύ καλά και σ' αυτήν την προσπάθειά σας είμαστε δίπλα, αρωγοί και συμπαραστάτες, για να προστατευθούν οι καταθέσεις των Ελλήνων.

Αλλά ως εδώ. Δεν πρόκειται να συναινέσουμε στον εμπαιγμό που επιχειρείται εις βάρος του ελληνικού λαού, όταν ισχυρίζεστε με περισσή παρρησία ότι η χώρα μας αντέχει, γιατί έχει στιβαρό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Και φυσικά δεν υπάρχει καμία περίπτωση να συναινέσουμε σ' αυτό το φτηνό μελό που παίζεται τις τελευταίες ημέρες μπροστά στα μάτια μας και αφορά όχι μόνο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και άλλες φιλολαϊκές και κοινωνικά ευαίσθητες πρωτοβουλίες, που υποτίθεται ότι λαμβάνει η Κυβέρνηση για να προστατεύσει τα λαϊκά στρώματα.

Δεν είναι αλήθεια αυτό. Η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση αφού καταρράκωσε τα χαμηλά και μεσαία κοινωνικά στρώματα, που σήμερα στενάζουν κάτω από το βάρος της ακρίβειας, της υπερχρέωσης και των άδικων άμεσων και έμμεσων φόρων, έρχεται -όχι γιατί σας έπιασε ξαφνικά όψιμη ευαισθησία, αλλά γιατί σας πέρασε πολύ βαριές οι τελευταίες δημοσκοπήσεις, δεν μπορείτε να τις χωνέψετε- και παρουσιάζει, με πολλές τυμπανοκρουσίες μάλιστα, ένα κακέκτυπο της πρότασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως σας ανέφερε πριν από λίγο ο συνάδελφος, την οποία καταθέσαμε το 2006, μετά το Μάη του 2008 και καταψηφίστηκε από σας στις 10 Ιουλίου.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η μεγάλη αυτή κρίση καταδεικνύει το εξής: Καταδεικνύει ότι το κράτος, το οποίο εσείς θυσιάσατε στο βωμό του ανεξέλεγκτου καπιταλισμού, που είχατε καταστήσει άβουλο θεατή και υπηρέτη της ελεύθερης αγοράς, τελικά έχει ρόλο και μάλιστα σημαντικό. Καταδεικνύει ότι όπου το κράτος εγκατέλειψε θέσεις και περιορίστηκε ο ρυθμιστικός του ρόλος, η οικονομία κατέρρευσε και οι άνθρωποι έγιναν φτωχότεροι.

Η κρίση δεν ήρθε ξαφνικά και από το πουθενά. Έχει βαθιές ρίζες. Σας το λέγαμε και εσείς μας κατηγορούσατε για φθηνή αντιπολίτευση και μας λέγατε λαϊκιστές. Σας ζητούσαμε να πάρουμε πρωτοβουλίες, να προστατεύσουμε τα μεσαία και χαμηλά στρώματα τώρα, όσο είναι καιρός.

Και εσείς τι κάνατε; Αφήνατε ασύδοτη την αγορά και ατιμώρητους τους κερδοσκόπους και τα καρτέλ. Βάζατε νέους φόρους και μάλιστα, παρά τη συμφωνία που είχατε κάνει με το ECOFIN σε εαρινό συμβούλιο για τη μη επιβολή νέων φόρων. Αφήνατε ανεξέλεγκτες τις τράπεζες να αποκομίζουν υπερκέρδη σε βάρος των δανειοληπτών, παρά τις συνεχείς μας προειδοποιήσεις και τις διαμαρτυρίες των καταναλωτών για τα φιλικά γράμματα και την παραπλανητική διαφήμιση. Στεγνώσατε την κοινωνία και εξαντλήσατε τους πολίτες. Και κυρίως, δεν καλλιεργούσατε ελπίδα, αλλά ανασφάλεια και απαισιοδοξία. Και ιδού τα αποτελέσματα.

Εμείς σας προειδοποιούσαμε για τις καταστροφικές επιπτώσεις της πολιτικής σας και εσείς μας λέγατε «θα λειτουργήσει η αγορά». Ε, λοιπόν, λειτουργήσε η αγορά και ιδού τα αποτελέσματα και ποιους πλήττουν πάρα πολύ.

Όταν σας ζητούσαμε να πάρετε μέτρα για την καταπολέμηση της φτώχειας, όταν διεκδικούσαμε να δοθεί για παράδειγμα το επίδομα θέρμανσης, εσείς μας λέγατε ότι δεν αντέχει ο προϋπολογισμός. Τώρα πώς αντέχει; Τον βαστάνε οι κακές δημοσκοπήσεις και τα σκάνδαλα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Έρχομαι τώρα στο σχέδιο νόμου. Βεβαίως, μας έχετε συνη-

θίσει σε τσαπατσουλιά, προχειρότητα, επιπολαιότητα και αμιγώς επικοινωνιακή διαχείριση των προβλημάτων του τόπου, αλλά δεν περιμέναμε το ίδιο και σε αυτό το θέμα. Τόση αναληγσία, τόση αδιαφορία σε τόσο δύσκολη συγκυρία; Τι να πω; Λυπάμαι, αλλά και αυτό το σχέδιο νόμου είναι άλλη μια χαμένη ευκαιρία για τους πολίτες.

Είχατε την ευχέρεια έστω για μία φορά να φερθείτε εθνικά, να ξεπεράσετε τα στενά κομματικά στεγανά και να κάνετε δεκτή την πρότασή μας στο σύνολο, που είναι αντικειμενικά μία ολοκληρωμένη παρέμβαση για να στηριχθούν τα ελληνικά νοικοκυριά.

Δεν το πράξατε. Επιλέγεται απλά με το άρθρο 1 και 4 -θα τα πούμε στα άρθρα αυτά- κάποια επιμέρους θέματα χωρίς να δίνετε λύση στο σύνολο των προβλημάτων. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν κρίσιμα ζητήματα που ταλαιπωρούν τους δανειολήπτες, ενσπείρουν το φόβο των κατασχέσεων στα ελληνικά νοικοκυριά. Και εσείς μ' αυτό το σχέδιο νόμου δεν τα θεραπεύετε. Για παράδειγμα, παραμένει το τεράστιο πρόβλημα των κατασχέσεων. Μιλάτε για αύξηση από 10.000 ευρώ σε 20.000 ευρώ. Μα, αυτό είναι «δώρον άδωρον», διότι ποτέ δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει, εφόσον δεν αλλάζει η προβλεπόμενη προθεσμία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Στην πρόταση νόμου το είχατε προτείνει αυτό. Δεν ξέρω εάν το θυμάστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Να αλλάξει η προθεσμία. Δεν με ακούσατε στη συνέχεια τι λέω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Το όριο των 20.000 ευρώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Λιάσκο, μη διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Εάν δεν γίνει και η αλλαγή, εάν δεν προσθέσετε και την αλλαγή της προθεσμίας, λέω. Δεν με ακούσατε να τελειώνω τη φράση μου.

Θα αποδείξουμε αναλυτικά στα άρθρα ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν ανταποκρίνεται στα πάγια αιτήματα των δανειοληπτών, όσον αφορά την κύρια κατοικία, όσον αφορά την προστασία από την κατάσχεσή της και την επιμήκυνση του χρόνου για τους πλειστηριασμούς.

Επίσης, υπάρχουν θέματα ως προς την αντικειμενική αξία των ακινήτων. Αφήνετε «παραθυράκια» -σας το είπα και ο εισηγητής μας, το επαναλαμβάνω και εγώ- για τα «κοράκια» των πλειστηριασμών.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πρέπει λοιπόν να προστατεύσουμε την κύρια κατοικία, όπως είπατε και ο κ. Κεγκερόγλου. Ξέρετε, διάβασα κάπου ότι έχουμε τρεις χιλιάδες πλειστηριασμούς κάθε εβδομάδα μόνο στην Ελλάδα! Και αυτό είναι ρεκόρ!

Πρέπει να πείτε κάτι για τα πανωτόκια και τον ανατοκισμό. Πρέπει να πείτε κάτι για το κυμαινόμενο επιτόκιο, γιατί όταν μεν πέφτει το κυμαινόμενο επιτόκιο δεν είναι υποχρεωμένη η τράπεζα να το «ρίξει».

Εν κατακλείδι, η ασυδοσία των διεθνών τραπεζικών συστημάτων ήταν μία πολύ καλή αφορμή ναβάλουμε επιτέλους κανόνες, να υπάρχει αυστηρός έλεγχος, να πιεστούν οι τράπεζες. Μακάρι, έστω και τώρα, την ύστατη ώρα, να καταλάβετε ότι το πρόβλημα των υπερχρεωμένων ελληνικών νοικοκυριών δεν λύνεται με ημίμετρα. Και εσείς αυτό κάνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μακάρι να αφουγκραστείτε έστω και μία φορά την κοινωνία, όπως αυτή εκφράστηκε από τις προτάσεις που κατέθεσαν οι φορείς των δανειοληπτών. Μακάρι να είχατε το πολιτικό σθένος να κάνετε δεκτή την πρότασή μας μαζί με τις βελτιωτικές πρωτοβουλίες που προτείνουμε. Μόνον έτσι θα δινόταν επιτέλους μία βιώσιμη λύση στην ασυδοσία αυτών των ανθρώπων.

Όμως, εσείς δεν θέλετε να λύσετε προβλήματα ούτε να στηρίξετε τη δοκιμαζόμενη ελληνική οικογένεια. Εσείς απλά θέλετε να ξεφύγετε από τη συγκυρία, από τις κακές δημοσκοπήσεις και να συνεχίσετε το καταστροφικό σας έργο. Εξάλλου το δηλώνει και ο κύριος Πρωθυπουργός ότι θα κάνει κάτι για να αλλάξει την εικόνα.

Ο λαός, όμως, θέλει να ξεφύγει από εσάς. Αυτό είναι δεδομένο και να είστε βέβαιοι ότι θα το κάνει στην πρώτη ευκαιρία

με τον πιο καθαρό και δυνατό τρόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Μερεντίτη.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αγοραστής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι αρνούνται να συνειδητοποιήσουν τις ευθύνες τους για τα προβλήματα και τις ευθύνες που κληροδότησαν στο κράτος, την κοινωνία και την οικονομία. Κάποιοι ορθώνουν εμπόδια στις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος και προσπαθούν να καλλιεργήσουν φόβο απέναντι στις απαραίτητες και αναγκαίες αλλαγές. Και καταφεύγουν σε πρακτικές ισοπέδωσης, παραπλάνησης και στείρας αντίδρασης. Αρνείστε το διάλογο με λογική, αρνείστε τη συνεννόηση, αρνείστε τη συμμετοχή σας σε δράσεις ευθύνης και μιλάτε για άλλο αναπτυξιακό πρότυπο, για νέες προτάσεις πάνω σε νομοσχέδια.

Και ποιοι μιλάνε; Μιλάτε εσείς. Εσείς που δημιουργήσατε την Ελλάδα των δύο ταχυτήτων. Μιλάτε για αναπτυξιακό πρότυπο σαν εκείνο που εκτίναξε την ανεργία στα ύψη, σαν εκείνο που τετραπλασίασε το δημόσιο χρέος, σαν εκείνο που οδήγησε στη δημοσιονομική εκτροπή και μιλάτε για άλλες πολιτικές. Ποιες; Τις πολιτικές που είδαμε στο Χρηματιστήριο, στην παιδεία, στην υγεία, στις Δ.Ε.Κ.Ο., στον αγροτικό χώρο, στα σχέδια εξυγίανσης της Ολυμπιακής Αεροπορίας;

Δεν κάνετε τίποτα άλλο, παρά να επιδίδεστε σε ασκήσεις ανέξοδου, ανεύθυνου λαϊκισμού, σε ασκήσεις δήθεν ψευδοφιλήνθρωπου μαξιμαλιστικού προϋπολογισμού και έρχεστε εδώ και αυτοαναίρεστε καθημερινώς.

Εξακολουθείτε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα να υποκρίνεστε ότι δεν αντιλαμβάνεστε ούτε το δυσμενές περιβάλλον ούτε τις υποχρεώσεις της χώρας μας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά ούτε και τις προσπάθειες τις οποίες κάνει η Κυβέρνηση για να διασφαλίσει τον άνθρωπο, να διασφαλίσει τους πολίτες στη δύσκολη αυτή κρίση.

Και από τη μία πλευρά λέτε ότι δεν υπάρχει κρίση και από την άλλη ο Αρχηγός σας επεξεργάζεται σχέδια στα πλαίσια της Διεθνούς Σοσιαλιστικής. Αυτό είναι το «άκρον άωτο» της αντιπατικότητας. Και ακολουθείτε –είναι γνωστό αυτό– μία πολιτική του «αντί» και της αντίδρασης, μία πολιτική από την οποία θεωρείτε ότι μπορείτε να πάρετε πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη. Και έχετε την πολιτική της αδράνειας. Δεν κάνετε τίποτα.

Και δεν μπορείτε εσείς να έρχεστε σήμερα εδώ –και σας ακούω όλους από αυτό το Βήμα– και να παριστάνετε τους καταγγέλλοντες, εσείς που ταυτιστήκατε με τη διεύρυνση της φτώχειας και που τετραπλασίασατε την ανεργία. Και δεν μπορείτε να μιλάτε εσείς, που πολεμάτε τις μεταρρυθμίσεις που παράγουν θέσεις εργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, η υποκρισία δεν πάει άλλο. Στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν ανεύθυνοι. Στις δημοκρατίες η στάση ευθύνης είναι υποχρέωση και στάση για όλες και για όλους.

Κοιτάξτε. Στο δρόμο αυτό εμείς δεν πρόκειται να σας παρακολουθήσουμε. Εμείς διασφαλίζουμε και εξασφαλίζουμε τον πολίτη, στεκόμαστε με σεβασμό και ενδιαφέρον απέναντι στον άνθρωπο και μάλιστα σε κρίσιμες καταστάσεις, όπως η σημερινή.

Σήμερα, ζούμε ένα μεγάλο εκρηκτικό μείγμα στην οικονομία. Ένα μείγμα που ποτέ στο παρελθόν δεν δημιουργήθηκε και δεν συναντήθηκε, πρώτον, η πρωτοφανής στα οικονομικά χρονικά χρηματοπιστωτική κρίση, δεύτερον οι υψηλότερες τιμές του πετρελαίου και τρίτον, η αύξηση των τιμών στα προϊόντα και στα τρόφιμα. Και τα τρία αυτά μαζί ποτέ δεν συναντήθηκαν και γι' αυτό δεν υπάρχουν απαντήσεις. Όμως σήμερα η οικονομία στην Ελλάδα αντιστέκεται. Αντιστέκεται σ' αυτήν την οξεία κρίση και αντιστέκεται περισσότερο από ό,τι στις άλλες χώρες του κόσμου. Δεν έχετε παρά να συμβουλευθείτε τον Αρχηγό σας, ο οποίος αυτή την εποχή ταξιδεύει στο εξωτερικό για να σας πει τι συμβαίνει εκεί, προκειμένου να μπορείτε και εσείς να έχετε και εικόνα και ήχο των πραγμάτων εκτός της Ελλάδας και να δείτε πόσο θωρακισμένη είναι η ελληνική οικονομία.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Αγοραστή, να μας τα πει αυτό ο Πρωθυπουργός! Αφήστε τον δικό μας Αρχηγό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Κοιτάξτε! Αυτό το σχέδιο νόμου έχει θετικά στοιχεία. Είναι ένα σχέδιο νόμου το οποίο διαφυλάσσει τους δανειολήπτες, γιατί κάνει βήματα μπροστά και δεν υπήρξε στο παρελθόν κάτι ανάλογο.

Είκοσι πέντε χρόνια ήσασταν Κυβέρνηση και δεν είδαμε να δείχνετε αυτή την ευαισθησία που σήμερα θέλετε –ψευδοφιλήνθρωπα, επαναλαμβάνω– για να δημιουργήσετε μία πολιτική! Δεν σας είδα να δείχνετε την ίδια ευαισθησία. Δεν υπήρξαν τότε δανειολήπτες; Σήμερα δανείζονται τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις; Τότε, δεν δανείζονταν;

Είναι ένα σχέδιο νόμου το οποίο πάει βήματα μπροστά. Είναι αντικειμενικό, προφυλάσσει τους δανειολήπτες, προφυλάσσει τους ανθρώπους οι οποίοι έχουν κάποια χρέη προς το δημόσιο, ώστε να μην τους κρατάνε από τους μισθούς τους και από τις συντάξεις τους έως 1000 ευρώ, ενώ προφυλάσσει και τους καταθέτες, τα νοικοκυριά και τους ανθρώπους οι οποίοι έχουν κάποιο κομμάτι στις τράπεζες έως 100.000 ευρώ για κάθε τράπεζα, για κάθε καταθέτη. Πότε άλλοτε; Ήμασταν η πρώτη Κυβέρνηση, η οποία το πρότεινε και έσυρε σ' αυτό όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Ακόμη, άκουσα και για το στόχο του σχεδίου για τα 28.000.000.000 ευρώ. Εδώ υπάρχει ένας λαϊκισμός.

Η δυνατότητα ενίσχυσης της ρευστότητας στο ποσό των 28.000.000.000 μέχρι το τέλος του 2009, δίνεται και έχει σαν στόχο να υπάρχει δυνατότητα να δίνουν επαρκή δάνεια στα νοικοκυριά και στις επιχειρήσεις οι τράπεζες. Οι τράπεζες θα έχουν επαρκή κεφάλαια για να καλύπτουν τις ανάγκες για την ανάπτυξη της οικονομίας. Με τη μείωση αυτή των επιτοκίων πρόκειται να νοικοκυριά να μειώσουν τις δόσεις τις οποίες δίνουν κάθε μήνα και έτσι αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα. Αντίστοιχα, υπάρχει και μία ομαλοποίηση στην τραπεζική αγορά.

Δεν πρόκειται να επιβαρυνθεί ο Έλληνας φορολογούμενος –το σχέδιο προβλέπει ασφαλιστικές δικλίδες– ούτε πρόκειται να χαθούν τα χρήματα αυτά που θα δοθούν στις τράπεζες.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι οι τράπεζες δημιουργούν τις δυνατότητες ανάπτυξης και χρηματοδοτούν τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Γι' αυτό εμείς ενισχύουμε τη ρευστότητα των τραπεζών. Μειώνονται τα επιτόκια, ωφελούνται τα νοικοκυριά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, έχουμε δύο επιλογές. Η πρώτη επιλογή είναι να συνεχίσουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις με σθένος, αποφασιστικότητα, έτσι ώστε παρακάμπτοντας το εφήμερο πολιτικό κόστος, να διασφαλίσουμε μία καλύτερη, μία ασφαλέστερη προοπτική για τους πολίτες. Και υπάρχει και μία δεύτερη επιλογή, και αυτή είναι να ακολουθήσουμε την πολιτική την οποία ακολουθούσατε εσείς τόσα χρόνια, δηλαδή, να αφήσουμε τα προβλήματα ανέγγιχτα να χειροτερεύουν, να διογκώνονται και να οδηγούν σε αδιέξοδο, απέναντι στα οποία κανείς δεν θα μπορεί να δώσει λύσεις, αλλά μόνο να λάβει επώδυνα μέτρα.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή επιλέγει το δρόμο της δράσης, της ευθύνης και του αποτελέσματος.

Κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική γίνεται με πράξεις και όχι ευχολόγια. Το μέλλον της χώρας χτίζεται με έργα και όχι με «λόγια του αέρα». Γι' αυτό εμείς επιλέγουμε το δρόμο της δράσης και των πρωτοβουλιών. Προχωρούμε κάθε μέρα ένα βήμα μπροστά. Μιλάμε ειλικρινά στους πολίτες. Έχουμε προτάσεις και έχουμε το θάρρος να τις υλοποιούμε.

Θα ήταν εύκολο και εμείς να ήμασταν παρατηρητές των προβλημάτων, καταγραφείς των προβλημάτων. Θα ήταν ακόμη ευκολότερο να αρκεστούμε σε αφορισμούς, όπως κάνετε εσείς. Στο τέλος όμως τα προβλήματα θα ήταν εκεί, θα ήταν απέναντί μας και θα βάραιναν και εμάς και τα παιδιά μας. Η λογική αυτή δεν μας εκφράζει. Εμείς είμαστε μία πολιτική δύναμη, πραγματική δύναμη των αλλαγών, μία δύναμη η οποία έχει στο κέντρο της πολιτικής της τον άνθρωπο. Στεκόμαστε με σεβασμό και ενδιαφέρον απέναντι στον άνθρωπο και διασφαλίζουμε την καλύτερη ποιότητα ζωής του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητώντας σήμερα τα ψιλά γράμματα των δανειοληπτών και τις συμβάσεις που κάνουν με τις τράπεζες, ουσιαστικά κάνουμε μία ουσιαστική, πρωτοποριακή, καινοτομική προσπάθεια μέσα από το Κοινοβούλιο, κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ στο παρελθόν, ούτως ώστε για πρώτη φορά, να φέρουμε σε περίπου ίσους όρους τον καταθέτη και τον τραπεζίτη.

Ό,τι και να λέτε, όλα τα άλλα καλά είναι, αλλά είναι ευχολόγια. Και ιδιαίτερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είκοσι χρόνια είχε το «πολιτικό θυμιάτο» να κάνει κάτι, αλλά δεν έκανε τίποτα. Σήμερα μας τα «χώνει» κιόλας -με συγχωρείτε που μιλάω έτσι ευθέως- ότι εμείς δεν κάνουμε τίποτα, παρ'ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή πάλι καινοτομεί και με την Ολυμπιακή Αεροπορία και με το προσχέδιο προϋπολογισμού, τους δανειολήπτες, μόνο γι' αυτήν την εβδομάδα και όχι μόνο.

Είναι αλήθεια, όμως -δέχομαι το επιχείρημα, το έχω πει και εγώ- ότι οι τράπεζες είχαν ισχυρούς ισολογισμούς, είχαν καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσεως οι οποίες έδειχναν υπερκέρδη -το δέχομαι- και βέβαια, σήμερα το ευτύχημα είναι ότι τα υπερκέρδη έγιναν υπεράμυνα. Όμως, ας είναι και έτσι.

Σήμερα ακούσαμε και τον Πρόεδρο και χθες τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος χθες, μιλώντας για το τραπεζικό σύστημα, να λένε ότι το σύστημα είναι ισχυρό, ασφαλές και σταθερό. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Ο Πρωθυπουργός της χώρας -αναφέρω μόνο τέσσερα χαρακτηριστικά παραδείγματα- ήταν ο πρώτος που μίλησε -μετά την Ιρλανδία, ουσιαστικά- και παρέσυρε όλους τους άλλους Ευρωπαίους με ισχυρά ανταντακλαστικά για εγγύηση 100.000 ευρώ στις καταθέσεις των τραπεζών.

Πήγε, στη συνέχεια, στο Παρίσι με νέα ανταντακλαστικά, όπου μίλησε και έφερε και τις άλλες χώρες κοντά στη συλλογιστική του και έγινε ο διάλογος που όλοι γνωρίζετε ότι κατέληξε σε θετικά αποτελέσματα, τουλάχιστον να αποφευχθεί η καταστροφή. Διότι η κρίση είναι εδώ ακόμη.

Στη συνέχεια, πήγε στην Φραγκφούρτη, μίλησε με τον κ. Τρισέ και μας είπε σχετικά με την Ελλάδα -και το δέχθηκε μάλιστα ο κ. Τρισέ- ότι οι συνέπειες αυτής της κρίσης είναι οι μικρότερες δυνατότες στη χώρα μας. Δεν είναι δικά μου λόγια.

Χθες, ήταν με τον κ. Μπράουν, για να δείτε ότι δεν γίνεται τίποτα τυχαία, όπου με τη διεθνή πρωτοβουλία που δεν έχει ξαναγίνει, μίλησε για ευρωπαϊκές πολιτικές που θα αναχαιτίσουν την επερχόμενη κρίση.

Έδωσε δηλαδή και το κοινωνικό στίγμα ως οφείλει, διότι όντως υπάρχουν πολλά κοινωνικά προβλήματα και οι πολίτες περνούν δύσκολα. Το γνωρίζουμε αυτό πολύ καλά όλοι και ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί και εμείς οι Βουλευτές και όχι μόνο.

Βέβαια, θέλω να πω και κάτι άλλο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά δεν έγιναν τυχαία. Θέλω να σας τα θυμίσω. Γιατί μέσα σε αυτήν την Αίθουσα είχαμε τρία παραδείγματα. Ας βάλουμε να δούμε όλοι στο βίντεο τι συνέβαινε, δηλαδή τις ομηρικές μάχες που δίνονταν και τα σκάνδαλα.

Αρχίζω από το πρώτο, αυτό της ΕΘΝΙΚΗΣ με τη FINANCE BANK. Θυμηθείτε τι γινόταν. Είδατε τα αποτελέσματα χρήσεως; Είδατε πώς προχώρησε αυτό το σύστημα με την επιλογή της Κυβέρνησης ή και της ίδιας της Τράπεζας; Δεν μιλάει κανένας σήμερα. Κανένας δεν αναφέρεται σε αυτό.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ. Θυμάστε που είχε καθαρή αρνητική θέση εδώ μέσα; Θυμάστε τι γινόταν; Θυμάστε τις μάχες που δίνονταν με την CREDIT AGRICOLE; Δεν άκουσα κανέναν να αναφέρει ότι εμείς δημιουργούσαμε τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, για να κάνουμε το τραπεζικό σύστημα ισχυρό.

Το άλλο το θυμάστε με την ΑΓΡΟΤΙΚΗ; Την πρώτη φορά βάλαμε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, για να ισχυροποιήσουμε και να εξυγιάνουμε την Τράπεζα και λέγατε «όχι», ενώ η Κυβέρνηση Καραμανλή είπε «ναί». Για θυμηθείτε! Σήμερα πάλι με τα πανωτόκια περίπου 60 χιλιάδες πούλησαν οι αγρότες. Τα ξεχνάτε αυτά; Μην τα ξεχνάτε!

Θυμάστε και αυτό το σκάνδαλο; Ποιο σκάνδαλο; Αυτά που κάναμε τότε είναι η άμυνα του σήμερα! Για διαβάστε τα Πρακτικά, αγαπητοί συνάδελφοι, για να δείτε ότι δεν γίνεται τίποτα

κατά τύχη.

Είδατε προχθές τι έγινε με την PROTON BANK; Είδατε πώς αυτοπροστατεύονται τα συστήματα από μόνα τους. Το μάθατε για το 27%; Εσείς, βέβαια, το χρέος της χώρας το κρύβατε. Θα το πούμε και στον προϋπολογισμό. Χθες μας «ξαναφώναξε», τα έβαλε εναντίον μας ο εισηγητής της Πλειοψηφίας για το θέμα του προϋπολογισμού.

Θέλετε να ξέρετε κάτι; Η Ελλάδα με τα «τοξικά» χρέη που είχε ή τα LEHMAN BROTHERS; Να το ξέρετε και να το βάλατε καλά στο μυαλό σας, διότι το 2004 -να σας θυμίσω μόνο ένα στοιχείο!- όταν αναλάβαμε μας είπατε ότι το χρέος ήταν -πάρτε τα Πρακτικά και τον προϋπολογισμό του 2004- 2.000.000.000 ευρώ. Ε, λοιπόν, η LEHMAN BROTHERS είχε 16.000.000.000 ευρώ, με τη βούλα, τη σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρώτων. Άραγε μας λέγατε ψέματα για 14.000.000.000 ευρώ; Ας αφήσω τα ποσοστά, για να μην μπερδεύω τους πολίτες.

Ποιοι λένε ψέματα; Οι δεκαπέντε Υπουργοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα υπέγραψαν; Μήπως λένε ψέματα οι είκοσι επτά επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα υπέγραψαν, επίσης, ότι έτσι έχουν τα επίσημα, αμετάκλητα και οριστικά στοιχεία γι' αυτό που αναφέραμε; Μήπως λέει ψέματα η EUROSTAT; Μήπως λέει ψέματα ο σοσιαλιστής επίτροπος; Όλοι αυτοί είναι με τη Νέα Δημοκρατία; Δεν το κατάλαβα. Ε, λοιπόν, μη λέτε άλλα! Εκτίθεστε!

Έτσι, λοιπόν, βλέπω τώρα -είδα και το χειροκρότημα πριν- ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι μπροστά στις δημοσκοπήσεις. Γιατί; Τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Αναρωτηθείτε ποια πρόταση κάνατε. Έξι σημεία είπε στη Δ.Ε.Θ. ο Πρόεδρος και τώρα καταθέτετε προτάσεις σχεδίων νόμων αναδρομικά, αφού είστε μπροστά, για να δικαιολογήσετε ετεροχρονισμένα, γιατί είστε μπροστά. Ούτε αυτό δεν μπορείτε να κάνετε!

Και τι είπε στη Θεσσαλονίκη; Όταν μιλούσε ο Πρόεδρός σας πήρα μολύβι και χαρτί, ως Πρόεδρος της επιτροπής Προϋπολογισμού, και υπελόγισα ότι εκείνη την ημέρα έδωσε 6,5 δισεκατομμύρια στο λαό από το πουθενά! Μάλιστα, μου έκανε εντύπωση -για να φέρω συγκεκριμένο παράδειγμα- ότι θα επαναφέρει το αφορολόγητο των 10.500 ευρώ, ότι θα καταργήσει τον Ε.Τ.ΑΚ. και θα επαναφέρει τον φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Αυτά ήταν τα τρία από τα έξι σημεία. Μόνο από αυτά η διαφορά είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Από πού θα τα βρείτε;

Ξεχάσατε μάλιστα, πως όταν μπήκαμε στην Ο.Ν.Ε., που θριαμβολογούσατε -και εμείς μαζί σας, γιατί βοηθήσαμε, κάναμε αυτό που έπρεπε, ψηφίσαμε- υπογράψατε ότι κάθε χρόνο θα περιορίζουμε το έλλειμμα, κατά 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ, άρα και το χρέος της χώρας.

Εσείς λοιπόν από τη μια μεριά μας βρίζετε πολιτικά -και συγγνώμη που μιλάω έτσι- γιατί δεν δίνουμε στους συνδικαλιστές και σε όσους ζητάνε και από την άλλη πάλι κάνετε το ίδιο. Γιατί; Γιατί μας ξεφεύγει το χρέος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Καλλιώρα, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τελειώνοντας θέλω να σας πω ότι το σημερινό σχέδιο νόμου ήταν μία σοβαρή πολιτική εμφάνιση της Ευρώπης -είναι και επιστέγασμα της σημερινής προσπάθειας- στη χώρα μας, για να βάλουμε μία τάξη σε όλα αυτά τα πράγματα. Όντως τα ψιλά γράμματα των τραπεζών για πολλά χρόνια είχαν παρερρηφίσει στην οικονομία μας και στην κοινωνία μας κι έπρεπε σήμερα εδώ αυτό να σταματήσει. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στο Μέγαρο της Βουλής, σαράντα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί -καθηγητές από το 6ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το 2006 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγκαιρα σας χτύπησε το καμπανάκι. Σας είπα ότι υπάρχει υπερ-

δανεισμός, υπερχρέωση και αδυναμία των δανειστών να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. «Σφουρίζετε αδιάφορα», κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε. Μου θυμίσате μια λαϊκή παροιμία που λέει: «Το λύκο τόνε βλέπεις, το ντορό του ψάχνεις;». Εξυπηρετούσατε μία συγκεκριμένη πολιτική: Δουλεύατε συστηματικά για το τραπεζικό σύστημα. Την περίοδο εκείνη που ο λαός ζούσε μία δραματική κατάσταση, που διαψεύδονταν συνεχώς οι προσδοκίες που του είχατε καλλιεργήσει προεκλογικά, που μειωνόταν το εισόδημά του, το βιοτικό του επίπεδο, που υποβαθμιζόταν η παροχή των δημόσιων κοινωνικών αγαθών, όπως η υγεία, όπως η παιδεία, όπως η πρόνοια και που οδηγούνταν κάτω από μία πολιτική παραπληροφόρησης, παραπλάνησης στο τραπεζικό σύστημα, να υπερδανειζόταν με όρους αδιαφανείς, με όρους λεόντειας συμφωνίας εις βάρος του και υπέρ των τραπεζών, εσείς εκείνη ακριβώς την περίοδο δουλεύατε για να αυξήσετε τα υπερκέρδη των τραπεζών. Εκείνη ακριβώς την περίοδο κάνατε ρυθμίσεις για να διευκολύνετε το τραπεζικό σύστημα.

Άκουσα προηγουμένως ένα συνάδελφο να μιλάει για τις δήθεν μεταρρυθμίσεις και πώς εσείς εξυγιάνατε το τραπεζικό σύστημα. Ναι, είναι γνωστό. Πεντακόσια εκατομμύρια ευρώ περίπου είναι το βάρος που σηκώνει ο προϋπολογισμός, δηλαδή ο φορολογούμενος πολίτης, για να λύσετε το ασφαλιστικό της «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ». Ένα δισεκατομμύριο περίπου είναι το βάρος που σηκώνει ο απλός πολίτης για να λύσετε το ασφαλιστικό της ALPHA BANK. Πήρατε λοιπόν όλα τα μέτρα για να τους δώσετε τη δυνατότητα να επιβιώσουν σε μία δύσκολη πράγματι συγκυρία, να αυξήσουν τα κέρδη τους και αφήσατε απροσπάτως τον καταναλωτή και το δανειολήπτη.

Ήρθαμε πρόσφατα, τον Ιούλιο, με νέα, βελτιωμένη πρόταση νόμου και καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις που θα προστάτευαν τους καταναλωτές και τους δανειολήπτες. Και τότε σφουρίζατε και πάλι αδιάφορα. Νομίσατε ότι είσατε «καβάλα στο άλογο». Δεν βλέπατε τη σκληρή πραγματικότητα. Και ήρθε η σκληρή πραγματικότητα να σας προσγειώσει. Γιατί έτσι μόνο μπορεί να εξηγήσει κάποιος την αλλαγή της στάσης σας από τον Ιούλιο μέχρι σήμερα. Είναι μία πολιτική καθαρά επικοινωνιακού χαρακτήρα, μία απέλπιδα προσπάθεια να συντηρήσετε ένα δήθεν φιλολαϊκό προφίλ, τώρα που αντιλαμβανόσαστε ότι έχει φύγει το έδαφος κάτω από τα πόδια σας, τώρα που κι εσείς βλέπετε ότι ο λαός κατάλαβε ότι την ώρα που οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι, ένα σύστημα εξουσίας, το οποίο καλλιεργήσατε, δουλεύει μόνο για τους δικούς σας ανθρώπους. Και είναι χαρακτηριστικό ότι σήμερα που κουβεντιάζουμε για τους δανειολήπτες θα γίνει το απόγευμα μία συζήτηση που αφορά ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα που έζησε η χώρα, ένα σκάνδαλο που έχει να κάνει με ένα σύστημα εξουσίας που κεντρικά καθοδηγήθηκε για να αποδώσει πλούτη σε ορισμένους μέσα από τις συναλλαγές.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ηλεία, κύριε Υπουργέ, για το πώς αντιλαμβάνεστε τη σχέση σας με το τραπεζικό σύστημα. Η πυρόπληκτη και σεισμόπληκτη Ηλεία σας ζητήσε να προσεκρίνετε τη ρύθμιση που απαγόρευε τους πλειστηριασμούς και η οποία έχει λήξει. Γιατί μόλις έληξε αυτή η ρύθμιση, είδαμε τις τράπεζες «σαν κοράκια» να πέφτουν πάνω στους πυρόπληκτους που δεν έχουν εισόδημα, που δεν έχουν αποζημιώσεις για να τους πάρουν τα σπίτια. Έγιναν διαμαρτυρίες, πήρατε ψηφίσματα, δεν ίδρωσε το αυτί σας!

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που γίνεται σήμερα στην Ηλεία, πως δηλαδή αντιμετωπίζετε το τραπεζικό σύστημα, όπου ζητάτε πίσω από τους πυρόπληκτους τα τριχίλιαρα που μοιράσατε προεκλογικά, για να πάρετε τις εκλογές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Από αυτούς που τα πήραν παράνομα και έπρεπε να είστε μαζί μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ακούστε! Εσείς έχετε ευθύνη, διότι αφήσατε τις τράπεζες, τα «χαϊδεμένα» σας παιδιά να δίνουν τριχίλιαρα χωρίς να ζητάνε κανένα πιστοποιητικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτοί που τα πήραν παράνομα θα έπρεπε να θέλετε και εσείς να τα δώσουν πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ,

θα απαντήσετε μετά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τα έδωσαν χωρίς να ελέγχουν τις ταυτότητες, χωρίς να βλέπουν εάν είναι από την Ηλεία. Φέρατε τους περαστικούς από το Βόλο, φέρατε τους περαστικούς από την Άρτα, φέρατε τους περαστικούς από τον Ασπρόπυργο με πούλμαν στην Ηλεία και τους δίνετε τριχίλιαρα, χωρίς να βλέπετε το Α.Φ.Μ., χωρίς να βλέπετε τα δελτία ταυτότητας. Και αντί να ζητήσετε τώρα την ευθύνη από τις τράπεζες, αντί να τους κάνετε καταλογισμούς στέλνετε ειδοποιητήρια στους πυρόπληκτους, σ' αυτούς που δεν έχουν εισόδημα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όποιος πήρε παράνομα χρήματα πρέπει να τα δώσει πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: ...σ' αυτούς που χρωστάτε τις αποζημιώσεις! Αίσχος και ντροπή σας! Είναι πολύ χαρακτηριστικό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ορκίσου ότι λες αλήθεια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Έχω ορκιστεί στο λαό που τον κοιτάω στα μάτια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και να κατέβεις στην Ηλεία, αγαπητέ συνάδελφε, να πας στα χωριά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Άκρατος λαϊκισμός.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αυτή, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η πολιτική σας για τις τράπεζες.

Ερχόμαστε εδώ να κουβεντιάσουμε ένα νομοσχέδιο που είναι ψευδεπίγραφο. Ποιος είναι ο τίτλος του; «Προστασία».

Προστατεύετε, λοιπόν, την πρώτη κατοικία; Όχι βεβαίως. Δεν προστατεύετε την κύρια κατοικία, προστατεύετε τη μοναδική. Ξεκινάτε με ελάχιστο την αντικειμενική αξία; Όχι βεβαίως. Υπάρχουν σπίτια που αξίζουν πάρα πάνω από την αντικειμενική αξία. Προστατεύετε τον εγγυητή; Βεβαίως δεν το προστατεύετε. Προστατεύετε τους δανειολήπτες από τα πανωτόκια που βάζουν οι τράπεζες; Σας έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση να μπει πλαφόν το διπλάσιο του δανείου. Δεν το κάνετε. Βάζετε κανόνες διαφάνειας στη διαμόρφωση των κυμαινόμενων επιτοκίων; Όχι βεβαίως. Εξασφαλίζετε τον δανειολήπτη όταν θέλει να κάνει πρόωρη εξόφληση; Όχι βεβαίως. Απαγορεύετε τον ανατοκισμό; Όχι βεβαίως. Παίρνετε μέτρα κατά των εισπρακτικών εταιρειών που παραβιάζουν το απόρρητο, που εκβιάζουν ανθρώπους, που χρησιμοποιούν ψεύτικες μεθόδους για να εκφοβίσουν τους δανειολήπτες; Όχι βεβαίως. Παίρνετε μέτρα κατά των αθέμιτων πρακτικών των τραπεζών με τα ψιλά γράμματα, με τα τηλεφωνήματα στα σπίτια, με τη χρήση στοιχείων που δεν έπρεπε να έχουν στα χέρια τους; Όχι βεβαίως.

Άρα, είναι ένα ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο και έχετε μία ευκαιρία, μια και θα εγκαταλείψετε σύντομα την εξουσία, να ψηφίσετε και να αποδεχθείτε τις προτάσεις που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι και αλλιώς να είναι βεβαίως ο λαός ότι αν δεν το κάνετε εσείς θα το κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάρα πολύ σύντομα.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, θέλετε τώρα να απαντήσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, μόνο μία παρέμβαση θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Με συγχωρείτε, αλλά δεν δικαιούστε να κάνετε παρέμβαση με αυτό τον τρόπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Για ένα λεπτό μόνο, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ θα ήθελα απλώς να πω ότι δεν είναι δυνατόν άνθρωποι οι οποίοι παίζοντας πάνω στον πόνο εκείνων που πραγματικά είχαν ανάγκη, πήραν παρανόμως χρήματα, εκμεταλλευόμενοι ένα μέτρο το οποίο είχε στόχο να βοηθήσει εκείνους που πραγματικά είχαν ανάγκη, αυτή τη στιγμή να έχουν τη στήριξη μας και να λέμε κιόλας ότι καλώς τα πήραν και καλώς το κράτος τα

παίρνει πίσω.

Σε όποιον παίρνει παράνομα χρήματα και μάλιστα απ' αυτά τα οποία προορίζονται για εκείνους που έχουν ανάγκη, ασφαλώς και πρέπει να τους τα πάρουν πίσω και θα έπρεπε να τιμωρηθούν κιόλας. Θα περίμενα απ' όλους τους Βουλευτές και ιδίως από τους Βουλευτές Ηλείας, ανεξαρτήτως κόμματος, να στηρίζουν ακριβώς αυτήν την πολιτική. Δηλαδή να μην εμφανίζονται σαν «αετονύχηδες» οι οποίοι εκμεταλλεύονται τον πόνο του άλλου και μετά να τη βγάδουν καθαρή. Γι' αυτό, κύριε Κουτσούκο, είπα ότι λυπάμαι για τη θέση σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τους απατεώνες στην Ηλεία εσείς τους φέρατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εσείς τους υποστηρίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Κουτσούκο, υποστηρίζετε τις απόψεις σας επί επιτάμηση λεπτά. Παρακαλώ σεβαστείτε και εσείς τον Κανονισμό.

Ο κ. Πεταλωτής έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κακώς εξανίστασθε. Σας το είπε ο κ. Κουτσούκος, αλλά μάλλον δεν το κατανοήσατε. Πριν τις εκλογές του 2007 φωνάζατε περαστικούς στην Ηλεία για να δώσετε τριχίλιαρα και τώρα διαπιστώνετε ότι όλοι ήταν παράνομοι. Η υποκρισία έχει και τα όριά της.

Όσο δε για τον κύριο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μίλησε για «τοξικά χρέη», ευτυχώς που ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αποκάλυψε το σκάνδαλο των ομολόγων, γιατί οι κύριοι διοικητές φίλοι σας, εσείς που τους διορίσατε, των ασφαλιστικών ταμείων γεμίσανε με «τοξικά» ομόλογα και «τοξικά» χρέη της LEHMAN και όλων των άλλων «κορακιών» και εταιρειών, το ελληνικό σύστημα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Λέτε ψέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Αν δεν σας αρέσουν να μην τα ακούτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Μα, λέτε ψέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ψέματα λέτε εσείς στον ελληνικό λαό και ο ελληνικός λαός τα αποδεικνύει και με τις χθεσινές κινητοποιήσεις...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δεν γνωρίζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Αγοραστή, αφήστε τον συνάδελφο να μιλήσει. Δεν είναι κοινοβουλευτικός τρόπος αυτός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Γίναμε πάλι νούμερα στο BBC και στο CNN και σε όλα τα ξένα τηλεοπτικά κανάλια για τον τρόπο που αντιμετωπίζει η ελληνική Κυβέρνηση τους εργαζόμενους, όπως και σήμερα που είναι τα καταστήματα της Ελλάδος κλειστά για το φορολογικό σας σύστημα.

Αρα, μη μιλάτε εδώ και μην υποκρίνεστε.

Όσον αφορά το σημερινό νομοσχέδιο, το βασικό ερώτημα που προκύπτει από το νομοσχέδιο αυτό, είναι πόσοι και πόσο θα το αισθανθούν ως ανακούφιση. Δυστυχώς, η γενική του δομή μαρτυρά την αγγαρεία, την καθυστερημένη αγγαρεία της Κυβέρνησης μετά την κοινοτική αγανάκτηση και την κλιμακούμενη πίεση της αντιπολίτευσης.

Δεν αμφιβάλουμε για τα κάποια θετικά βήματα που γίνονται με το νομοσχέδιο. Όμως, δεν αρκούν, δεν είναι γενναία. Δεν προκαλούν πια ευεργετικά φαινόμενα στους πιεσμένους πολίτες, ώστε να διαμορφώνουν ένα χειροπιαστό αντίκρισμα.

Άραγε ποιους είχε στο μυαλό της η Κυβέρνηση όταν συνέτασσε το νομοσχέδιο; Τους δανειολήπτες ή τους δανειοδότες; Το λαό ή τους τραπεζίτες, που επαίρεστε ότι σώσατε;

Είπε ο κύριος συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προηγουμένως «εδώ πέρασταν όταν ψηφίζατε την τροπολογία που χαρίζατε 1.000.000.000 ευρώ στην ALPHA BANK». Σπεύδει η κυβέρνηση ακαριαία να ανακοινώσει γαλαντόμα προγράμματα διάσωσης για τις τράπεζες 28.000.000.000 ευρώ εν ονόματι του λαού και της κοινοτικής σταθερότητας, χωρίς να απαιτεί ούτε ένα αντισταθμιστικό όφελος προς χάρη του κοινωνικού συνόλου. Και υπερηφανεύεται σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι φέρνει ειδικό νόμο για την προστασία των δανειοληπτών, τη στιγμή που πλήθος άλλων μέτρων είναι ανεφάρμοστα.

Δεν αμφιβάλει κανείς ότι τα ψιλά γράμματα και οι επιθετικές

πρακτικές εγκλωβισμού σε υπερδανεισμό θα συνεχιστούν. Ανενόχλητα τα πιστωτικά ιδρύματα θα επαναπαυθούν για μία ακόμη φορά στην αδυναμία του Κοινοβουλίου να προστατεύσει τους ψηφοφόρους πολίτες να αποσείσει θεσμικά και όχι μόνο σε αυτόματο αποτέλεσμα λόγω της διεθνούς κρίσης την προοπτική υπέρογκων αυξήσεων των δόσεων, λόγω της διακύμανσης του επιτοκίου με τον κίνδυνο από τέτοιες συμβάσεις να μην είναι απολύτως κατανοητός από τους συμπολίτες μας, θύματα των μεγάλων πραγματικών αναγκών που δημιουργεί η διακυβέρνηση σας.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν ασχολείται καθόλου με το μείζον, τη σχέση μεταξύ δανειοληπτών και δανειοδωτών και τραπεζών. Δεν ασχολείται με τις καταχρηστικές χρεώσεις. Δεν ασχολείται με τις παραπλανητικές διαφημίσεις. Δεν ασχολείται με τους υπερβολικούς της είσπραξης, τις εισπρακτικές εταιρείες. Δεν απαντά στο πρόβλημα του διογκούμενου δανεισμού εξ αιτίας των αθέμιτων ανατοκισμών. Θα έπρεπε να τιτλοφορείται προστασία από αναγκαστικές εκτελέσεις και όχι προστασία δανειοληπτών.

Αλλά ακόμη και στην κύρια στόχευση του και πάλι εμφανίζεται ατελής. Δεν απαντά στο θέμα του ακατάσχετου της κύριας κατοικίας, λόγω οφειλής για κάρτες ή για καταναλωτικά δάνεια. Αυξάνει μεν το όριο των 20.000 ευρώ στα 100.000 ευρώ, αλλά αυτό δεν έχει πρακτικό αποτέλεσμα, όταν δεν υπάρχει προθεσμία ουσιαστικά για την άσκηση της ανακοπής. Πρέπει οπωσδήποτε να δοθεί στον οφειλέτη η δυνατότητα να επικαλεστεί τη σχετική διάταξη και να δύναται να ασκεί την ανακοπή τουλάχιστον πέντε μέρες πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού.

Ακόμη μία ουσιαστική διαφορά σε σχέση με τις δικές μας προτάσεις είναι ότι αν και το σωστό θα ήταν σε καμμία περίπτωση να μη βγαίνει σε πλειστηριασμό ακίνητο σε αξία χαμηλότερη από την αντικειμενική του αξία, όσες φορές και αν επαναληφθεί ο πλειστηριασμός η Κυβέρνησή του περιπλέκει με «παραθυράκια» υπέρ των γνωστών επιτήδειων των πλειστηριασμών, νοθεύοντας τη διαδικαστική ουσιαστικά ασπίδα, με τη δυνατότητα απόφασης δικαστηρίου διαφορετικής από το πνεύμα της διάταξης σε περίπτωση δύο άκαρπων πλειστηριασμών.

Να μην αναφερθώ στα μισά βήματα που είναι πάρα πολλά, όπως τους εκκρεμείς πλειστηριασμούς που κάλυπτε η δική μας πρόταση, την υποχρεωτική αναπροσαρμογή της τιμής της πρώτης προσφοράς εάν στο μεταξύ αυξηθεί η αντικειμενική αξία του ακινήτου, την ανάγκη διασφάλισης ότι ο οφειλέτης και όχι η τράπεζα θα καρπούται από τη διαφορά του υπέρτερου τιμήματος του πλειστηριασμού από την οφειλή του.

Η Κυβέρνηση απέρριψε ανατίως και πολλές φορές τις απολύτως έγκαιρες και επίκαιρες προτάσεις νόμων, όταν ήρθε η στιγμή της αλήθειας να τις υιοθετήσει. Ας μην ξεχνάτε ότι εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., καταθέσαμε δύο προτάσεις νόμων σχετικές με την προστασία των δανειοληπτών, τις οποίες απορρίψατε. Τη μία μας επαίνουσατε και την άλλη μας κατηγορούσατε για λαϊκισμό. Και τώρα, εν μέσω μίας μεγάλης φοροεπιδρομής που θα πλήξει κάθε ελληνικό νοικοκυριό για το 2009 με ποσά χιλιάδων ευρώ, έρχεστε να λάβετε, για τα μάτια του κόσμου, τα αποσπασματικά ημίμετρα του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Πρόκειται τελικά για ένα νομοσχέδιο κατώτερο των περιστάσεων, ένα νομοσχέδιο επικοινωνίας, ένα νομοσχέδιο παραπλάνησης. Αν ενδιαφέρεστε πραγματικά για τους δανειολήπτες, κύριοι της Κυβέρνησης, ψηφίστε την επεξεργασμένη παρέμβασή μας ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις τροπολογίες που καταθέσαμε.

Και επειδή τελειώνει ο χρόνος μου, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, να μας πείτε αν συνεχίζετε να έχετε προς ψήφιση την τροπολογία για τη διάσωση των καθετοποιημένων κλωστοϋφαντουργικών επιχειρήσεων, γιατί υπάρχει μία φημολογία –το έγραψαν και οι εφημερίδες– ότι την αποσύρετε. Και επειδή προέρχομαι από το Νομό Ροδόπης, όπου εξακόσιες οικογένειες εν δυνάμει και σχεδόν ανέργων της Κλωστοϋφαντουργίας των Ενωμένων Κλωστηρίων Λαυρά, του γνωστού σας κ. Λαυρά, βρίσκονται εδώ και μήνες στο πεζοδρόμιο και εμείς, οι φορείς της Ροδόπης, είμαστε αυτοί, οι οποίοι με πολύ μεγάλο κόπο προσπαθούμε να τους συγκρατήσουμε και να τους δώσουμε μία ελπίδα σωτηρίας, να μας πείτε αν εμμένετε

στην τροπολογία, γιατί περί αθέμιτου ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτά που λέτε και αυτά που επαναφέρατε χθες στη συζήτηση και στη φημολογία, δεν ευσταθούν πλέον. Υπάρχει άτυπη οδηγία από την Ευρωπαϊκή Ένωση –και το ξέρουμε πολύ καλά, όλοι είμαστε γνώστες- να στηρίζετε με κρατικό παρεμβατισμό, όπως κάνετε με τα 28.000.000.000 ευρώ των τραπεζών, οτιδήποτε έχει σχέση με τη διάσωση επιχειρήσεων και με τις εκατοντάδες των εργαζομένων. Πραγματικά θα ήθελα να μου απαντήσετε τώρα, όπως στην παρέμβαση που κάνατε προηγουμένως, τι γίνεται με αυτήν την τροπολογία. Δεν σηκώνει πλέον χιλιάδες ανέργων η περιοχή της Βορείου Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ τον κ. Πεταλωτή.

Το λόγο έχει ο κ. Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στις μέρες μας βιώνουμε δύσκολες καταστάσεις, βιώνουμε μία βαθιά διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση με απρόβλεπτη διάρκεια. Η παγκόσμια οικονομία διανύει μία πρωτοφανή κρίση. Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον δοκιμάζεται από εξαιρετικά έντονες και σύνθετες χρηματοπιστωτικές αναταράξεις και κλυδωνισμούς. Αναπόφευκτα υπάρχουν και επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία, κυρίως λόγω της αύξησης των επιτοκίων και του υψηλότερου πληθωρισμού που επηρεάζουν τα νοικοκυριά, τη δημόσια οικονομία και την ανάπτυξη. Οι επιπτώσεις, όμως, της διεθνούς κατάστασης στην Ελλάδα, σε ό,τι αφορά την πραγματική οικονομία και σε ό,τι αφορά το χρηματοπιστωτικό τομέα, φαίνεται να είναι μικρότερες απ' ό,τι σε άλλες χώρες. Είναι απ' όλους αντιληπτό ότι σε μία περίοδο που αυξάνονται σημαντικά τα επιτόκια και αυξάνεται και το οικονομικό βάρος για τους δανειολήπτες, η Κυβέρνηση προσεγγίζει με ευαισθησία το ζήτημα αυτό και προωθεί κάθε εφικτό μέτρο για την περαιτέρω ενίσχυση των συμπολιτών μας που βρίσκονται σε δύσκολη θέση, ιδιαίτερα σε αυτήν τη δυσμενή διεθνή κατάσταση.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέχρι τη Δ.Ε.Θ. δεν είχατε ανακαλύψει καν ότι υπάρχει διεθνής οικονομική κρίση. Ήρθε, λοιπόν, ο Πρόεδρος σας, τη στιγμή που όλες οι άλλες χώρες προσπαθούσαν να περιορίσουν τα ελλείμματα και να τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη, και ανεύθυνα και με καθαρά μικροκομματικά κριτήρια πέταξε παροχές ύψους 16.000.000.000 ευρώ. Δυστυχώς όμως για εσάς, αμέσως ήλθε η ίδια η πραγματικότητα να τον διαψεύσει. Λίγες μέρες μετά, η διεθνής χρηματοπιστωτική αναταραχή γενικεύεται και επενδυτικοί κολοσσοί καταρρέουν. Και ενώ στα διεθνή χρηματιστήρια επικρατεί πανικός, η ελληνική Κυβέρνηση και ο Κώστας Καραμανλής με μία γενναία κίνηση πρώτος, μαζί με την Ιρλανδία, θέτει το θέμα της εγγύησης των καταθέσεων. Δημιουργείται μία προσπάθεια γενικής κατακραυγής και έχουμε και δημοσιεύματα στους «TIMES» του Λονδίνου, που καταγγέλλουν την ελληνική Κυβέρνηση για αθέμιτη πολιτική στον τραπεζικό χώρο.

Παρόλα αυτά όμως ο Πρωθυπουργός εγγυήθηκε ο ίδιος προσωπικά το σύνολο των καταθέσεων. Γνώμονάς του ήταν η παροχή στήριξης στον κάθε Έλληνα καταθέτη που έχει μία μικρή ή μεγάλη κατάθεση. Στόχος του ήταν οι πολίτες να αισθανθούν ότι οι ελληνικές τράπεζες είναι θωρακισμένες απέναντι στη διεθνή κρίση και σε καμία περίπτωση δεν κινδυνεύουν να χαθούν τα χρήματά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη Νέα Δημοκρατία δεν δεχόμαστε μαθήματα κοινωνικής ευαισθησίας και ειδικά από τους συναδέλφους στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι εμείς έχουμε μία σαφή πορεία μέσα από την οποία επιδεικνύουμε αυτή μας την κοινωνική ευαισθησία. Είμαστε η Κυβέρνηση εκείνη η οποία θέσπισε το Ε.Κ.Α.Σ. και παρουσίασε το επίδομα του Ο.Γ.Α.. Είμαστε η Κυβέρνηση εκείνη που πλήρωσε το Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Εσείς κυβερνήσατε τον τόπο σχεδόν δύο δεκαετίες και αφήσατε τους δανειολήπτες στο έλεος των τραπεζών. Όσο ήσασταν κυβέρνηση, τα ουσιαστικά προβλήματα δεν τα αγγίξατε ποτέ. Ποτέ δεν πήρατε «χαμπάρι το μεγάλο φαγοπότι» που είχε στήσει το τραπεζικό σύστημα στην πλάτη των δύσμοιρων δανειοληπτών. Από τον καιρό, όμως, που ήλθατε στην αντιπολίτευση, ξαφνικά αποκτή-

σατε ευαισθησία, ξαφνικά αποκτήσατε ιδέες, προτάσεις και οράματα και μας εγκαλείτε εμάς που λαμβάνουμε μέτρα, που προσπαθούμε με αυτό το νομοσχέδιο σε αυτήν τη δύσκολη διεθνή συγκυρία να οικοδομήσουμε σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στον πολίτη και την πολιτεία.

Άκουσα από πολλούς Βουλευτές κυρίως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι συρθήκαμε σε αυτήν τη ρύθμιση για λόγους δημοσκοπικούς, ή ότι τώρα «καταλάβαμε, το πήραμε χαμπάρι» και διάφορα τέτοια.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι η παρούσα ρύθμιση έρχεται σαν συνέχεια άλλων παλαιότερων ρυθμίσεών μας που αφορούσαν τον καταναλωτή. Από τη δική μας Κυβέρνηση θεοπίστηκε ο Συνήγορος του Καταναλωτή, για να υπάρχει εξωδικαστική και δίχως κόστος επίλυσης των διαφορών. Η δική μας Κυβέρνηση ήταν η μόνη που επέβαλε πρόστιμα στις τράπεζες για παραβάσεις σε θέματα καταναλωτή. Εμείς φέραμε νόμο για τα πανωτόκια και εμείς φέρνουμε σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να μπορούμε να εξυγιάνουμε το σύστημα των δανειοληπτών. Στόχος μας είναι να προστατεύσουμε αυτούς οι οποίοι πραγματικά είναι σε αδυναμία να πληρώσουν. Να φροντίσουμε ώστε αυτοί οι συμπολίτες μας να μη χάσουν την κατοικία τους, εάν αυτό είναι το τελευταίο περιουσιακό τους στοιχείο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσπαθεί να κρύψει τη δική του την πλήρη απουσία πολιτικών προτάσεων κάτω από τον μανδύα του μηδενισμού και της άκρατης υποσχολογίας. Δεν πείθει, όμως, κύριοι συνάδελφοι, κανέναν. Ακόμα και στο μέσο αυτής της σοβαρής διεθνούς οικονομικής κρίσης το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Η Κυβέρνηση με ευθύνη και με απόλυτη γνώση του μεγέθους της κρίσης έλαβε ήδη τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στην χώρα και στην κοινωνία. Παρέχει πλήρεις εγγυήσεις για τους δανειολήπτες και τους καταθέτες, στηρίζει όσους έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, συμμετέχει ενεργά στην κοινή προσπάθεια εντός της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Οι επιπτώσεις που αναπόφευκτα προκαλεί η διεθνής οικονομική κρίση στην ελληνική οικονομία, δεν αντιμετωπίζονται με ευχολογία. Σήμερα περισσότερο από ποτέ απαιτούνται πολιτικές που δημιουργούν συνθήκες ασφάλειας στην οικονομία και στον κάθε Έλληνα πολίτη και αυτό ακριβώς πράττει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν ψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο; Δέχομαι ότι αυτό το σχέδιο νόμου, που είναι πολύ καλό, θα μπορούσε να είναι και καλύτερο. Εκείνο όμως που δεν δέχομαι είναι η ανέξοδη κριτική από εσάς, που δεν πράξατε το παραμικρό για να ανακουφίσετε τους χιλιάδες δανειολήπτες τα τόσα χρόνια που κυβερνούσατε. Δεν δέχομαι να ξεχνάτε ότι κυβερνήσατε τη χώρα επί τόσα χρόνια και ότι ποτέ δεν πήρατε κανένα, μα κανένα μέτρο. Ποτέ δεν αισθανθήκατε καμμία ευαισθησία για όλους αυτούς τους ανθρώπους που σύρονται καθημερινά στους πλειστηριασμούς των σπιτιών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα μέτρα για τους δανειολήπτες και την εγγύηση των καταθέσεων η Κυβέρνηση δημιουργεί μία ασπίδα προστασίας για τα ελληνικά νοικοκυριά και ανακουφίζει αυτούς που βρίσκονται σε δυσχερή θέση ειδικά τώρα λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Σε μία κρίσιμη περίοδο η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι έχει και τη βούληση και το σχέδιο για να στηρίξει αποφασιστικά τους πολίτες. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για μία ακόμα φορά αποδείχθηκε ότι είστε ανακόλουθοι και αναξιόπιστοι. Την ίδια στιγμή που ο ίδιος ο Πρόεδρος σας δήλωνε ότι θα στηρίξει κάθε πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για την προστασία των δανειοληπτών, το κόμμα σας καταψηφίζει επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε. Αυτό δείχνει όχι μόνο τη σύγχυσή σας, αλλά και τη φανερή σας αδυναμία να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Είπαμε ότι θα ψηφίσουμε την τροπολογία για την αύξηση της εγγύησης των καταθέσεων, όχι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία

αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από άλλο τμήμα του βου Γενικού Λυκείου Γλυφάδας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Είναι και η εκλογική μας περιφέρεια στα θεωρεία.

Υπήρξε μία διχογνωμία για το θέμα των πυρόπληκτων. Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, με πολύ μεγάλο σεβασμό, να παρατηρήσω τα εξής. Είναι προφανές ότι όλοι όσοι είμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα επιθυμούμε και θέλουμε όσοι παρανόμως παίρνουν χρήματα από το ταμείο του ελληνικού λαού να τα επιστρέφουν. Σ' αυτό είμαστε όλοι σύμφωνοι.

Θα μου επιτρέψετε όμως δύο παρατηρήσεις για τους πυρόπληκτους, γιατί ίσως δεν είστε ενήμερος για τα νούμερα. Δώσατε 35.000 τριχίλιαρα. Τα 25.000 τριχίλιαρα έχουν εκκαθαριστεί ότι καλώς εδόθησαν. Από αυτά τα 8.000 τριχίλιαρα που έχουν απομείνει τα 3.000 ανήκουν σε δικαιούχους οι οποίοι καταστράφηκαν επειδή ήταν εκεί γιατί ήταν καλοκαίρι. Ορισμένων κήκαν ακόμα και τα αυτοκίνητα. Και τους τα ζητάτε πίσω, γιατί η μόνιμή τους κατοικία δεν είναι εκεί. Αυτοί δεν είναι κλέφτες ούτε παρανόμως τα πήραν. Αυτοί τα πήραν γιατί δεν προβλέψατε ότι υπάρχουν άνθρωποι που καταστράφηκαν, χωρίς να έχουν τη μόνιμή τους κατοικία εκεί. Μ' αυτούς τι θα κάνετε; Θα τα ζητήσετε πίσω; Θα επιμεινέτε;

Μία δεύτερη κατηγορία ανθρώπων που έχουν λάβει τα υπόλοιπα 8.000 τριχίλιαρα, κύριε Υπουργέ -σας το λέω γιατί ασχολήθηκα ιδιαίτερα με το θέμα λόγω καταγγελιών- είναι μία σειρά ανθρώπων που τους συνέβη το εξής: Σε ένα σπίτι υπήρχαν δύο συνιδιοκτήτες: Ο παππούς και η γιαγιά. Δώσατε 3.000 ευρώ στον έναν συνιδιοκτήτη και 3.000 ευρώ στον άλλον συνιδιοκτήτη. Τώρα έρχεστε και λέτε, «ο ένας από τους δύο να τα επιστρέψει». Μάλιστα.

Εγώ θα σας κάνω την εξής ερώτηση. Για να πάμε να εγγράψουμε το δικαίωμά μας στο κτηματολόγιο μας ζητά το ελληνικό δημόσιο να πληρώσουμε «κατά κεφαλήν», ο καθένας μας δηλαδή ξεχωριστά, θεωρώντας ότι ο καθένας έχει τη δική του ατομική ιδιοκτησία και άρα θα πρέπει να πληρώσει το δικαίωμα προς το ελληνικό δημόσιο και στο κτηματολόγιο για την δική του ατομική ιδιοκτησία. Μάλιστα. Στις υποχρεώσεις μαζί, αλλά στα οφέλη χωρία; Πώς απαντάτε σ' αυτό;

Άρα λοιπόν, αντί να φωνάζουμε και να λέμε γενικώς μεγαλόφωνες διακηρύξεις, να έρθετε να καταθέσετε στη Βουλή επακριβώς τα στοιχεία. Διότι δεν είναι όλοι αυτοί που τους τα ζητάτε πίσω απατεώνες. Πράγματι υπάρχουν και πολλοί απατεώνες. Από τους απατεώνες θα τα πάρετε πίσω, αλλά δεν είναι όλοι τέτοιοι.

Θα μου επιτρέψετε επίσης να κάνω και άλλη μία παρατήρηση. Σας άκουσα με πολλή μεγάλη προσοχή και χαρά γι' αυτήν την διακήρυξή σας ότι πρέπει όλοι να είμαστε υπέρ στο να ενώσουμε τη φωνή μας, ώστε να παίρνουμε τα λεφτά πίσω απ' όσους ως απατεώνες τα πήραν από το ελληνικό δημόσιο. Είναι μία ωραία δήλωση από την Κυβέρνηση. Φαντάζομαι ότι αυτή η δήλωση σημαίνει, κύριε Τζαβάρα που είστε και νομικός, ότι αλλάζει η άποψη της Νέας Δημοκρατίας και την Παρασκευή θα ψηφίσετε υπέρ της προανακριτικής για να δώσετε την ευκαιρία φερ' ειπείν σε συναδέλφους όπως ο κ. Ρουσόπουλος να αποδείξουν στο Σώμα ότι τα τέσσερα σπίτια που πήραν τα πήραν δικαιολογημένα και όχι έχοντας κλέψει το ελληνικό δημόσιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν θα σας κάνουμε αυτή τη χάρη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ δεν λέω ότι έχει κλέψει. Εγώ λέω ότι επειδή υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι έχει κλέψει πρέπει να του δώσουμε την ευκαιρία να πει δεν είμαι κλέφτης και να το αποδείξει. Δεν ξέρω λοιπόν με ποια λογική από τη μια είναι απατεώνες αυτοί που πήρα το τριχίλιον από την Ηλεία, κύριε Τζαβάρα, αλλά δεν είναι απατεώνες όσοι κάνουν βίλλες στο Καπανδρίτι χωρίς να το δικαιολογεί το πόθεν έσχες τους. Δεν ξέρω πως μπορεί να είναι ο ένας απατεώνας και ο άλλος να μην είναι.

Είναι κάτι το οποίο μάλλον ανήκει σε εκείνο που έλεγε το Ανάχαρης: «Οι νόμοι της πόλης είναι σαν τον ιστό της αράχνης. Τα μεγάλα πουλιά τον σκίζουν και φεύγουν. Μόνο τα μικρά έντομα πέφτουν». Μόνο τα τριχίλιαρα πιάνετε. Τι βίλλες στο Καπανδρίτι και στο Παλαιό Ψυχικό της Ξεχνάτε.

Επίσης το είχε πει και ο Διογένης η Κυνικός. Είναι πολύ ταιριαστό για την σκηνή που ζήσαμε πριν με τον κ. Παπαθανασίου. Στο έργο του Διογένη «Λαερτίου Βίοι Φιλοσόφων» ο Διογένης ο Κυνικός είδε ότι οι ταμίες της πόλης συνέλαβαν έναν κλέφτη. Και λέει ο Διογένης ο Κυνικός: «Οι μεγάλοι κλέφτες πιάνουν το μικρό».

Ας έχουμε και λίγο ντροπή και αιδώ στις μέρες που διανύουμε για το τι «εστί κλοπή δημοσίου χρήματος» και το τι «δεν εστί από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας».

Έρχομαι λίγο στο προκείμενο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, ο εισηγητής μας, ο κ. Μάκης Βορίδης, έκανε κάποιες συγκεκριμένες επισημάνσεις επί του νομοσχεδίου, για τις οποίες ακόμα δεν έχουμε λάβει απάντηση. Είναι εντυπωσιακό. Θα υπενθυμίσω ποιες είναι οι επισημάνσεις.

Πρώτον: Θα δώσετε τη δυνατότητα να μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά του κάποιος μέχρι την τελευταία μέρα πριν τον πλειστηριασμό; Εάν αυτό δεν το προβλέψετε μέσα στο νομοσχέδιο, χιλιάδες συμπολίτες μας που έχουν χάσει την προθεσμία των δεκαπέντε ημερών και δεν είχαν την τύχη να έχουν το χρέος μετά την ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου, δεν θα μπορούν να ασκήσουν αυτό το ευεργετικό δικαίωμα που τους δίνεται.

Δεύτερον: Θα προσθέσετε μέσα στο νόμο την έννοια του δόλου και όχι την απλή υπαιτιότητα, σε αυτόν που δεν πληρώνει;

Εξήγησε χθες ο κ. Βορίδης ότι αν αυτό το αφήσετε ως απλή υπαιτιότητα -ο κ. Τζαβάρας ως νομικός πιστεύω ότι θα το επιβεβαιώσει- πάντα το δικαστήριο ως υπαιτιότητα βάζει αυτόν που δεν πληρώνει. Διότι το δικαστήριο ερμηνεύει ως υπαίτιο ακόμα και την κακή οικονομική πρόβλεψη που έκανε κάποιος. Θα βάλετε το δόλο; Διότι άλλο πράγμα ο δόλος, άλλο πράγμα η υπαιτιότητα. Πράγματι, αν κάποιος θέλει να εξαπατήσει την τράπεζα και το έχει κάνει «επί σκοπώ», αυτός να μην έχει το ευεργέτημα του νόμου. Αυτόν, όμως, ο οποίος έπεσε έξω, διότι ήρθε αυτή η φοβερή, φερ' ειπείν, οικονομική κρίση, την οποία δεν είχε προβλέψει, δεν θα τον προστατεύσουμε;

Αυτές είναι οι συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις τις οποίες κάναμε.

Φυσικά, επιμένουμε στο ότι το όριο των 20.000 ευρώ είναι πάρα πολύ μικρό για την πρώτη κατοικία. Προστατεύστε την πρώτη κατοικία. Το σπίτι που ζει ο κάθε άνθρωπος είναι ιερό. Πρέπει να το προστατεύσουμε. Είναι απαραίτητο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεδροποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι τώρα -για λίγα μόνο δευτερόλεπτα- στο θέμα της κρίσης.

Ο κ. Παπαθανασίου -σεβαστός Υπουργός- υπήρξε Πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Α.. Εγώ πιστεύω ότι οι άνθρωποι δεν παθαίνουν αλτσχάιμπερ όταν παίρνουν υπουργικές καρέκλες. Άρα, ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος ήταν Πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Α., σήμερα είναι Υφυπουργός Οικονομικών.

Συνεπώς ο κ. Παπαθανασίου οφείλει να μας πει ένα πράγμα ως πρώην Πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Α.: Είναι δυνατόν σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, κύριε Υπουργέ, η απάντηση της Κυβέρνησεως να είναι «περισσότεροι φόροι»; Υπάρχει οικονομική κρίση. Δυστυχώς ήρθε. Ακόμα δεν την έχουμε ζήσει σε όλη της τη φάση. Η κρίση έρχεται, θα έρθει του χρόνου...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τριάντα δευτερόλεπτα μόνο.

...όταν θα έχει μειωθεί το εφοπλιστικό συνάλλαγμα, όταν θα μειωθεί το τουριστικό συνάλλαγμα, όταν δεν θα έχει χρήμα η αγορά. Τότε θα δούμε την κρίση.

Είναι δυνατόν, λοιπόν, η απάντηση μιας κυβερνήσεως, η οποία έχει Υφυπουργό έναν πρώην Πρόεδρο του Ε.Β.Ε.Α., να είναι «περισσότεροι φόροι στις επιχειρήσεις»; «Ιδού πεδίο δόξης λαμπρό». Ιδού οι μεγάλες σας ευκαιρίες. Πάρτε πίσω τους φόρους.

Υπενθυμίζω: Κατάργηση του αφορολογήτου των 10.500 ευρώ. Αύξηση της προκαταβολής φόρου από το 60% στο 85%. Το Ε.Τ.Α.Κ., το οποίο αποστέλλετε από σήμερα ως Ενιαίο Τέλος Ακινήτων σε όλους τους Έλληνες πολίτες.

Πάρτε πίσω τους φόρους. Δεν είναι ώρα για δημοσιονομική πειθαρχία. Είναι ώρα να δοθεί ανάσα στην αγορά και να αντέξουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις τη θύελλα που θα έρθει. Και οι μεγαλύτερες διακηρύξεις, ότι είμαστε οχυρωμένοι κ.λπ., αυτές ξέρουν όσοι στοιχειωδώς ζουν στην αγορά πόσο ασημαντές είναι την ώρα που στερεύει το χρήμα. Πάρτε μέτρα τώρα που προλαβαίνετε, για να οχυρώσετε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ειδάλλως, θα είστε συνυπεύθυνοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά θα συνταχούμε σε μερικά θέματα από αυτά που λέει η Κυβέρνηση. Πράγματι, υπάρχει μία οικονομική κρίση. Πράγματι, σε αυτήν την οικονομική κρίση δεν υπάρχει περιθώριο για λαϊκισμό. Και πρέπει να δούμε ότι πραγματικά έχουμε αυτήν τη διεθνή κρίση, την οποία κανένας δεν αμφισβητεί.

Όμως, κύριε Υπουργέ, αντίστοιχα δεν μπορείτε και εσείς να αμφισβητείτε ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας δεν είναι μόνο προϊόν αυτής της κρίσης. Επί δικής σας Κυβερνήσεως δεν λειτούργησαν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, δημιουργήθηκαν πανίσχυρα καρτέλ, υπήρξε πίεση και ακρίβεια, πριν έρθει αυτή η κρίση που έχουμε τώρα και συνεπώς, η μισή αλήθεια είναι χειρότερη από το ψέμα. Πράγματι, έχουμε μία διεθνή κρίση, αλλά και διεθνή κρίση να μην είχαμε, δεν είχατε θέσει αυτά τα εχέγγυα και αυτές τις βάσεις ώστε η οικονομία μας να είναι υγιής. Η οικονομία μας στηρίζεται στα καρτέλ, στηρίζεται στο «νταβατζιλίκι» των μεσαζόντων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχομαι τώρα στις τράπεζες. Ποια είναι η πραγματικότητα στις τράπεζες; Οι ελληνικές τράπεζες δεν έχουν σοβαρό πρόβλημα, όπως λέτε, διότι πράγματι οι ελληνικές τράπεζες ήταν πολύ προσηκτικές στους όρους της χορήγησης δανείων. Όμως, οι τράπεζες αυτές είναι οι ίδιες που έχουν επενδύσει σε ομόλογα αμερικανικών τραπεζών. Υπάρχουν πολλές τέτοιες τράπεζες και το γνωρίζετε. Είχαμε και την περίπτωση της εταιρείας «LEHMAN» που κατέρρευσε και υπάρχει ελληνική τράπεζα που έχει επενδύσει. Συνεπώς, έχουν πρόβλημα.

Όμως, ποια είναι η πραγματικότητα; Το πρόβλημα δεν το είχαν οι ελληνικές τράπεζες, όχι γιατί ήταν συνετές, αλλά γιατί τους είχατε επιτρέψει να κατακλέβουν τον ελληνικό λαό. Το καρτέλ των τραπεζών ήταν το πιο ισχυρό που υπήρχε και υπάρχει ακόμα. Πραγματικά είναι «ληστές». Αυτοί οι μεγαλοπαράγοντες των τραπεζών είναι «ληστές». Ξέρετε πόσα σπίτια βγήκαν στον πλειστηριασμό όλα αυτά τα χρόνια και σε συνεργασία τραπεζών με τα «κοράκια» τα έπαιρναν οι τράπεζες; Σας φαίνεται περίεργο αυτό; Δεν έχετε ακούσει, δηλαδή, ότι οι τράπεζες συνεργάζονται και ήξεραν που δίνονταν τα σπίτια; Ή μήπως σε όσους εδώ πέρα είναι νομικοί τους ακούγεται παράλογο αυτό το φαινόμενο;

Ποιος, λοιπόν, το είχε επιτρέψει αυτό; Οι κυβερνήσεις. Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν μπόρεσε ποτέ να ελέγξει τις τράπεζες. Αυτή τη στιγμή πραγματικά οι καταναλωτές είναι «όμηροι» των τραπεζών, σε αυτό το άθλιο τραπεζικό σύστημα. Οι δικοί σας νεοφιλελεύθεροι «γιάπηδες», τα golden boys κατέστρεψαν τη φιλελεύθερη οικονομία. Διότι ο νεοφιλελευθερισμός, όπως εφαρμόζεται, δεν έχει καμιά σχέση με φιλελεύθερη οικονομία. Έρχονται τώρα όλα αυτά τα παιδάκια να μας πουν ότι έχουμε πρόβλημα και ότι πρέπει ο λαός να στηρίξει όλους αυτούς τους «κλέφτες», για να μην καταρρεύσει το σύστημα. Πράγματι, είμαστε «όμηροι», διότι πρέπει να στηρίζουμε αυτό το σύστημα, διότι αντιλαμβανόμαστε ότι θα υπάρξει πλήρης κατάρρευση.

Φέρντε εδώ πέρα ένα νομοσχέδιο, το οποίο θέλετε να υποδεχθούμε με βαρύγδουπες εκφράσεις και στα κανάλια και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και στη Βουλή. Έχει πέντε άρθρα και βάλατε τρεις συνεδριάσεις. Θα μπορούσατε να βάλετε και δεκαπέντε συνεδριάσεις, για να πείσετε τον κόσμο ότι κάνετε

κάποιες παροχές. Επειδή εμείς δεν θέλουμε να κάνουμε στείρα αντιπολίτευση και επειδή πολλές φορές από αυτό το Βήμα λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν υπάρχουν προτάσεις, εμείς σας έχουμε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις. Και οι προτάσεις μας είναι πάνω στο δικό σας νομοσχέδιο. Δεν ερχόμαστε εδώ να σας πούμε έωλα θέματα, που δεν έχουν καμιά βάση. Είναι συγκεκριμένα άρθρα, τα οποία πρέπει να τροποποιηθούν. Και σας εξηγούμε γιατί πρέπει να τροποποιηθούν.

Έρχομαι σε ένα προς ένα από αυτά τα τρία άρθρα που σας επεσήμανε και ο εισηγητής μας, ο κ. Βορίδης.

Όσον αφορά το άρθρο 2, εμείς, κύριε Υπουργέ, επιμένουμε ότι θα πρέπει να μην βγαίνει ποτέ η οικία κάτω από την αντικειμενική αξία. Αυτό είναι πάρα πολύ λογικό και θα σας πω γιατί είναι πολύ λογικό. Υποτίθεται ότι αυτήν τη ρύθμιση την κάνετε, για να χτυπήσετε τα «κοράκια» τα οποία υπήρχαν. Τους δίνεται, όμως, η δυνατότητα -και το γνωρίζετε- με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, εάν είναι άκαρποι οι πλειστηριασμοί, τελικά να οδηγηθούμε στο να μειωθεί αυτό το τίμημα. Και γιατί λέμε, «όχι κάτω από την αντικειμενική αξία»; Διότι, όπως είναι διαμορφωμένη η ελληνική αγορά αυτήν τη στιγμή, είναι βέβαιο ότι η εμπορική αξία ενός σπιτιού είναι μεγαλύτερη από την αντικειμενική του. Συνεπώς, η αντικειμενική αξία είναι το ελάχιστο αυτό όριο που διασφαλίζει σε αυτόν τον άνθρωπο, ο οποίος είτε δολίως είτε μη δολίως θα βρεθεί σε αυτήν την κατάσταση, να ξέρει ότι το σπίτι του δεν θα βγει στον πλειστηριασμό για ένα κομμάτι ψωμί. Διασφαλίστε το αυτό, διότι τελικά τα δικαστήρια πιέζονται και φθάνουν να αλλάζουν το τίμημα. Γίνονται σημείοι πλειστηριασμοί, όπου δεν υπάρχει καμιά προσφορά. Γι' αυτό κηρύσσονται άκαρποι, για να πάνε μετά να μειώσουν το τίμημα.

Υπάρχει αυτή η δυνατότητα, κύριε Υπουργέ και είναι εύλογη δυνατότητα. Η αντικειμενική αξία είναι η ασφαλιστική δικλειδα. Δεν χρειάζεται να το πάτε πιο κάτω και να το αφήσετε στη δικαστική ερμηνεία.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο θίξαμε και για μας είναι και το πολύ σημαντικό, είναι το θέμα της μοναδικής κατοικίας. Πρώτα απ' όλα, σας είπαμε να πάτε στην κύρια κατοικία. Γιατί ο άλλος μπορεί να έχει μία πραγματικά κύρια κατοικία και ένα μικρό άλλο ακίνητο που υπάρχει και με αυτόν τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα να βγει στον πλειστηριασμό. Εμείς λέμε ότι για κανένα ποσό δεν πρέπει να βγει η κύρια κατοικία στον πλειστηριασμό. Τέλος πάντων, δεν μπορούμε να σας πείσουμε σ' αυτό το θέμα. Εκείνο, όμως, που πιστεύουμε ότι πρέπει να το δείτε με μεγάλη προσοχή είναι να μη μείνετε στην απλή υπατιότητα. Πηγαίνετε στο δόλο. Διότι τα δικαστήρια ερμηνεύουν την υπατιότητα με μεγάλη διασταλτική ερμηνεία, με αποτέλεσμα κάθε πράξη να θεωρείται υπαίτια. Έστω, πηγαίνετε στη βαριά αμέλεια, άμα δεν θέλετε στο δόλο. Βάλτε κάποια δικλίδα, διαφορετικά δεν θα καταφέρετε να κάνετε τίποτα.

Εμείς περιμένουμε μέχρι το τέλος της συζήτησης να ακούσουμε απαντήσεις σ' αυτές τις προτάσεις, οι οποίες, κύριε Υπουργέ, είναι προτάσεις πάνω στα άρθρα σας. Δεν ερχόμαστε να σας πούμε διαφορετικά πράγματα. Και να τεκμηριώσετε για ποιο λόγο δεν θα τις δεχτείτε, αν δεν τις δεχτείτε, προκειμένου και να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε κάθε περίπτωση -και κλείνω- κύριε Υπουργέ, σήμερα είναι Τετάρτη και σήμερα βγαίνουν σπίτια στον πλειστηριασμό. Και αν ήταν μία τολμηρή Κυβέρνηση από τη στιγμή που έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, θα έλεγε ότι αναστέλλονται όλοι οι πλειστηριασμοί, μέχρι αυτό εδώ να γίνει νόμος του κράτους. Σήμερα κάποιοι άνθρωποι χάνουν τα σπίτια τους, επειδή δεν έχουν αυτές τις ευεργετικές διατάξεις. Για ποιο λόγο σήμερα δεν κάνατε αναστολή όλων των πλειστηριασμών να σωζόντουσαν κάποια σπίτια;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

προς το Σώμα ότι με τις υπ' αριθμ. 11612/8483 και 11640/8502 από 21 Οκτωβρίου 2008 αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν η προβλεπόμενη από το άρθρο 31Α του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή του Απολογισμού και του γενικού Ισολογισμού του Κράτους και ελέγχου της εκτέλεσης του Προ-

ϋπολογισμού του Κράτους και οι προβλεπόμενες από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής ειδικές μόνιμες επιτροπές, για τη Β' Σύνοδο της ΙΒ' βουλευτικής περιόδου.

(Οι σχετικές αποφάσεις καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Κασιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και σήμερα η Κυβέρνηση δεν έχει κατανοήσει το μέγεθος του προβλήματος από την υπερχρέωση των ελληνικών νοικοκυριών και τις επιπτώσεις της. Ακολουθεί τα γεγονότα, ακολουθεί τις εξελίξεις και δυστυχώς, δεν έχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που θα απαντά στο πιεστικό πρόβλημα της προστασίας των δανειοληπτών από τη θλιβά της υπερχρέωσης.

Προσπαθεί ακόμη και σήμερα η Κυβέρνηση με τις πολιτικές της να βάλει τους πολίτες να στηρίξουν την κρίση των τραπεζών και όχι η Κυβέρνηση να στηρίξει τους πολίτες σε μία δύσκολη αντικειμενικά συγκυρία, τόσο σε εθνικό επίπεδο, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, ούτως ώστε να έχουμε τις ελάχιστες επιπτώσεις και να κρατήσουμε την κοινωνική συνοχή και ταυτόχρονα να βελτιώσουμε την αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, το φαινόμενο της υπερχρέωσης στη χώρα μας δεν ήλθε σήμερα. Είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών. Είναι αποτέλεσμα του μοντέλου ανάπτυξης που είχαμε, που βασιζόταν στο δανεισμό, δηλαδή στην ιδιωτική κατανάλωση και έπαιρνε εισοδήματα από το μέλλον να τα δαπανά σήμερα και από την εισαγόμενη ανάπτυξη.

Ένα στρεβλό οικονομικό μοντέλο που διογκώθηκε. Το «καμπανάκι» όμως το χτύπησε πολύ έγκαιρα, το 2005, όταν τα φαινόμενα του υπερδανεισμού, σε επίπεδο ποσοστών αυξήσεων, είχαν διπλασιαστεί. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πολύ συγκεκριμένα το 2006, αξιολογώντας την τότε συγκυρία και έχοντας μία πολιτική για το πώς θα προστατευθεί ο απλός πολίτης, δανειολήπτης, καταναλωτής, κατέθεσε πρόταση νόμου στη Βουλή. Η Κυβέρνηση την προσπέρασε. Έκανε πώς δεν έβλεπε το πρόβλημα. Ήλθε πολύ δειλά μετέπειτα να κάνει μία ρύθμιση. Το φαινόμενο διογκώθηκε. Μετά από δύο χρόνια το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ξαναήλθε με ολοκληρωμένη πρόταση. Ο κ. Καραμανλής και ο κ. Αλογοσκούφης τον Απρίλιο του 2008, αναγνώρισαν μεν το πρόβλημα, αλλά δεν το αντιμετώπισαν. Κατέθεσαν πρόταση νόμου το μήνα Ιούλιο και η Κυβέρνηση επίσης έκανε πως δεν ήξερε. Σήμερα έχει μπροστά της να αντιμετωπίσει ένα βουνό, καθώς για την κρίση που έρχεται, γιατί τώρα έρχεται η κρίση -αυτά που βιώνουμε σήμερα είναι η κρίση που έχει παραχθεί από τα αδιέξοδα των πολιτικών μας- και χτυπάει την πόρτα μας και στην Ευρώπη και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το χρέος των ελληνικών νοικοκυριών έχει υπερδιπλασιαστεί. Οι οφειλές στο σύνολό τους φτάνουν τα 100.000.000.000 ευρώ, και είναι υποθηκευμένο το 45% του Α.Ε.Π. Τριακόσιες σαράντα χιλιάδες δανειολήπτες χρειάζονται να δαπανήσουν πάνω από το 40% του εισοδήματός τους ή του μηνιαίου μισθού για να αποπληρώσουν τα δάνεια. Είναι ένα υπαρκτό φαινόμενο το οποίο δεν αντιμετωπίζεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όπως επίσης, υπάρχουν ζητήματα τα οποία επίσης δεν αντιμετωπίζει.

Ένα ζήτημα είναι το άνοιγμα της ψαλίδας των επιτοκίων μεταξύ καταθέσεων και χορηγήσεως. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως το φέρατε, δεν αντιμετωπίζονται οι αθέμιτες πρακτικές των τραπεζών που στρεβλώνουν την αγορά και είναι θύμα ο πολίτης- δανειολήπτης.

Για το δεύτερο μεγάλο θέμα, που είναι οι αποπληρωμές των δανείων, δεν έχετε πολιτική. Σε λίγο, κύριοι συνάδελφοι, το μείζον θέμα -και εκεί θα έρθει κρίση- θα είναι η αδυναμία των δανειοληπτών να αποπληρώσουν τα δάνειά τους. Γι' αυτό δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και τότε θα δημιουργηθεί η κρίση σε τέτοια επίπεδα που θα είναι μη διαχειρίσιμα για τη χώρα μας, μη διαχειρίσιμα για τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας.

Άρα, ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν απαντά και δεν λύνει τα προβλήματα που δημιουργούν, διογκώνουν και φέρνουν νέες διαστάσεις στο φαινόμενο του υπερδανεισμού και της υπερχρέωσης των ελληνικών νοικοκυριών, είναι ένα νομοσχέδιο που ελάχιστα έχει να προσφέρει.

Εμείς με την πρότασή μας, ζητήσαμε πρώτον, να μην υπάρχει κατάσχεση της κύριας κατοικίας και δεν το κάνετε. Μιλάτε για την πρώτη κατοικία όταν γνωρίζετε ότι στην Ελλάδα είναι πολύ εύκολο, μόνο και μόνο από γονική παροχή, όλη η πλειο-

ψηφία που κατάγονται από τα χωριά να έχουν και ένα μικρό σπίτι, το οποίο δεν χρησιμοποιούν στα χωριά και εσείς και το γνωρίζετε και δεν το αντιμετωπίζετε.

Δεύτερον, δεν εξασφαλίζετε την αξία της περιουσίας του καταναλωτή, με τον τρόπο που κάνετε τη ρύθμιση. Επίσης, δεν αντιμετωπίζετε το θέμα του ανατοκισμού και το θέμα των πανωτοκίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν λέμε ότι αυτή τη στιγμή έχουμε μείωση των επιτοκίων, πώς αποδεχόμαστε στη χώρα μας να έχουμε αύξηση των επιτοκίων χορηγήσεως; Δεν μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι όποιες αποφάσεις να μιλάνε ότι θα πρέπει να στηρίξουμε στην κατεύθυνση της μείωσης και εμείς να έχουμε αύξηση των επιτοκίων των πιστωτικών καρτών, αύξηση των επιτοκίων των καταναλωτικών δανείων και αύξηση των επιτοκίων των στεγαστικών δανείων.

Άρα φέρνετε ένα σχέδιο νόμου και ταυτόχρονα δημιουργείτε ένα δεύτερο πρόβλημα που θα το αντιμετωπίσουμε αύριο.

Κύριε Υπουργέ, αν η Κυβέρνηση ήθελε, πραγματικά, να δώσει λύσεις σ' ένα πρόβλημα που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις, θα έπρεπε να απαντήσει στο πρώτο ζήτημα που αφορά την αποπληρωμή του δανείου, δηλαδή το πώς θα υπάρχει ένα σχέδιο, που θα βοηθάει τον δανειολήπτη να αποπληρώσει το δάνειό του. Και τέτοιο σχέδιο, τέτοια πρόβλεψη δεν υπάρχει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο ελλιπές, ελάχιστα θα αποδώσει. Δεν ανταποκρίνεται σήμερα στις πραγματικές ανάγκες τις τραπεζικές, της εξάρτησης των δανειοληπτών από την τραπεζική αγορά και είναι ένα νομοσχέδιο, που αντί να λύσει το πρόβλημα θα το διογκώσει, συνεκτιμώντας βέβαια και το πραγματικό πρόβλημα που θα έχουμε από τη μετακύληση της κρίσης στην πραγματική οικονομία, όπου το έλλειμμα της ρευστότητας θα είναι τόσο μεγάλο και μη αντιμετωπίσιμο, όπως θα υπάρχει και το έλλειμμα στην ανάπτυξη, όπου θα πρέπει να στηριχθεί η παραγωγική διαδικασία, που όμως κάτι τέτοιο δεν φαίνεται μέσα από τις συγκεκριμένες σας πολιτικές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, μετά από ομόφωνη πρόταση της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του κόμματός του για όλη τη Σύνοδο τους κυρίους Φώτη Κουβέλη, Βουλευτή Β' Αθήνας και Παναγιώτη Λαφαζάνη Βουλευτή Β' Πειραιώς.

Το λόγο έχει ο κ. Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε, πράγματι, σε μια κρίση κυρίως οικονομική, αλλά και δευτερευόντως πολιτισμική, γιατί, πράγματι, κανένας δεν μπορεί να πει ότι η κατάρρευση των μηχανισμών παραγωγής πίστωσης, αυτή δηλαδή η πολύ σημαντική πτυχή της κρίσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος δεν έχει να κάνει και με την αποαξιοποίηση πολιτισμικών αξιών, όπως είναι η εμπιστοσύνη.

Πράγματι, τίποτε άλλο δεν διακινείται, δεν παράγεται και δεν αξιοποιείται μέσα απ' αυτούς τους μηχανισμούς από εκείνη τη σιγουριά και τη βεβαιότητα που χρειάζονται οι οικονομικές συναλλαγές, ώστε αυτός που δίνει ή που παίρνει πίστη να έχει τη βεβαιότητα ότι και ο αντισυμβαλλόμενός του θα λειτουργήσει με πνεύμα συνεργασίας και καλοπιστίας και κυρίως κάτω από τις ίδιες κανονιστικές αρχές λειτουργώντας θα αποδειχθεί άξιος της εμπιστοσύνης του. Και αυτό δεν είναι ένα απλό απόφθεγμα, δεν είναι μια απλή παρατήρηση που βγαίνει μέσα από τη πείρα των κοινωνικών συναλλαγών, αλλά είναι, όπως από πολλούς σοφούς επανειλημμένα έχει λεχθεί και η βασική επίδραση την οποία ασκεί ο πολιτισμός στη διαμόρφωση της οικονομικής κοινωνίας πολιτών, γιατί υπάρχει και μια οικονομική κοινωνία πολιτών, η οποία στο πεδίο των συναλλαγών θα πρέπει να επιδεικνύει τη πίστη, την αξιοπιστία, την καλοπιστία και τη διάθεση της συνεργασίας, η οποία απαιτείται για να λειτουργεί αποδοτικά κάθε οικονομία. Αυτό, λοιπόν, το διαρκώς πολιτισμικό ζητούμενο της οικονομίας, είναι που πρώτο το ελληνικό κράτος με τις παροχές που έκανε στην περίπτωση των πυροπλη-

κτων της Ηλείας, φρόντισε και να το περιφρουρήσει και να το υπηρετήσει, γιατί τίποτε άλλο δεν έκανε η Κυβέρνηση, στα πλαίσια των παροχών προς τους πυροπλήκτους του Αυγούστου του 2007, από το να δείξει ότι εμπιστεύεται το πολίτη και σε πολύ κρίσιμες στιγμές μπορεί και έχει τη δύναμη του πολιτισμού που χρειάζεται για να απαλλάσσει συγκεκριμένες διαδικασίες από περιττές γραφειοκρατικές διατυπώσεις.

Και μέσα σ' αυτήν ακριβώς τη συγκυρία συνέβη το εξής. Όσον αφορά τους τριάντα δύο χιλιάδες συνολικά πυρόπληκτους πολίτες που δέχτηκαν το προνοιακό επίδομα των 3.000 ευρώ, τα αποτελέσματα σήμερα μετά από την πρώτη επεξεργασία οδηγούν στις εξής διαπιστώσεις: Από αυτές τις τριάντα δύο χιλιάδες των επιδομάτων, διαπιστώνεται ότι περίπου είκοσι πέντε χιλιάδες είναι εκείνοι οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στην παροχή και στην εμπιστοσύνη που έδειξε το κράτος απέναντι στον πολίτη. Από τους υπόλοιπους περίπου επτά χιλιάδες οι τρεις χιλιάδες είναι αυτοί, που όπως επεσήμανε ο κ. Γεωργιάδης, είναι πολίτες οι οποίοι δεν είχαν μόνιμη κατοικία στην περιοχή της Ηλείας και με δήλωσή τους, πήραν το τριχίλιарο αυτό, αφού οι περισσότεροι εξ αυτών –υποθέτω– είχαν υποστεί σοβαρές ζημιές και κατ' αυτόν τον τρόπο ανακουφίστηκαν στα πλαίσια μιας επεικούς μεταχείρισης. Και εγώ πιστεύω ότι αυτή η κατηγορία αυτών που έλαβαν το επίδομα των πυροπλήκτων, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί κάπως διαφορετικά. Και υπάρχει η δυνατότητα, βέβαια χωρίς να χρειάζεται να γίνει κάποια νομοθετική πρόβλεψη, γιατί ο καθένας έχει δικαίωμα ενιστάμενος κατά του εντάλματος το οποίο δέχεται, να ισχυριστεί και να προβάλει αντιρρήσεις οι οποίες και βεβαίως στα πλαίσια της επείκειας που η διοίκηση πρέπει να δείχνει απέναντι στον πολίτη θα γίνουν δεκτές.

Το πολύ μεγαλύτερο όμως ζήτημα για το οποίο προηγουμένως άκουσα τον φίλο μου και συμπατριώτη μου κ. Κουτσούκο να εξανίσταται, είναι αυτό που συνέβη με εκείνη τη μικρή κατηγορία των δύομισι χιλιάδων περίπου. Είναι γύρω στο 6% απ' ό,τι με πληροφόρησαν οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών. Αυτή ακριβώς η μερίδα του 6%, έκανε κατάχρηση της εμπιστοσύνης που έδειξε η πολιτεία απέναντι στους πυρόπληκτους πληθυσμούς της Ηλείας. Και όχι μόνο επέδειξε αυτού του είδους την κακοπιστία, αλλά χρησιμοποίησε τον ίδιο κωδικό, τον ίδιο αριθμό φορολογικού μητρώου επέτυχε, παραπλανώντας τις αρχές και παραπλανώντας και τα όργανα που πραγματοποιούσαν τις καταβολές του συγκεκριμένου επιδόματος, να πλουτίσει παράνομα και ανήθικα. Αυτού του είδους τις συμπεριφορές όχι μόνο η λογική, όχι μόνο η ηθική αλλά και αυτό το πνεύμα της εμπιστοσύνης, αυτός ο πολιτισμός που υποχρεωτικά πρέπει να διέπει τις σχέσεις του κράτους και του πολίτη, θα πρέπει οπωσδήποτε και να προστατέψει αλλά και να αναδείξει σε μείζον θέμα για τον φρονηματισμό και των υπολοίπων.

Δεν θεωρώ, κύριε Κουτσούκο, ότι αποτελεί παραχώρηση σε οποιουδήποτε είδους δημοκρατικές αξίες το να ενισχύονται ή το να υπερασπίζονται άνθρωποι οι οποίοι καταχράστηκαν της εμπιστοσύνης που έδειξε η πολιτεία σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές. Θεωρώ ότι όλοι έχουμε χρέος, αυτούς να τους φρονηματίσουμε και βεβαίως χωρίς καμμία διάθεση εκδικητικότητας να τους επιστημόνουμε την υποχρέωση που έχουν να επιστρέψουν το δημόσιο χρήμα στα ταμεία του κράτους γιατί όχι μόνο δεν το δικαιούνται, αλλά επιπλέον με τη συμπεριφορά τους αυτή, αποτελούν αφόρητο παράδειγμα ανήθικης συμπεριφοράς η οποία προσβάλλει τουλάχιστον αυτές τις είκοσι πέντε χιλιάδες των πολιτών, οι οποίοι πειθόμενοι στην καλοπιστία της Κυβέρνησης, συνηλλάγησαν με το κράτος και με τις τράπεζες και αποδέχθηκαν ότι ήταν άξιοι της εμπιστοσύνης μας.

Γι' αυτό, λοιπόν, χωρίς κραυγές και χωρίς περιττές φωνασκίες, θα πρέπει σ' αυτό το σημείο να ομονοήσουμε όλοι και να πούμε ότι όσοι, πραγματικά, έλαβαν χρήματα που δεν τα δικαιούνται και τα έλαβαν κατά τρόπο ο οποίος υπερβαίνει κάθε όριο ηθικής και πολιτισμένης συμπεριφοράς, οφείλουν να τα επιστρέψουν.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Τζαβάρα.

Το λόγο έχει ο κ. Αηδόνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια χώρα, που η σκιά της φτώχειας και της ανέχειας απλώνεται παντού. Η ακρίβεια θερίζει, τα μονοπώλια και τα ολιγοπώλια κυριαρχούν και καθορίζουν τους κανόνες. Οι αυξήσεις των κρατικών τιμολογίων είναι πρωτοφανείς. Η μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων είναι δραματική και η απουσία στοχευμένων πολιτικών, είναι αυτό που διακρίνει τις πολιτικές επιλογές αυτής της Κυβέρνησης. Σαν μια τέτοια, μπορεί να θεωρηθεί και το νομοσχέδιο για την προστασία των δανειοληπτών. Η υπερχρέωση των δανειοληπτών, αποτελεί σήμερα το κορυφαίο κοινωνικό και οικονομικό θέμα. Σχεδόν κάθε οικογένεια ζει κάτω από τον εφιάλτη του χρέους. Περιουσιακά στοιχεία, ακίνητα βγαίνουν καθημερινά σε πλειστηριασμούς και χάνονται, γιατί υπάρχουν αδύναμοι οικονομικά πολίτες, θύματα της κρίσης, αλλά και των οικονομικών επιλογών, που οδήγησαν σε μια χρεωμένη και χρεοκοπημένη ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας ιστορικός κύκλος που αφορά την οικονομική πραγματικότητα, αποτελεί παρελθόν. Η παγκόσμια οικονομία τις δύο τελευταίες δεκαετίες, κινήθηκε μέσα από τους κανόνες του «αυτόματου πιλότου». Ακόμη και ακραφνείς οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού, ανακαλύπτουν την ανάγκη για την εφαρμογή ενός νέου πλαισίου που θα διαμορφώνεται μέσα από νέους κανόνες. Η «φούσκα» της ελεύθερης αγοράς μπορεί να ταξιθεύσει εκεί που πραγματικά ανήκει, αφού φυσικά την έχουν εγκαταλείψει και οι πιο ένθερμοι οπαδοί της. Μέσα, λοιπόν, σ' αυτήν την παγκόσμια κρίση, εμείς εδώ συζητάμε ένα νομοσχέδιο, που αφορά πιθανά την κάθε ελληνική οικογένεια και πρέπει να δώσουμε απαντήσεις, οι οποίες δεν μπορούν να αφορούν για άλλη μία φορά μόνο συγκεκριμένα συμφέροντα.

Ο κ. Αλογοσκούφης ανακοίνωσε ενίσχυση 28.000.000.000 ευρώ των τραπεζών από το κράτος. Μαζί με την ανακοίνωση όμως, έπρεπε να ζητήσει και μια συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για τη θεωρία της «φούσκας» που μας ανέπτυξε τα τελευταία χρόνια και μαζί με τη συγγνώμη, να μας εξηγήσει και κάτι άλλο: Πώς είναι δυνατόν, τη στιγμή που το ελληνικό κράτος επιχορηγεί τους τραπεζίτες, οι τράπεζες να αυξάνουν τα επιτόκια τους και φυσικά και το περιθώριο κερδών τους; Τα περιθώρια επιχορηγήσεων για τα στεγαστικά δάνεια αυτήν την περίοδο αυξήθηκαν από 0,25% έως 0,60%, για την καταναλωτική πίστη από 1,20% έως 1,45%, ενώ υπάρχουν και τράπεζες, απ' αυτές που θέλουμε να λέμε «μεγάλες», που αύξησαν τα στεγαστικά τους μέχρι και μια μονάδα.

Θα το καταλαβαίναμε αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, αν ως πρακτική συνέβαινε και κάποιο αλλού. Αντίθετα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έχει μειώσει κατά μισή μονάδα το επιτόκιο της και το ίδιο συνέβη και στο διατραπεζικό επιτόκιο. Όσο ανέβαινε, λοιπόν, το EURIBOR, ανέβαιναν και τα επιτόκια. Δεν συνέβη το ίδιο όμως όταν αυτό μειώθηκε, αλλά έγινε ακριβώς το αντίθετο. Είναι αυτό που συμβαίνει και με τα καύσιμα: Το πετρέλαιο κάνει βουτιά προς τα κάτω και η βενζίνη τραβάει το δρόμο της. Σας προτείνω, λοιπόν, η χώρα μας, επειδή φαίνεται ότι κατέχει και μία παγκόσμια καινοτομία και αυτό οφείλεται στην αδυναμία των πολιτικών σας, να συστήσετε μία σχολή για τα παγκόσμια κοράκια της απληστίας, για να δώσει και αυτή η χώρα κάποιους σπουδαίους μεταπτυχιακούς τίτλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα γινόμαστε αποδέκτες μιας δυσάρεστης πραγματικότητας. Όλοι εμείς γινόμαστε μάρτυρες μιας στυγεράς αλήθειας. Δανειολήπτες αγανακτισμένοι, τις πιο πολλές φορές σε απόγνωση, ζητούν τη δική μας διαμεσολάβηση. Με το παρόν νομοσχέδιο, διαπιστώνουμε ότι οι προθέσεις σας δεν είναι ειλικρινείς. Ακολουθείτε τις επιταγές της ένωσης τραπεζών και εντάσσεται στα μελλοντικά σας σχέδια για τη διαμόρφωση ενός ευαίσθητου προσώπιου. Ευθυγραμμίζετε και συντάσσετε με το τραπεζικό σύστημα, που ανδρώθηκε και γιγαντώθηκε με τα «χρυσά παιδιά» και τα διευθυντικά στελέχη να απομυζούν τον ιδρώτα των δανειοληπτών. Ενισχύετε μάλιστα τα προνόμια των τραπεζών να πετύχουν μέσω την άγονων πλειστηριασμών, τη μείωση της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου των δανειοληπτών. Οι δανειολήπτες, όπως και οι

εγγυητές τους, μένουν απροστάτευτοι και χωρίς δικαιώματα στη δίνη της οικονομικής κρίσης, όταν οι τράπεζες αναπροσαρμόζουν τα επιτόκια των δανείων κατά το δοκούν, χωρίς ωστόσο να αναπροσαρμόζονται οι μισθοί και οι συντάξεις των δανειοληπτών.

Το παρόν σχέδιο νόμου, χαρακτηρίζεται από το εύρος των ατελειών και από την αποσπασματικότητά του. Μια σειρά από προτάσεις μας δεν εισηγήθηκαν και άλλες παρεμνηνέθηκαν. Κατά την ταπεινή μας γνώμη, θα έπρεπε να υιοθετηθούν αυτούσιες γιατί κατανοούν και ακουμπούν τα πραγματικά προβλήματα των δανειοληπτών.

Το θέμα κατάσχεσης της κύριας κατοικίας, δεν είναι θέμα ορίου του ποσού από τις 10.000 ευρώ στις 20.000 ευρώ, αν δεν διαφοροποιηθούν οι διαδικαστικές προϋποθέσεις αναφορικά με τις προθεσμίες. Τα ψιλά γράμματα που είναι και η ουσία της σύναψης των όρων του δανείου, περιέχουν και περιγράφουν μια άλλη πραγματικότητα, που για τον δανειολήπτη όταν γίνει αντιληπτή του φεύγει το χρώμα κάτω από τα πόδια. Εκείνο που καταφέρνει στην κυριολεξία το παρόν σχέδιο νόμου, είναι η διαμόρφωση μιας φιλικότερης σχέσης της Κυβέρνησης με το τραπεζικό σύστημα καθώς αναπροσαρμόζει τη διαιώνιση της υφιστάμενης κατάστασης.

Εδώ θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από το Προεδρείο. Αύριο είμαι υποχρεωμένος να ταξιδέψω για κοινοβουλευτική υποχρέωση στο εξωτερικό. Γι' αυτό θέλω να θέσω τώρα ένα τεράστιο θέμα, που αφορά μια τροπολογία την οποία κατέθεσε ο κ. Αλογοσκούφης. Η τροπολογία στην αιτιολογική της έκθεση εντάσσει το Νομό Σερρών στις παραμεθόριες και αποδίδει στο Νομό Σερρών το επίδομα προβληματικών και παραμεθωρίων περιοχών. Σε σχέση μ' αυτό, πρέπει να πούμε ότι πολύ καλά κάνει. Όμως κάνει και κάτι άλλο. Ξεχνά ότι δίπλα στο Νομό Σερρών υπάρχει ένας νομός ο Νομός Δράμας. Στο μάθημα γεωγραφίας και τα γεωφυσικά χαρακτηριστικά του νομού μαθαίναμε δύο πράγματα. Μας έλεγε ο καθηγητής αν γνωρίζουμε ποιο είναι το βορειότερο τμήμα της χώρας. Η απάντηση στα βιβλία είναι η Δράμα. Στην δεύτερη γεωφυσική ερώτησή μας ρωτούσαν ποιος είναι ο νομός με τη μεγαλύτερη χιλιομετρική οριογραμμή. Η απάντηση ήταν πάλι η Δράμα.

Πέρα από τα γεωφυσικά χαρακτηριστικά υπάρχουν και τα οικονομικά στοιχεία. Είναι ή δεν είναι φθίνουσα περιοχή; Είναι ή δεν είναι προβληματική με δικές σας αποφάσεις; Έχει ή δεν έχει τη μεγαλύτερη ανεργία σήμερα με τα στοιχεία που δίνει η στατιστική υπηρεσία; Έχει το διπλάσιο ποσοστό από το μέσο όρο της Ελλάδας. Είναι ο τελευταίος νομός στα οικονομικά στοιχεία που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή, ή δεν είναι; Αυτό δε λείει κάθε φορά η στατιστική υπηρεσία; Είμαστε στον πάτο και τον έχουμε ξύσει.

Και ρωτάμε αφού υπάρχουν αυτά τα οικονομικά στοιχεία –γιατί τα γεωφυσικά αφορούν τη γεωγραφία και όχι την πολιτική– πού είστε εσείς πού βλέπετε; Αν είχα μπροστά μου ένα χάρτη για να σας δείξω τη Δράμα, θα σας την έδειχνα με μαύρο χρώμα, γιατί αυτήν τη στιγμή οι πολίτες είναι αγανακτισμένοι. Και δεν το λέω εγώ αλλά το λέει η ομόφωνη απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου όπου συμμετέχουν όλες οι παρατάξεις. Θα την καταθέσω για τα Πρακτικά. Η απόφαση αυτή λέει ότι καταγγέλλει την Κυβέρνηση για τη μη επίλυση των κατωτέρω θεμάτων και αξιώνει την άμεση επίλυσή τους. Μεταξύ αυτών μιλάει και γι' αυτό το οποίο περιγράψω. Λέει το νομαρχιακό συμβούλιο ότι η νομαρχία θα είναι κλειστή για τρεις μέρες, ότι δεν θα μπαίνει κανένας μέσα. Και δεν θα είναι κλειστή –μαϊμού, αλλά θα είναι κλειστή πραγματικά. Και δεν είναι μόνο αυτό. Όλοι οι δήμοι με απόφαση της Τ.Ε.Δ.Κ. λένε ότι αυτό το αίτημα πρέπει να ικανοποιηθεί.

Χθες είχαμε μια συνάντηση με τον κ. Δαϊλάκη. Όμως ο κ. Αλογοσκούφης μας απάντησε ότι έχει λύσει τα προβλήματα της Δράμας. Ποια προβλήματα έχετε λύσει, κύριε Υπουργέ, που δυστυχώς απουσιάζετε και περιμένουμε μια απάντησή σας; Τα προβλήματα είναι τεράστια. Στη Δράμα δεν πάει άλλο πια αυτή η υπόθεση. Ο κόσμος δεν αντέχει. Και οι συνάδελφοι που είναι στη βόρειο Ελλάδα το γνωρίζουν. Μη ρωτάτε εμάς που ζούμε εκεί. Μπορεί να σας λέμε ψέματα. Είναι δυνατόν σήμερα όλη η Μακεδονία να παίρνει το επίδομα και η Δράμα και το Κιλκίς να

μην το παίρνουν; Τι καλαμπούρια είναι αυτά.

Επιτέλους αυτή η αδικία πρέπει να θεραπευτεί εδώ και τώρα και όχι στο επόμενο νομοσχέδιο. Αυτό περιμένει ο κόσμος της Δράμας. Ειδάλλως δεν θα κλείσουμε μόνο τη νομαρχία. Θα κλείσουμε και άλλα πράγματα. Θα λέμε απαγορεύεται η είσοδος σε όποιον κυβερνά σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Ιορδάνης Τζαμπζής.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Χωρίς να έχει καμία δόση προσωπικού, θα ήθελα να δώσω μια πολύ σύντομη απάντηση σ' αυτά που άκουσα από τον προλαλήσαντα συνάδελφο, τον κ. Αηδόνη. Αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε συνάδελφε, να τις κάνετε στην κυβέρνησή σας που τόσα χρόνια...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Μα, τι λέτε τώρα; Σοβαρολογείτε; Σας παρακαλώ!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τα λέω και θα τα ακούτε, όσο και αν φωνάζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Μπορείτε να μάθετε να συμπεριφέρεστε ευπρεπώς;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Δεν ήμουν Βουλευτής όταν κυβερνούσε η κυβέρνησή μου, αλλιώς θα τα έλεγα και τότε. Ντροπή σας!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όσο και να φωνάζετε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Αυτά να τα πείτε στην Κυβέρνησή σας, όχι σε εμένα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Καταλαβαίνω ότι σας πονάει αυτό που λέω, αλλά δυστυχώς...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Σε ό,τι αφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θα κλείσω τα μικρόφωνα, κύριε συνάδελφε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...για εσάς, έτσι ακριβώς είναι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Σε ό,τι αφορά για το προσωπικό, να ανακαλέσετε!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ... διότι όλους τους νομούς της βόρειου Ελλάδας η κυβέρνησή σας τους είχε έξω από το παραμεθόριο, και τη Δράμα και τις Σέρρες και το Κιλκίς και την Πέλλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Αηδόνη, είστε απαράδεκτος. Καθίστε κάτω, μιλήσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Τι λέτε που είμαι απαράδεκτος; Σοβαρολογείτε;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φροντίζει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Μιλήσατε. Ανέχθηκα λέξεις που έπρεπε να σβήνω από τα Πρακτικά, όπως καλαμπούρια...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Γιατί είμαι απαράδεκτος, κυρία Πρόεδρε; Ο κύριος συνάδελφος μου απήντησε μομφή!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Άλλος μιλάει τώρα, μη μιλάτε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Καθίστε στη θέση σας και σιωπηλά.

Συνεχίστε, κύριε Τζαμπζή.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Η Κυβέρνηση, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας έχει ξεκινήσει και μετά από τις ανάλογες μελέτες που γίνονται, εντάσσονται όλοι οι νομοί της βόρειου Ελλάδας στο παραμεθόριο και προβληματικό. Εσείς τόσα χρόνια δεν δώσατε λύση στο πρόβλημα αυτό. Τις μομφές λοιπόν, στη δική σας την κυβέρνηση.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητά και ρυθμίζει μια σειρά από θέματα, τα οποία πραγματικά δημιουργούσαν σοβαρό πρόβλημα στους δανειολήπτες.

Τροποποιούνται διατάξεις για τη διεξαγωγή αναγκαστικών πλειστηριασμών, κινητών και ακινήτων, έτσι ώστε να διασφαλιστούν δικαιότερες και διαφανέστερες διαδικασίες της διεξαγωγής αυτών των πλειστηριασμών και να προστατευτούν τα συμφέροντα των δανειοληπτών. Η διεξαγωγή των πλειστηριασμών πραγματοποιείται ενώπιον των ειρηνοδικείων, με έγγραφες σφραγισμένες προσφορές, αντί να γίνεται στους δήμους, κάτι που γινόταν μέχρι σήμερα.

Απαγορεύεται η διενέργεια πλειστηριασμών σε τιμή κατώτερη της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων, αντί της τιμής εκκίνησης στο ήμισυ της αγοραίας αξίας αυτού που ισχύει σήμερα. Με τον τρόπο αυτό, υπάρχει δυνατότητα να καλυφθεί η αξία του υπολειπόμενου δανείου και φυσικά αυτό το ποσό που θα μείνει, να περάσει στον οφειλέτη.

Επεκτείνεται το ακατάσχετο μισθών και συντάξεων, που ίσχυε σύμφωνα με τη διάταξη 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εκτός από μετρητά και σε τραπεζική κατάθεση, εφόσον η καταβολή του μισθού ή της σύνταξης γίνεται απευθείας σε συγκεκριμένο λογαριασμό μέσω του τραπεζικού συστήματος. Και αυτή η διάταξη, διασφαλίζει τα συμφέροντα των δανειοληπτών και προστατεύει τον μισθό και τη σύνταξή τους.

Ακόμα διευκρινίζεται το όριο του ακατάσχετου ποσού μισθών και συντάξεων για αντίστοιχα χρέη προς το δημόσιο, αυξάνοντας το όριο αυτό από τα 600 ευρώ στο ποσό των 1.000 ευρώ.

Τέλος, εισάγονται και επεκτείνονται οι περιορισμοί για τον πλειστηριασμό της μοναδικής κατοικίας του οφειλέτη. Η αύξηση του ποσού κάτω από το οποίο δεν επιτρέπεται ο πλειστηριασμός της μοναδικής κατοικίας από 10.000 ευρώ γίνεται 20.000 ευρώ και εξασφαλίζεται έτσι η προστασία των δανειοληπτών και της μοναδικής τους κατοικίας.

Από τις συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου, είναι πασιφανής ο κοινωνικός χαρακτήρας των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου αυτού. Παρατηρώ όμως και χθες και σήμερα ότι χύνετε κροκοδείλια δάκρυα. Άκουσα τον κ. Λαφαζάνη να μιλάει για μέτρα «ασπιρίνες». Άκουσα τον κ. Τσιρώνη, να μιλάει για όψιμο ενδιαφέρον για τους δανειολήπτες.

Η κ. Κατσέλη μίλησε για αναληψία, για αδιαφορία, για μία νέα πολιτική που χρειάζεται η χώρα για τη στήριξη των μεσαίων και χαμηλών εισοδημάτων. Πώς; Στήριξη πώς;

Έχετε προϊστορία. Έχετε κυβερνήσει αυτήν τη χώρα επί είκοσι χρόνια. Εσείς επιβάλατε τον ΛΑΦΚΑ στους συνταξιούχους και μέσα σε μία τετραετία επιβάλατε ενενήντα τέσσερις νέους φόρους στους Έλληνες πολίτες. Φορολογήσατε μέχρι και τις πέτρες!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Φωνάξετε όσο θέλετε. Μέχρι και τις πέτρες φορολογήσατε!

Λέτε ότι στηρίζατε τους πολίτες. Πώς; Με το Χρηματιστήριο μήπως; Μέχρι το 1999 είχαν καταθέσεις οι Έλληνες. Ήρθε το Χρηματιστήριο, οι Υπουργοί σας κι ο Πρωθυπουργός σας έλεγαν: «Παίξτε να κερδίσετε στη λοταρία, πάρτε δάνεια». Θυμάστε τα μετοχοδάνεια των τραπεζών; Τα έπαιρνε ο κόσμος για να αγοράσει μετοχές, για να χρωστάνε σήμερα πραγματικά ιλιγγιώδη ποσά. Μ' αυτήν τη διαδικασία όμως του Χρηματιστηρίου, κατορθώσατε και φτιάξατε τα δικά σας οικονομικά «τζάκια», τρώγοντας κυριολεκτικά τα λεφτά του κοσμάκη. Και φυσικά δεν δεχθήκατε εξεταστική επιτροπή. Όταν καταθέσαμε αίτημα εξεταστικής επιτροπής για το Χρηματιστήριο εσείς το καταψηφίσατε.

Μας ρωτάτε συνεχώς: «Τι κάνατε γι' αυτό, τι κάνατε για εκείνο;» Μόνοι σας ουσιαστικά αποκαλύπτете ότι τα χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση δεν κάνατε τίποτε ή κάνατε πολύ λίγα.

Εμείς είμασταν αυτοί, που καταργήσαμε και επιστρέψαμε τον Λ.Α.Φ.Κ.Α. στους συνταξιούχους.

Εμείς δώσαμε λύση στα πανωτόκια, που ήταν θηλιά στο λαιμό των δανειοληπτών.

Εμείς σχεδόν διπλασιάσαμε τη σύνταξη του Ο.Γ.Α..

Εμείς αυξήσαμε το Ε.Κ.Α.Σ. και το επίδομα ανεργίας.

Εμείς αυξήσαμε το αφορολόγητο των φυσικών προσώπων και μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές στις επιχειρήσεις στηρίζοντας την ανάπτυξη.

Εμείς καλύπτουμε σήμερα τις καταθέσεις των πολιτών.

Εμείς δίνουμε φέτος επίδομα θέρμανσης.

Εσείς ήσασταν αυτοί που λέγατε ότι οικονομική κρίση δεν υπάρχει. Τι λέτε τώρα; Ποια είναι η οικονομική κρίση; Τώρα την ανακαλύψατε; Μέχρι χθες κατηγορούσατε την Κυβέρνηση ότι όλα τα προβλήματα οφείλονται στην ελληνική οικονομία και πουθενά αλλού.

Σήμερα, λοιπόν, δίνουμε λύση στο πρόβλημα των δανειοληπτών. Εσείς καταψηφίζατε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν μπορείτε όμως να κρύβεστε πίσω από το δάχτυλό σας. Οι δικαιολογίες

σας είναι μετέωρες, είναι φθηνές. Υποκρίνεστε ότι πονάτε τους δανειολήπτες. Δεν τους πονάτε και δεν ενδιαφέρεστε γι' αυτούς. Εσείς, κυριολεκτικά, στηρίζετε τα συμφέροντα των τραπεζών.

Αν θέλατε το καλό των δανειοληπτών, θα ψηφίζατε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, γιατί, πραγματικά, δίνει λύσεις. Σας καλώ, έστω και την τελευταία στιγμή, να το πράξετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού. Διότι δέχθηκα μια μομφή από το συνάδελφο και θέλω να εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Να ακούσω τι προσωπικό θέμα έχετε. Μιλήστε όρθιος παρακαλώ στο Προεδρείο. Έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να εξηγήσω τον τρόπο συμπεριφοράς μου, γιατί δέχθηκα μια μομφή για τη μη υπεράσπιση αιτημάτων του νομού σε μια περίοδο στην οποία δεν ήμουν Βουλευτής. Θα ήθελα, λοιπόν, να ενημερώσω το Σώμα ότι όσο ήμουν πολίτης ήμουν από εκείνες τις φωνές που υπερασπιζόταν τα δίκαια αιτήματα του νομού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Με συγχωρείτε. Πού είναι το προσωπικό σας θέμα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Κατηγόρηθηκα από τον αγαπητό συνάδελφο ότι στην τοποθέτηση τη δική μου έπρεπε να απευθυνθώ στην κυβέρνηση μου και δεν το έκανα για την προηγούμενη περίοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν συνιστά αυτό προσωπικό θέμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Δεν είναι προσωπικό αυτό, κυρία Πρόεδρε, για σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν συνιστά προσωπικό θέμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Είναι καθαρά προσωπικό, κυρία Πρόεδρε. Κι επειδή έχω μάθει στη ζωή μου την πολιτική να την κάνω με αξίες και αρχές, δεν διαπραγματεύομαι την αξιοπιστία μου με κανέναν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, το Προεδρείο κρίνει και όχι εσείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Δεν διαπραγματεύομαι την αξιοπιστία μου με κανέναν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ καθίστε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή των προλαλήσαντα, ο οποίος κατηγόρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν εδέχθη εξεταστική των πραγμάτων επιτροπή για το Χρηματιστήριο. Και λέει αλήθεια. Το ερώτημα είναι: Το 2004 που είχατε πλειοψηφία εσείς, γιατί δεν κάνατε εξεταστική των πραγμάτων επιτροπή για το Χρηματιστήριο; Γιατί δεν κάνατε, για να αποδοθούν οι πολιτικές ευθύνες για το μεγαλύτερο σκάνδαλο των τελευταίων είκοσι ετών; Γιατί δεν κάνατε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Ψέξετε, λοιπόν, και τον εαυτό σας που δεν κάνατε. Και δεν κάνατε, γιατί γνωρίζετε κι εσείς πάρα πολύ καλά, ιδιαίτερος δε ο κύριος Υπουργός, ότι πολλοί από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, ήταν εκ των πρωταγωνιστών του παιχνιδιού του Χρηματιστηρίου.

Άρα, λοιπόν, παίζατε στην ίδια μπαρμποutiέρα. Αυτό είναι το θέμα. Και παρασύρατε και τον ελληνικό λαό. Παρασύρατε τον ελληνικό λαό σε μία, πράγματι, δεινή κατάσταση.

Επί του θέματος που έχουμε σήμερα, κύριε Υπουργέ, θα αποφασίσετε αν είστε με το λαό ή με τις τράπεζες; Είναι ερώτημα που σας το θέτω από πέρυσι. Με ποιον είστε; Με το λαό ή με τις τράπεζες; Και με τα δύο δεν μπορεί να είστε.

Επιμένετε να είστε με τις τράπεζες. Ήδη μελετάτε, κομπωδώς βγαίνει ο προϊστάμενός σας Υπουργός και λέει «θα ενισχύσουμε το τραπεζικό σύστημα, για να μην πέσει, με

28.000.000.000 ευρώ».

Επειδή ίσως ο ελληνικός λαός δεν ξέρει τι σημαίνει 28.000.000.000 ευρώ, να του πω ότι κάθε 3.000.000.000 ευρώ είναι 1.000.000.000.000 δραχμές. Και απευθύνομαι στην Αίθουσα, σε μορφωμένα παιδιά. Ποιος από εσάς ξέρει να μου γράψει το 1.000.000.000.000; Να μου το γράψει, πόσα μηδενικά θέλει!

Μιλάμε για τεράστια ποσά, κύριε Υπουργέ και τα δίνουμε στις τράπεζες. Σε ποιους δίνουμε τα λεφτά; Σε ποιους τα δίνουμε; Σ' αυτούς, που φέτος έκαναν ρεκόρ κερδών! Βγήκε η Τράπεζα Πειραιώς –μία από τις υποψήφιες- και λέει ότι το εννιάμηνο έκανε το μεγαλύτερο ρεκόρ κερδών όλων των εποχών! Βγαίνει ο Λάτσης με τη EUROBANK και μιλά για το μεγαλύτερο ρεκόρ κερδών το εξάμηνο!

Σ' αυτούς, λοιπόν, που φέτος έκαναν το ρεκόρ των κερδών, έρχεστε εσείς να τους δώσετε λεφτά. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Τα δίδετε. Πού τα δίδετε; Σε ποιον τα δίδετε; Με ποια εγγύηση τα δίδετε; Κανείς από εμάς δεν θέλει να πέσει έξω το τραπεζικό σύστημα και αυτό όχι γιατί τους αγαπάμε, αλλά γιατί μας κατέστησαν ομήρους –έθνους και πολίτες- αυτήν τη στιγμή! Είμαστε όμηροι αυτής της κλίκας, αυτού του καρτέλ των τραπεζών. Καρτέλ, όπως λέμε σπείρα, όπως λέμε συμμορία. Καρτέλ! Είμαστε όμηροι, λοιπόν, αυτού του καρτέλ!

Και λέτε να δώσετε 28.000.000.000 ευρώ. Κύριε Υπουργέ, να τα δώσετε. Με ποιον τρόπο; Θέλει λεφτά η Τράπεζα Πειραιώς; Εάν θέλει, κάνει αίτηση στο κράτος και λέει «χρειάζομαι 5.000.000.000 ευρώ». Θα της ζητήσετε εσείς –κάνει γενική συνέλευση- αύξηση μετοχικού κεφαλαίου κατά 5.000.000.000 ευρώ, θα μπείτε μέσα στο μετοχικό κεφάλαιο και θα παραλάβετε εκείνα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου για να κάνετε έλεγχο! Έτσι να τα δώσετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Θα δώσετε λεφτά, αλλά θα πάρετε περιουσία και θα πάρετε μετοχές τώρα που είναι στο ναδίρ, για να φροντίσει και η πολιτεία και η κοινωνία και η οικονομία να ανέβουν και τα 5.000.000.000 ευρώ που θα τους δώσει η Πειραιώς, να τα κάνουντε 10.000.000.000 ευρώ.

Θέλουν λεφτά. Και σας το είπα εδώ πριν από επτά μήνες, κύριε Υπουργέ –και δεν δώσατε σημασία- ότι υπάρχει τράπεζα, η οποία εκλιπαρεί για ρευστό. Και πήγε στην Ευρώπη και της είπε η Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης «να, αλλά θέλω με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου».

Κύριε Υπουργέ, να δώσετε εγγύηση, να πάρουν η Πειραιώς, η EUROBANK, η ALPHA BANK –γιατί περί αυτών πρόκειται- λεφτά από την Κεντρική Τράπεζα με εγγύηση του κράτους, αλλά εσείς θα κάνετε ό,τι κάνουν οι τράπεζες στο φουκαρά, που ήλθε να πάρει ένα δάνειο και του βάζουν υποθήκη το σπίτι, να εγγυηθείτε δηλαδή να πάρουν 10.000.000.000 ευρώ από την Κεντρική Τράπεζα –που θα είναι χρέος του δικού μας Α.Ε.Π.- αλλά ταυτοχρόνως εσείς θα εξασφαλιστείτε για 10.000.000.000 ευρώ επί των περιουσιακών στοιχείων της τραπεζής.

Έτσι το καταλαβαίνουμε. Όχι χύμα λεφτά! Αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο, το μεγαλύτερο κόλπο που έχει γίνει, μεγαλύτερο και εκείνο των ομολόγων!

Μια και είπα ομόλογα, κύριε Υπουργέ, διερωτώμαι: Εάν δεν είχαμε βγάλει τότε εμείς –οι κάποιοι εμείς- το θέμα των ομολόγων, πού θα ήταν σήμερα τα ταμεία;

Όλοι οι συνταξιούχοι θα ήταν επαίτες εδώ απ' έξω, εάν είχαμε επιτρέψει ακόμα τα τοξικά να είναι στα ταμεία τους. Φωνάξαμε εμείς στην Αίθουσα, φώναξαν κάποιοι δημοσιογράφοι και σώθηκαν τα ταμεία.

Σκεφτείτε, λοιπόν, σήμερα, να ήταν μέσα σ' αυτά τα δομημένα ομόλογα τα ταμεία. Ξέρετε για ποια ζημιά μιλάμε; Για 75%. Αντισταθμίστε τι θα είχε γίνει; Και όλα αυτά επί δικής σας υπουργίας, δικής σας περιόδου.

Και ερχόσαστε, λοιπόν, και μοιράζετε λεφτά. Δεν είναι δικά σας τα λεφτά. Είναι του ελληνικού λαού. Και έχετε υπ' όψιν σας ότι μπορεί να το νομιμοποιήσετε διά της κοινοβουλευτικής οδού, αλλά δεν θα είναι ποτέ νομιμοποιημένο στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Και θα σας εγκαλέσουμε. Και μπορεί ο ελληνικός λαός να μην έχει τη δυνατότητα εξεταστικής, προα-

νακριτικής και ειδικών δικαστηρίων, αλλά έχει το δικό του ειδικό δικαστήριο της κάλπης. Δηλαδή αυτήν τη στιγμή, πετάτε από τον, πράγματι, χεμαζόμενο ελληνικό λαό, από το υστέρημα του, 28.000.000.000 ευρώ και τα δίνετε στους τραπεζίτες, χωρίς καμμία εγγύηση.

Θα τα δώσετε πού, κύριε Υπουργέ; Εδώ έχω δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», την οποία υπολήπτομαι και ελπίζω και εσείς. Κάνει λόγο για τα «golden boys» των τραπεζών.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσα είναι τα ετήσια εισοδήματα αυτών των κυριών, με τους οποίους θα έλθει σε επαφή το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για να τους δώσει τα 28.000.000.000 ευρώ; Ένα εκατομμύριο ευρώ το χρόνο μισθός, κέρδη, οφέλη. Σ' αυτούς, λοιπόν, που ενθυλακώνουν ένα εκατομμύριο το χρόνο, να δώσουμε εμείς 28.000.000.000 ευρώ. Και την ίδια ώρα, έχουμε ανθρώπους να πένονται, έχουμε ανθρώπους στα «STAGE» με 400 ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Και αυτή είναι η κοινωνία της Νέας Δημοκρατίας. Αντί να πάει να ενισχύσει τον φτωχό, τον ανήμπορο, τον μη προνομιούχο και να βρει τον τρόπο να το κάνει, τα δίνει εις τις τράπεζες, εις τους τραπεζίτες. Ένα εκατομμύριο ευρώ, εδώ είναι.

Ωραία, θα τους δώσουμε λεφτά. Με ποιο περιορισμό;

Υιοθετήστε την άποψη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αυτό που λέμε στο πρόγραμμά μας: «Ουδείς μισθός σ' αυτόν τον τόπο, όποιος και αν τα παίρνει, κύριος ή μη κύριος, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του επταπλασίου. Δηλαδή, αν ο κατώτερος μισθός της χώρας είναι 700 ευρώ, ουδείς μπορεί να πάρει πάνω από 4.900 ευρώ. Ουδείς, είτε είναι Πρόεδρος της Δημοκρατίας, είτε Βουλευτής, είτε τραπεζίτης.

Και μη μου πείτε ότι θα φύγουν οι τραπεζίτες! Όλο και θα βρεθεί κάποιος που θα θέλει να κάνει τη δουλειά.

Το Α' Νεκροταφείο, κύριε Υπουργέ, είναι γεμάτο αναντικατάστατους. Όχι ξαφνικά, να δώσουμε λεφτά, για να παίρνουν 100.000 ευρώ το μήνα μισθό τα «golden boys». Σας έφαγαν τα «golden boys», επιτέλους.

Πρέπει, λοιπόν, να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτήν τη στιγμή, υπάρχει μία οικονομική κρίσις και χρειάζεται, επιτέλους, να έχουμε μία συμπεριφορά. Και η συμπεριφορά δε θα είναι δήθεν τεχνοκρατική. Πρέπει να είναι ανθρώπινη σ' όλα τα επίπεδα, να ελέγξουμε τις συμμορίες. Διότι πρόκειται περί συμμοριών.

Και γιατί είναι συμμορίες, κύριε Υπουργέ; Θα σας πω περιστατικό που έγινε σε προάστιο του Πειραιά και θα ήθελα την προσοχή όλων των συναδέλφων. Μια οικογένεια απ' αυτές που μένουν σ' ένα δυαράκι τέσσερα άτομα, φτωχοί, που ο πατέρας δούλευε στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, που έχει να δει καράβι τρία-τέσσερα χρόνια.

Είχαν μαζέψει λεφτά, γιατί ένα από τα δύο παιδιά, κυρία Ζήση, είχε σοβαρό πρόβλημα υγείας. Είχαν, λοιπόν, μαζέψει κάποια λεφτάκια για να πάνε να του κάνουν μια εγχείρηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ**)

Και μπαίνουν οι εισπράκτορες μιας από αυτές τις τράπεζες που θα ενισχύσετε, αυτές οι «ντουλάπες», αυτοί οι μωδείς, στο σπίτι στις δέκα το πρωί και πιάνουν τον πατέρα. Και τρέμει η μάνα και δίνει τα λεφτά που είχε για την εγχείρηση, ώστε να πάνε στις τράπεζες, γιατί μπήκαν οι νταβατζήδες μέσα.

Αυτά καλλιεργείτε. Μήπως τώρα το ακούτε από μένα, ότι έτσι γίνονται οι εισπράξεις από τις τράπεζες, ότι έχουν τους μωδείς, αυτούς τους σωματώδεις και χτυπάνε την πόρτα;

Και το έχετε νομιμοποιήσει διά της ανοχής σας αυτό. Είναι τρόπος εισπράξεων, υπηρεσίες παροχής υπηρεσιών εισπράξεως. Και μπαίνει ο άλλος μέσα στο σπίτι σου και εκείνη τη στιγμή τα χάνεις. Αυτή είναι η δημοκρατία που βιώνουμε.

Ήλθε μετά η γυναίκα και έλεγε: «Αμάν, αυτό και αυτό μου συνέβη και να και η απόδειξη. Βοηθήστε να πάω να κάνω εγχείρηση στο παιδί μου».

Το κοινωνικό κράτος της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η ασυδοσία, αυτό συμβαίνει. Και πάτε τώρα να νομοθετήσετε υπέρ των τραπεζών. Υπέρ του δανειολήπτη πότε θα νομοθετήσετε; Μα, ποιον κοροϊδεύετε επιτέλους; Είστε σαφώς υπέρ των τραπεζιτών.

Είσαστε άνθρωπος της πιάντας, κύριε Υπουργέ. Έχετε περάσει και από το επιμελητήριο. Έχετε ένα υπόλοιπο εσείς 23.000 ευρώ σε μια τράπεζα και πάτε στην τράπεζα και λέτε: «Παιδιά έχω να σας δώσω 4.000 ευρώ».

Θα τα πάρει για να κατέβει κάτω από τις 20.000, που δεν μπορεί να κάνει κατάσχεση; Λέει «δώσε και τις 23.000, αλλιώς δεν σου κάνω τίποτα». Θα πάει, λοιπόν, ο οποιοσδήποτε χρωστάει 23.000-24.000, θα πει «πάρτε τις 4.000 για να πέσω κάτω από τις 20.000, για να μην πάρεις το σπίτι». Δεν θα τα παίρνει η τράπεζα. Άρα, λοιπόν τι κάνετε; Μια τρύπα στο νερό. Τι πράττετε;

Ελάτε στη δική μας θέση. Η πρώτη κατοικία δεν εκπλειστηριάζεται. Η πρώτη κατοικία, σας το είπα και άλλη φορά, δεν είναι τούβλα, δεν είναι σοβάδες, δεν είναι βρύσες, δεν είναι κουφώματα. Η πρώτη κατοικία, είναι τα όνειρα μιας οικογένειας, οι αναμνήσεις από τον πατέρα που πέθανε, η ζωή, το μέλλον. Δεν μπορεί να πλειστηριάζονται τα όνειρα μιας οικογένειας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Επιτέλους, ας καταλάβουν οι τράπεζες ότι όταν δίνουν δάνεια, θα πάρουν και ένα ρίσκο. Αλλά τι κάνουν οι τράπεζες, οι συμμορίες που λέμε; Δίνουν αλόγιστα τα δάνεια, όχι για να πάρουν τους τόκους, αλλά για να μη μπορεί ο άλλος να πληρώσει, να του φορτώσουν τις υπερημερίες και να του πάρουν το σπίτι. Real estate κάνουν. Αυτό κάνουν, με δικούς τους μάλιστα δικηγόρους και συμβολαιογράφους, κάποιοι δε και κάποιες ιδιαίτερα γνωστές και γνωστές στην Κυβέρνηση.

Πηγαίνετε να δείτε, λοιπόν, τα αλισβερίσια που έκανε ιδιαίτερα γνωστό σας πρόσωπο με την EUROBANK. Πηγαίνετε, κύριε Υπουργέ, να δούμε ποιος έκανε το μεγάλο deal του ακινήτου της EUROBANK στην Πανεπιστημίου. Ποιος το έκανε; Κοροϊδεύομαστε πίσω από το δάχτυλό μας;

Έχει γίνει, λοιπόν, μία βιομηχανία παραγωγής χρήματος, για να οικονομάνε οι ημέτεροι. Και όταν λέω οι ημέτεροι, δεν λέω το σύνολο των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Όχι. Και αυτοί αγωγιάτες ενός δύσκολου αγωγίου είναι. Εννοώ οι κάποι-οι και το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

Επομένως, λοιπόν, πρέπει να συμφωνήσουμε σε ορισμένα πράγματα, εάν κάποια στιγμή αποφασίσετε να είστε με το λαό ή με την τσέπη των ημετέρων. Είναι βασικό θέμα και θα φανεί αυτό και το βράδυ στη συζήτηση την οποία έχουμε εδώ. Σας ζητήσαμε ορισμένες βελτιώσεις. Η αλαζονεία σας δεν σας επιτρέπει. Έχετε τύχει σε πλειστηριασμούς; Εγώ, κατά τη δική μου πορεία, γιας ανοπώλη γαρ, πέρασα πολλές δοκιμασίες. Ξέρετε τι κάνει η τράπεζα; Για να σου πάρει 3.000 και 4.000, σου βγάζει ένα πρόγραμμα πλειστηριασμού. Σου βγαίνει η γλώσσα απ' έξω να τα βρεις, τα δίνεις και ύστερα από δύο μήνες σου ξανακάνει πρόγραμμα.

Ελάτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί για το ίδιο χρέος να υπάρξει πρόγραμμα πλειστηριασμού στον ίδιο χρόνο μέσα. Δώστε αυτήν την αναπνοή. «Να σου δώσω βρε, που με εκβιάζεις, με φοβερίζεις 5.000, αλλά όχι σε δύο μήνες να επανέλθεις». Μετά από ένα χρόνο να έχει δικαίωμα ο ίδιος τραπεζίτης.

Δώστε την ευχέρεια. Αυτό σημαίνει να αναπνεύσει εκείνος που δεν έχει. Τι είναι 20.000; Πείτε μου. Ποιος δεν χρωστάει 20.000 από κάποιο υπόλοιπο στεγαστικού ή όπως κάνατε τη ζωή μας με τις πιστωτικές κάρτες. Βρείτε το θάρρος, αν θέλετε, να καταργήσετε τις πιστωτικές κάρτες. Άλλες χώρες ήδη το έχουν κάνει. Είμαι σίγουρος ότι τώρα μπορεί να το κάνει η Ελλάδα. Ζούμε όλοι με δανεικά, το εύκολο χρήμα, είναι υπόδουλος ο ελληνικός λαός, δεν μπορεί να αντιδράσει ο ελληνικός λαός, δεν συμμετέχει στις διαδηλώσεις ο ελληνικός λαός, γιατί χρωστάει. Αυτός που χρωστάει πιστωτικές κάρτες, που χρωστάει δάνεια, δεν κάθεται να κάνει μια απεργία δέκα μέρες, γιατί σκέφτεται ότι θα του κόψουν τα μεροκάματα.

Αυτό έχετε κάνει. Χρωστάμε όλοι και παντού. Και σ' αυτούς που χρωστάμε, εσείς δίνετε και λεφτά από πάνω. Αντί να τα δώσετε σ' αυτόν που χρωστάει, τον ανήμπορο, τα δίνετε σ' αυτόν που τα μαζεύει, δηλαδή στους Γούκους. Αυτή είναι, λοιπόν, η πραγματικότητα. Θέλει, λοιπόν, θάρρος για να αντιμετωπίσετε τα πράγματα.

Αποφασίστε τώρα να σπάσετε το σπιρί. Δεν θα προστατεύ-

τε τους τρεις τραπεζίτες, οι οποίοι καλώς ή κακώς, ξέρετε πολύ καλά ότι διατηρούν άριστες σχέσεις με τις εκάστοτε κυβερνήσεις, ιδιαίτερες δε με τη δική σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αφήστε δε που πάει κόντρα στο ρεύμα των ιδιωτικοποιήσεων. Ποιες ιδιωτικοποιήσεις; Πού να έχουμε εμπιστοσύνη; Όλοι τρέχουμε τώρα στις κρατικές τράπεζες να ακουμπήσουμε και οι κρατικές τράπεζες εκλήθησαν από σας να βοηθήσουν, αν κάποιες από τις άλλες τράπεζες έχουν πρόβλημα. Έτσι δεν είναι; Άρα, λοιπόν, πώς πάμε στις ιδιωτικοποιήσεις; Δεν ξέρω αν είναι ο θάνατος του καπιταλισμού ή το κώμα, αλλά εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι ο ασφαλής αγωγός ο καπιταλισμός. Δεν μπορεί να είναι ο νεοφιλελευθερισμός η συνταγή. Είδατε πόσο απροετοίμαστοι είμαστε, είδατε τι συμβαίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Και για να κλείσω, θα ήθελα να πω μια κουβέντα μόνο για την Ευρώπη. Εδώ εσείς βιαστήκατε να ψηφίσουμε πρώτοι-πρώτοι το υποκατάστατο του Συντάγματος, να γίνουμε ένα κράτος! Και σας έλεγα ότι δεν γίνεται, δεν λειτουργεί, δεν υπάρχει περίπτωση! Θυμηθείτε εδώ τι σας έλεγα, κύριε Υπουργέ!

Και στην κρίση επάνω, ήρθε η Ευρώπη και λέει «ο σώζων εαυτόν σωθήτω, παιδιά, δεν είμαστε ένα κράτος, ο καθένας όπως μπορεί και με οποιαδήποτε μέθοδο»!

Άρα, λοιπόν, αποτύχατε και πολιτικά! Έχετε αποτύχει και πολιτικά!

Εάν δεν επιστρέψουμε σε αρχές και αξίες με τις οποίες λειτουργήσαν οι λαοί όλα αυτά τα χρόνια, εάν δεν επιστρέψουμε στο κράτος-έθνος, τότε έχετε υπ' όψιν σας ότι μας περιμένουν ακόμη χειρότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Πέθανε η παγκοσμιοποίηση και επανερχόμαστε εις το κράτος-έθνος!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Επανερχόμαστε στην οικογένεια...

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

...επανερχόμαστε στην πίστη, αυτήν την οποία προσπαθήσατε να τσαλακώσετε με κάποιους τύπους σαν τον κ. Εφραίμ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Παπαθανασίου έχει ζητήσει το λόγο για μια παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, ξεκινώντας, θέσατε ένα ερώτημα να ξεκαθαρίσουμε, εάν είμαστε με το λαό ή με τις τράπεζες. Είναι σαφές ότι είμαστε με το λαό, αλλά με πράξεις και πολιτικές και όχι με εύκολα λόγια εντυπωσιασμού και λαϊκισμού.

Είπατε ότι ενισχύσαμε τους τραπεζίτες με 28.000.000.000 ευρώ. Φαντάζομαι ότι έχετε καταλάβει τι έχουμε κάνει, αλλά εδώ δώσατε τελείως διαφορετική εντύπωση.

Δίνετε, λέτε, στις τράπεζες. Κατ' αρχάς, να ξεκαθαρίσουμε τι είναι οι τράπεζες. Είναι οι μέτοχοι. Και μέτοχοι δεν είναι οι τραπεζίτες, αλλά είναι ο μικρός μέτοχος, ο μεσαίος και ο μεγάλος. Είναι αυτός ο οποίος, όταν πέφτουν οι μετοχές στο Χρηματιστήριο χάνει λεφτά και όταν είχε γίνει και το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, λέγαμε ότι καταστράφηκε. Είναι οι Έλληνες και ξένοι πολίτες. Είναι βεβαίως τα στελέχη, αυτά που αποκαλέσατε «golden boys» και είναι και οι χρήστες των υπηρεσιών της τραπεζής. Αυτοί είναι αυτοί που έχουν να κάνουν με τις τράπεζες, δηλαδή ο επιχειρηματίας –μικρός, μεσαίος ή μεγάλος- ο δανειολήπτης, το ζευγάρι.

Με τα λεφτά, λοιπόν, τα οποία δώσαμε στο τραπεζικό σύστημα –και από τα λεφτά τα περισσότερα είναι υπό μορφήν εγγυήσεων και το λέω αυτό διότι αντίστοιχες παρατηρήσεις άκουσα και πριν για τη δημιουργία εντυπώσεων- εμείς αυτό το οποίο κάνουμε είναι ότι εξασφαλίζουμε ότι συνεχίζουν οι επιχειρήσεις να μπορούν να δανείζονται, οι δανειολήπτες να μπορούν να δανείζονται, το νεαρό ζευγάρι να μπορεί να πάει να πάρει

δάνειο για το σπίτι του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Δίνουμε τη δυνατότητα της εγγύησης, ακριβώς για να συνεισφέρει αυτή η δανειοδότηση και να μην έρθουν οι τραπεζίτες ή οι διοικούντες την τράπεζα –για να είμαστε πιο σαφείς- και πουν «άκου να δεις, σε σένα τον μικρό δεν δίνω, δίνω μόνο στον μεγάλο, στον σίγουρο» και μείνουν τελικά απ' έξω, όλοι αυτοί τους οποίους εσείς πραγματικά θέλετε να προστατέψετε, αλλά με αυτά που λέτε, αν τα κάναμε, σίγουρα θα τους αποκλείαμε από το τραπεζικό σύστημα.

Κατ' αρχάς, κάναμε αυτό το οποίο έκανε όλη η υπόλοιπη Ευρώπη. Και δεν θα συμφωνήσω μαζί σας ότι η Ευρώπη είπε «ο καθένας ας κάνει ό,τι θέλει». Η Ευρώπη είπε ότι έχουμε μία κοινή πολιτική και συντονιζόμαστε, αλλά βεβαίως δεν είμαστε όλοι κομμένοι και ραμμένοι το ίδιο, δεν είναι το κοστουμί ίδιο για όλους. Άλλες ανάγκες και άλλες προτεραιότητες μπορεί να έχει μια χώρα και άλλες μια άλλη. Άρα η κάθε χώρα, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τη δική της πολιτική, όμως μέσα σ' ένα ενιαίο πλαίσιο. Και είναι η πρώτη φορά που όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και παγκοσμίως, είδαμε τέτοια συνεννόηση στα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Επίσης δεν τα δώσαμε με λευκή επιταγή, όπως ακούστηκε και είπατε και εσείς. Μιλήσαμε για όποιον προσφύγει –και θα προσφύγουν, διότι θέλουν να έχουν την εγγύηση και θέλουμε και εμείς να μπορέσουμε έτσι να έχουμε και χαμηλότερα επιτόκια- μπαίνει μέλος στο διοικητικό συμβούλιο με δικαίωμα βέτο και μπαίνει και πλαφόν σ' αυτές τις αμοιβές, για τις οποίες πολύ σωστά είπατε ότι πολλές απ' αυτές είναι προκλητικές και στην Ελλάδα και παγκοσμίως. Μπαίνει πλαφόν και μάλιστα όχι μόνο της κύριας αμοιβής, αλλά και όλων των συμπαραμαρτούντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Άρα, δεν είναι ούτε λευκή επιταγή ούτε άνευ όρων. Και αυτό γίνεται με όφελος. Αυτό που είπατε ότι μετά θα μπορεί να κερδίσει το κράτος, έτσι γίνεται. Θα υπάρχουν προμήθειες, θα πληρώσουν οι τράπεζες. Και όφελος θα έχει το κράτος. Και όταν πάρει ξανά πίσω η τράπεζα τις οποίες μετοχές έχει πάρει το κράτος, προφανώς το κράτος θα έχει όφελος.

Λέω ξανά, λοιπόν, ότι κύριος στόχος μας και στην Ελλάδα και αλλού –εγώ τώρα μιλώ για την Ελλάδα- είναι να μπορεί το τραπεζικό σύστημα να συνεχίζει να δανειοδοτεί όλον τον ελληνικό πληθυσμό, όλους τους Έλληνες επιχειρηματίες, κυρίως δε τους μικρούς που δεν έχουν τη δυνατότητα ενδεχομένως να προσφύγουν αλλού ή που δεν είναι τόσο σίγουροι για τις τράπεζες και που είναι και οι έχοντες το μεγαλύτερο κίνδυνο.

Ορισμένες δε από αυτές τις προτάσεις που κάνατε, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι εάν εφαρμόζονταν, θα γύριζαν μπου-μεραγκ. Το να βάλω δηλαδή τέτοιες αυστηρές προϋποθέσεις σαν και αυτές που είπατε, θα σήμαινε ότι οι τράπεζες, όταν θα πήγαινε κάποιο ζευγάρι ή κάποιος νέος επιχειρηματίας να δανειστεί, απλώς δεν θα τους έδιναν και θα τους απέκλειαν.

Και επειδή κι εσείς είστε αυστηρός της πιάνσας, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι παλαιότερα, όταν το τραπεζικό σύστημα ήταν κλειστό εκ του νόμου για μια πολύ μεγάλη μερίδα επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν είχαν πρόσβαση –δεν μπορούσαν οι εμπορικές επιχειρήσεις, παραδείγματος χάρι, να δανειστούν- τι κάνανε; Τρέχανε σε εξωτραπεζικά συστήματα δανεισμού που στοιχίζαν πανάκριβα.

Άρα, λοιπόν, ο αποκλεισμός ή τα μέτρα, όταν είναι τόσο αυστηρά και οδηγούν σε αποκλεισμό, πετυχαίνουν ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που είμαι βέβαιος ότι όλοι θέλουμε, δηλαδή το να μπορέσουν να έχουν όλοι μεγαλύτερη πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα με καλύτερους όρους.

Όσον αφορά τις βελτιώσεις που θα κάνουμε ή δεν θα κάνουμε, σας βεβαιώνω, κύριε Πρόεδρε, πως όταν θα μιλήσω θα δείτε ότι καμμία αλαζονεία δεν μας διακατέχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Καρατζαφέρης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με προσοχή.

Λέτε πάντα τη μισή αλήθεια εσείς οι Νεοδημοκράτες.

Πόσες κατασχέσεις έχετε το 2008 και τι κατασχέσεις είχαμε το 1975; Μπορείτε να μου πείτε; Πόσους πλειστηριασμούς; Εδώ υπάρχουν εφημερίδες που έχουν σελίδες πλειστηριασμών. Μάλλον είχαμε περισσότερη υγεία τότε που ήταν πιο σφικτές οι τράπεζες.

Παραπέμπετε λαϊκίστικα στο ζευγάρι. Ας πάει να πάρει το ζευγάρι από την Εθνική. Μπορεί να μη δώσει η προστατευόμενη Πειραιώς-EUROBANK, αλλά θα δώσει η Εθνική. Μπορείτε να κάνετε πολιτική με τις κρατικές τράπεζες, εάν δεν μπορεί να δώσει. Και δεν καταλαβαίνω: Δήλωσαν κέρδη εννιαμήνου - ρεκόρ κερδών- και τους δίνουμε και λεφτά από πάνω; Και τα θέλουν και κρυφά τα λεφτά; Ας βγει οποιαδήποτε τράπεζα να θάσει αίτημα στο κράτος: «Χρειάζομαι 5.000.000.000 ευρώ». Είναι δυνατόν να μου λέτε τώρα για το ζευγάρι και το μικρό επιχειρηματία; Να βρείτε τρόπο να τα δώσετε εκεί απευθείας τα λεφτά, εάν έχετε αυτήν την ευαισθησία.

Για ποιες τράπεζες μου μιλάτε τώρα; Για τις τράπεζες που κατατροπώνουν τα προσωπικά δεδομένα; Απαγορεύσαμε το θρήσκευμα. Είναι προσωπικό δεδομένο. Λες και δεν το βλέπουμε από το σταυρό ή δεν το βλέπουμε από το Άστρο του Δαβίδ ή δεν το βλέπουμε τι είναι. Τι γίνεται με τα προσωπικά δεδομένα εκείνου που δεν μπόρεσε να πληρώσει ένα γραμμάτιο ή μια επιταγή σ' αυτήν την κρίση;

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ και κύριε πρώην Πρόεδρε, υπάρχει ένας επιχειρηματίας, που θα του φύγει ένα γραμμάτιο και μια επιταγή; Υπάρχει ένας σ' αυτήν τη δυστοκία την οικονομική, που λέτε εσείς ότι οι τράπεζες δίνουν λεφτά; Αυτός, λοιπόν, θα πάει στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Αυτό σημαίνει ότι για δέκα χρόνια, δεν θα μπορέσει να πάρει δάνειο, για δέκα χρόνια, δεν θα μπορέσει να προεξοφλήσει μια συναλλαγματική. Καταργήστε τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Δεν είναι προσωπικά δεδομένα αυτά; Αν καταργηθεί ο «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ» και καταργήσετε και το χαρτί της εφορίας και του Ι.Κ.Α., θα ανοίξει η οικονομία. Χρωστάει κάποιος. Δεν μπορεί να κτίσει, δεν μπορεί να προσλάβει, δεν μπορεί να κάνει τίποτε, δεν μπορεί να πάρει ένα δάνειο. Κρατήστε τον ζωντανό. Έτσι όπως τον κάνατε, τον πνίγετε, άμα δεν έχει το χαρτί της εφορίας ή του Ι.Κ.Α.. Οπότε κλείνει. Δώστε του μια ευκαιρία να μπορέσει να κρατηθεί στα πόδια του, γιατί θα πάρει λεφτά. Δώστε του μια ευκαιρία, χωρίς τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» να μπαίνει στην τράπεζα μέσα.

Άρα, λοιπόν, όλα λειτουργούν υπέρ των τραπεζών, κύριε Υπουργέ. Αλλάξτε ρότα. Αφήστε την προστασία που δείχνετε σ' αυτό το κλαμπ. Τους λέω «συμμορία», γιατί είναι συμμορία. Επιτέλους, η συμμορία των πέντε-έξι δεν μπορεί να καταδυναστεύει τον τόπο. Και υπάρχει η Εθνική, που είναι υγιής και υπάρχει και η Αγροτική, που είναι υγιής.

Και θα δώσετε τα λεφτά, κύριε Υπουργέ. Μήπως δώσατε λεφτά και για τη Ρουμανία; Όταν τα δίνετε σε μια απ' αυτές τις τράπεζες που έχει ανοίξει στη Ρουμανία, ξέρετε τι θα συμβεί; Θα πάρει λεφτά αυτή η τράπεζα και για τα χρέη που έχει στη Ρουμανία και για τα ανοίγματα, θα πάρει ταυτοχρόνως και από το ίδιο πρόγραμμα της Ρουμανίας ενδεχομένως. Θα δώσουμε λοιπόν λεφτά για να εξυπηρετηθούν και τα κόλπα που έκαναν στην Ευρώπη;

Αυτός, λοιπόν, ο κερδοσκοπισμός και ο καιροσκοπισμός των τραπεζών, δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του ελληνικού λαού, ο οποίος ήδη υποφέρει τα πάνδεινα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υφυπουργέ, για ένα λεπτό φαντάζομαι μπορείτε να απαντήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε του ΛΑ.Ο.Σ., συγγνώμη, αλλά συγκρίνετε τον αριθμό των κατασχέσεων του 2008 με το 1978, χωρίς να συγκρίνετε και τον αριθμό των δανειοληπτών; Είναι μέτρο σύγκρισης αυτό; Προφανώς διέφυγε της προσοχής σας ότι συγκρίνετε ανάμοια πράγματα. Προφανώς οι κατασχέσεις είναι περισσότερες, αφού οι δανειολήπτες λόγω της δυνατότητας προσφυγής στο τραπεζικό σύστημα είναι πολλαπλασιασμός περι-

σότεροι στη σημερινή εποχή από τότε, που το τραπεζικό σύστημα ήταν κλειστό για τους πολλούς και προσβάσιμο για τους λίγους.

Δεύτερον, είπατε ότι χαρίζουμε λεφτά. Το ξαναλέω –και μην επιμένετε- δεν χαρίζουμε λεφτά. Κάνουμε ακριβώς αυτό που είπα στο τέλος: Με τις εγγυήσεις που δίνουμε, κρατάμε ζωντανούς αυτούς, τους οποίους αναφέρατε. Διότι, αν δεν το κάνουμε αυτό, τότε όχι μόνο ένα γραμμάτιο θα διαφύγει, αλλά όλα τα γραμμάτια θα διαμαρτυρηθούν, δεν θα υπάρχει η αιμοδοσία από το τραπεζικό σύστημα στην αγορά και οι επιχειρήσεις θα κλείσουν. Αυτό κάνουμε όχι μόνο εμείς στην Ελλάδα, αλλά σ' όλον τον κόσμο. Από τη μια μεριά λέμε «βοηθήστε, δώστε ρευστότητα» και από την άλλη μεριά για να δώσετε τη ρευστότητα, η οποία δεν δίνεται κατ' εντολή, αλλά δίνεται με το σύστημα να λειτουργεί σωστά για να μπορούν τα επιτόκια να είναι χαμηλά. Έτσι μπορεί και το σύστημα –και συνεχίζει- να κρατάει ζωντανούς αυτούς, τους οποίους θέλετε.

Όσον αφορά δε αυτό που είπατε για τα «κόλπα που κάνετε στην Ευρώπη», θα ήθελα να σας πω ότι το άνοιγμα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος –όλων των τραπεζών- στα Βαλκάνια, αλλά και σ' άλλες χώρες είναι αυτό που μέχρι χθες το χαίρετιζαμε. Το χαίρετιζουμε, βέβαια, ακόμη και σήμερα όλοι, διότι είναι αυτό το οποίο ενισχύει και τις ελληνικές εξαγωγές, την ελληνική παρουσία στο εξωτερικό και την αύξηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των Ελλήνων.

Άρα, δεν διαλέγουμε κάθε φορά πώς θα το χρησιμοποιούμε, δηλαδή μια θετικά μια αρνητικά. Και οι τράπεζες οι οποίες λειτουργούν στο εξωτερικό δεν παίρνουν από δύο πηγές. Όπως είναι σαφές ότι αυτό το οποίο συμφωνείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ότι κάθε τράπεζα έχει την εγγύηση εκεί όπου είναι η βάση της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Λαφαζάνης.

Όμως, πριν από αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας γνωστοποιώ ότι η συνεδρίασή μας θα λήξει περίπου σε δύο ώρες και δέκα λεπτά από τώρα, δηλαδή στις 2.30 μ.μ., για να ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Θα συνεχίσουμε τη συζήτηση αύριο επί των άρθρων.

Αυτό σημαίνει ότι άμα όλοι έχουμε μια σχετική αυτοσυγκράτηση, θα μπορέσουμε να εξαντλήσουμε τον κατάλογο. Ακόμη δεκαέξι συνάδελφοι είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν επί της αρχής. Εάν παρ' ελπίδα δεν προλάβουν να μιλήσουν σήμερα, οι εναπομείναντες θα μιλήσουν αύριο, ξεκινώντας τη συζήτηση επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης. Θα σας δώσω το λόγο για δύο λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αισθάνθηκα την ανάγκη να πω δυο λόγια, γιατί ακούω τον κύριο Υπουργό να παραπληροφορεί και να παραπλανά όχι μόνο την Αίθουσα, αλλά όλο τον ελληνικό λαό. Δεν δίνουμε –λέει- λεφτά στις Τράπεζες. Τα 28.000.000.000 ευρώ πού πάνε, κύριε Υπουργέ; Το λέτε αυτό μετά λόγου γνώσεως; Ποιον προσαθείτε να εμπαίξετε; Δίδετε εγγυήσεις για τον διατραπεζικό δανεισμό, για δάνεια των τραπεζών, για να αντικαταστήσουν ζημιωμένες τοποθετήσεις. Οι εγγυήσεις αυτές δεν είναι έμμεσο κρατικό χρήμα;

Δεύτερον, εκδίδετε ειδικά ομόλογα τραπεζών. Άκουσον-άκουσον! Δηλαδή πάει το δημόσιο και θα δανειστεί με επαχθείς όρους σ' αυτήν τη συγκυρία, με πανύψηλα επιτόκια, για να αυξήσει τη ρευστότητα των τραπεζών.

Τρίτον, δίδετε άμεσα ζεστό χρήμα, για να ενισχύσετε την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών με 5.000.000.000 ευρώ, όταν βάζετε φόρους 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή 5.000.000.000 ευρώ για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών και μάλιστα με προνομιούχες μετοχές εκτός μετοχικού κεφαλαίου και 7,5 δισεκατομμύρια φόρους στον ελληνικό λαό και μας λέτε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτά φέρνουν κέρδος!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και μας λέτε ότι δεν δίνετε λεφτά;

Σας είπα –σας το τόνισα και χθες- ότι αυτήν τη στιγμή που

τους δίδετε 28.000.000.000 ευρώ ανακοινώνονται υπερκέρδη! Έρχεται η Τράπεζα Πειραιώς στο εννεάμηνο και ανακοινώνει αύξηση των κερδών της. Όχι κέρδη καινούργια, αλλά αύξηση –σε σχέση με τα περυσινά πανύψηλα κέρδη- των κερδών της κατά 23%. Και έρχεστε να δίνετε και λεφτά από πάνω; Δηλαδή πόσα θέλουν να κερδίζουν αυτές οι τράπεζες μέσα στην κρίση; Τι θα κερδίζουν;

Και από την άλλη, κύριε Υπουργέ, ενώ κάνετε αυτά τα απαράδεκτα που αποτελούν μέγα πολιτικό και οικονομικό σκάνδαλο, ψίχουλα και διάτρητες διατάξεις για τους δανειολήπτες! Μάλιστα, ακούω και μαθαίνω –και θέλω μια επίσημη τοποθέτησή σας- ότι προτίθεστε να αποσύρετε την τροπολογία για κρατικές εγγυήσεις στην κλωστοϋφαντουργία, γιατί υποτίθεται ότι είναι ασύμβατη με τον κοινοτικό ανταγωνισμό. Άκουσον-άκουσον! Δηλαδή 28.000.000.000 ευρώ και δισεκατομμύρια ευρώ εγγυήσεις στις Τράπεζες, που είναι υπερκερδοφόρες αυτήν την περίοδο, δεν θίγουν τον κοινοτικό ανταγωνισμό, αλλά τον θίγει τον κοινοτικό ανταγωνισμό η κρατική εγγύηση. Σε μια κλωστοϋφαντουργία, η οποία έχει προοπτικές να ανακάμψει, βαδίζει καλά και μπορεί να διατηρήσει θέσεις απασχόλησης και να βοηθήσει την αρνητική οικονομία, και εκεί είναι αθέμιτος ανταγωνισμός.

Παρακαλώ να έχω μια τοποθέτηση. Διότι αυτό το θέμα είναι σοβαρό. Δικάζεται αυτήν τη στιγμή τι τύχη θα έχει η τροπολογία που καταθέσατε. Θα την αποσύρετε; Παρακαλώ, γιατί είμαστε εδώ στη Βουλή και πρέπει να γνωρίζουμε τι συζητάμε και ποιο είναι το αντικείμενο της συζήτησης.

Τέλος, αφήστε τον εμπαιγμό ότι εγγυάστε τα 100.000 ευρώ για τους καταθέτες.

Δεν εγγυάστε απολύτως τίποτα με την τροπολογία που φέρετε. Αν έχουμε πτώχευση μιας μεγάλης τράπεζας, το ταμείο εγγύησης καταθέσεων, δεν μπορεί να καλύψει τους καταθέτες μέχρι ύψους 100.000 ευρώ. Και αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά αλλά και σ' αυτό το θέμα, για άλλη μια φορά παραπλανάτε και τη Βουλή και τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. ο κ. Ροντούλης.

Κύριε Ροντούλη, εκ του Κανονισμού τυπικά δεν δικαιούσθε το λόγο, γιατί μόλις πριν από λίγο ο Αρχηγός του κόμματός σας πρωτομίλησε και δευτερολόγησε. Αλλά εάν δεν διαφωνεί το Σώμα, θα σας δώσω ένα λεπτό για μια πολύ σύντομη παρέμβαση.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε. Επομένως έχετε το λόγο τώρα για ένα λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ και σας κύριε Πρόεδρε και τους συναδέλφους. Δεν θα ξεπεράσω το ένα λεπτό.

Κύριε Υφυπουργέ, είπατε σεις ο ίδιος ότι το πακέτο το οποίο είναι προς άμεση χρηματοδότηση και ανακοινώθηκε άλλωστε και από το Υπουργείο Οικονομίας, είναι 5.000.000.000 ευρώ. Σας ερωτώ, λοιπόν, αυτά τα 5.000.000.000 ευρώ με τι επιτόκιο θα τα δώσετε; Τι θα κερδίσει το ελληνικό δημόσιο; Τι θα κερδίσει ο Έλληνας φορολογούμενος; Κάνετε λόγο για 2% μόνο.

Σας ερωτώ, λοιπόν, πόσο είναι το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, πόσο είναι το EURIBOR. Αλλά σας ερωτώ και κάτι άλλο. Αυτή τη στιγμή η MORGAN STANLEY, δανείζει τις τράπεζες θέλοντας να ενισχύσει την κεφαλαιακή της επάρκεια και τη ρευστότητα με 11,5% και σεις δανείζετε μόνο με 2%. Αν αυτό δεν είναι κλοπή για τον Έλληνα φορολογούμενο τι είναι;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αχμέτ Χατζηοσμάν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν μας απαντήσατε για την τροπολογία που είναι κρίσιμο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα απαντήσει όταν θέλει ο ίδιος. Άλλωστε έχουμε και την αυριανή συνεδρίαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κάνετε λίγη υπομονή να σας απαντήσω. Χθες

ήμουν έξι ώρες εδώ και σήμερα τρεις.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τους τελευταίους μήνες η Κυβέρνηση παρακολουθεί με ανατριχιαστική απάθεια την οικονομική κρίση που πλήττει τους πάντες εκτός από την ίδια.

Το Νοέμβριο του 2006 και το Μάιο του 2008 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε δυο σχέδια νόμου, με τα οποία εισηγούνταν μια σειρά μέτρων για την ελάφρυνση των νοικοκυριών και την προστασία των καταναλωτών. Και τα δυο νομοσχέδια καταψηφίστηκαν και απορρίφθηκαν από την Κυβέρνηση.

Το παρόν νομοσχέδιο, αποτελεί μια κακής ποιότητας αντιγραφή κάποιων προτάσεων που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το σημαντικό και λεπτό σημείο ωστόσο είναι ότι σχέδιο νόμου για την προστασία των δανειοληπτών, δεν παρέχει ουσιαστική ανακούφιση και χαλάρωση στον εργαζόμενο, στη νοικοκυρά, στον αγρότη της χώρας μας. Επιπλέον δεν προσφέρει εγγυημένη προστασία, παρά μόνο αφήνει μια υπόσχεση, μια υπόσχεση ότι ίσως στο μέλλον θα ακολουθήσουν και άλλες πολιτικές περισσότερες ουσιαστικές. Δυστυχώς όμως με υποσχέσεις ούτε το πορτοφόλι του απλού πολίτη γεμίζει, ούτε η κοιλιά του.

Στη Ροδόπη αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε τον εφιάλη του λουκέτου. Λουκέτο στο εργοστάσιο της «ΕΛΙΝΑΣ» το 2005. Λουκέτο πριν από λίγους μήνες στα εργοστάσια της Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας, τρία στον αριθμό. Για να μη μιλήσω για το μεγαλύτερο λουκέτο που θα το βρει η Κυβέρνηση πολύ σύντομα μπροστά της, το λουκέτο των αγροτών.

Πώς θα αναπτυχθεί ένας αγροτικός νομός όπως η Ροδόπη, όταν το βαμβάκι φέτος πλενείται 20 με 25 λεπτά από 40 λεπτά που πουλιόταν πέρσι; Όταν οι καπνοπαραγωγοί μας, περιμένουν ακόμη τις αποζημιώσεις για τις καταστροφές που έπληξαν την παραγωγή τους από τον καύσωνα του καλοκαιριού και τις ιώσεις των περασμένων μηνών; Όταν καπνοπαραγωγοί αγωνιούν καθημερινά με τον κίνδυνο περικοπής των επιδοτήσεων; Υπάρχει κάποιος προγραμματισμός για τη διασφάλιση της συνέχισης των επιδοτήσεων για τον καπνό; Ας μας απαντήσουν επιτέλους οι αρμόδιοι.

Ομαδικά λουκέτα, λοιπόν, στη Ροδόπη και το κάθε λουκέτο, κρύβει από πίσω του κάποιες χιλιάδες ψυχές.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, περιλαμβάνει μία τροπολογία για την ενίσχυση των εργοστασίων της ενωμένης κλωστοϋφαντουργίας στην Ελλάδα. Εκεί υπάρχει μια διατύπωση, κύριε Υπουργέ, που πρέπει να αλλάξει. Συγκεκριμένα πρέπει να αλλάξει το σημείο, που αναφέρει ότι οι εγγυήσεις θα δοθούν με τη λήψη ισόποσων εμπορευμάτων εξασφαλίσεων πρώτης σειράς επί ακινήτων. Αυτή η φράση πρέπει να εξαλειφθεί και να αντικατασταθεί με την εξής: «Με τη λήψη επαρκών εμπορευμάτων εξασφαλίσεων». Αυτό αποτελεί αίτημα πρωτίστως των εργαζομένων των εργοστασίων κλωστοϋφαντουργίας της βιομηχανικής περιοχής Κομοτηνής.

Παρακαλώ να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν και να γίνει η απαραίτητη διόρθωση, διότι όσον αφορά στα εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας της Κομοτηνής, πολύ απλά δεν υφίστανται ακίνητα ελεύθερα βάραν, γιατί όλα είναι υποθηκευμένα έναντι δανείων και οι υφιστάμενες συμβάσεις των τραπεζών δεν επιτρέπουν τροποποιήσεις.

Εάν η τροπολογία μείνει ως έχει, δεν θα είναι λειτουργική και δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί. Άρα οδηγούμαστε σε οριστικό κλείσιμο των εργοστασίων.

Σε ερώτηση που είχα καταθέσει πριν από κάποιους μήνες, σχετικά με την εφαρμογή του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου με αναφορά στη Ροδόπη, είχα λάβει απάντηση του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαθανασίου –από εσάς είχα πάρει την απάντηση, κύριε Υπουργέ μου- στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, παρουσιάζει το μεγαλύτερο αναπτυξιακό έλλειμμα. Δυστυχώς έτσι είναι η περιοχή μου η Ροδόπη. Υπάρχει μεγάλο έλλειμμα οικονομικών υποδομών και υποδομών ανάπτυξης. Σε περιοχές όπως η Θράκη και σε νομούς όπως η Ροδόπη, η απαξίωση της βιομηχανίας και η απαξίωση των αγροτών, θα σημαίνει και την απαξίωση κάθε έννοιας οικονομίας και ανάπτυξης.

Σας καλώ, κύριε Υπουργέ, να πιάσετε σήμερα το σφυγγό κάθε εργαζόμενου πολίτη, που ζει μέσα στο φόβο και την ανα-

σφάλεια.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι άδικο, όταν λίγα χιλιόμετρα δυτικά της πόλης της Κομοτηνής στα σύνορα των Νομών Ροδόπης και Ξάνθης διακυβεύονται εκατομμύρια ευρώ; Δεν είναι άδικο όταν κάθε κόκκος του βυθού της Βιστωνίδας έχει κοστολογηθεί από την Κυβέρνηση μερικά εκατομμύρια ευρώ; Δεν είναι άδικο, όταν πέντε χιλιόμετρα ανατολικά της Κομοτηνής, η βιομηχανική περιοχή απειλείται με λουκέτο; Δεν είναι προσβλητικό για τους εργαζομένους που θα μείνουν στο δρόμο; Δεν είναι προκλητικό; Η αξιοπρεπής διαβίωση και η εργασία, είναι δικαίωμα του κάθε πολίτη. Και αυτό είναι κάτι που δεν διαπραγματεύεται. Πρέπει να υπάρχει αξιοπρέπεια και ανθρωπιά για όλους.

Θέλω να μου απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, στο εξής ερώτημα: Τώρα, το Σαββατοκύριακο, που θα επιστρέψω στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Ροδόπη, τι θα πω στους εργαζομένους των εργοστασίων της κλωστοϋφαντουργίας; Μπορείτε υπεύθυνα και με το χέρι στην καρδιά να τους εγγυηθείτε ένα βέβαιο εργασιακό μέλλον; Ένα εργασιακό μέλλον, στο οποίο δεν θα παραπατούν σε τεντωμένο σκοινί, όπως σήμερα; Ως τότε θα συμβαίνει αυτό;

Ας αναλάβει επιτέλους αυτή η Κυβέρνηση τις ευθύνες που της αναλογούν, γιατί ο κόσμος της Ροδόπης και ο κόσμος της περιφέρειας, κάθε μέρα που περνάει χάνει ένα μέρος της αντοχής και της ανοχής του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζή Οσμάν, ο οποίος μάλιστα έκανε και άριστη διαχείριση του χρόνου και ολοκλήρωσε την τοποθέτησή του, χωρίς να «κλέψει» καθόλου χρόνο από τον επόμενο ομιλητή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας, θα ήθελα να μιλήσω από τη θέση μου.

Νομίζω ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, δεν προσφέρεται κατ' αρχήν για λαϊκίστικες κορόνες. Είναι πάρα πολύ εύκολο –ίσως αν θέλετε είναι ευχάριστο και ψυχικά λυτρωτικό για όλους μας εδώ- να ερχόμαστε και να σηκώνουμε φωνές εναντίον του τραπεζικού συστήματος, να αφήνουμε οιμωγές υπέρ φτωχών, να περιγράφουμε δακρύβρεχτες πραγματικότητες, που εν πολλοίς μπορούν να αποτελούν και στοιχείο της ζωής. Όμως, μ' αυτόν τον τρόπο δεν βοηθάμε. Δεν βοηθάμε την επίλυση του προβλήματος, δεν βοηθάμε τη χώρα και την κοινωνία να ξεπεράσει το τεράστιο πρόβλημα, το οποίο σήμερα αντιμετωπίζει.

Όπως, αν μου επιτρέψει, άριστα είπε ο παριστάμενος Υπουργός, οι τράπεζες δεν είναι μόνο οι μεγαλοκαρχαρίες, δεν είναι μόνο τα στελέχη, είναι οι εργαζόμενοι, είναι οι μέτοχοι, είναι οι καταθέτες. Το τραπεζικό σύστημα, είναι ένα σύστημα της όλης κοινωνίας. Ένα σύστημα, το οποίο είναι απαραίτητο για τη λειτουργία της κοινωνίας και το κράτος, κάθε ευνοούμενο κράτος, έχει τη διπλή υποχρέωση και να το ρυθμίσει αλλά και να το διατηρήσει στη ζωή.

Και το τελευταίο που θα βοηθήσει την Ελλάδα, την κοινωνία και τους πολίτες στη φάση αυτή, είναι εδώ, μέσα σ' ένα πλαίσιο λαϊκισμού και μαξιμαλισμού, να επαγγελλόμεθα και να ζητάμε την εφαρμογή κανόνων, που η απλή και κοινή λογική έξω από αυτήν την Αίθουσα δηλώνει ότι όχι μόνο είναι παντελώς ανεφάρμοστοι, ότι όχι είναι παντελώς έξω από κάθε πραγματικότητα, αλλά θα οδηγήσουν τελικά στην πτώχευση αυτών τους οποίους υποτίθεται μέσα στο λαϊκισμό μας και στις κορόνες μας προσπαθούμε να προστατεύσουμε.

Πέρα απ' αυτά, όμως, είμαι και υποχρεωμένος να πω ότι εδώ θα πρέπει οπωσδήποτε, επαναλαμβάνω οπωσδήποτε, εάν θέλουμε αυτό το νομοθέτημα να εκπλήρωση το σκοπό του, να επέλθουν αλλαγές, οι οποίες να βοηθούν την εκπληρώσει αυτού του σκοπού. Αναφέρομαι, κυρίως, σε νομοτεχνικές μεταβολές, αλλά όσον αφορά το άρθρο 5 και σε μεταβολές ουσίας, που όπως είπα και στην επιτροπή και θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω και στην Αίθουσα αυτή, έχοντας απόλυτη πεποίθηση, και σπανίως το λέω αυτό, της ορθότητας αυτών των οποίων

λέω.

Το άρθρο 5, είναι το κύριο άρθρο αυτού του νομοθετήματος. Αυτό το νομοθέτημα κατ' αρχάς έχει δανειστεί διατάξεις από την πρόταση τροποποίησης του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Οι προτάσεις αυτές, είναι προτάσεις οι οποίες έχουν θεωρητικά εξεταστεί από μια σειρά σημαντικών καθηγητών και ανθρώπων. Έχει τύχει να έχω διαβάσει το συνολικό σχέδιο τροποποίησης του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Είναι ένα σχέδιο, το οποίο αξίζει να συζητηθεί και εν πολλοίς θα βελτιώσει την πραγματικότητα απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα.

Τι έχει γίνει εδώ λοιπόν; Έχουμε πάρει μερικές διατάξεις απ' αυτόν τον Κώδικα -δεν έχουμε πρόχειρα νομοθετήσει- και τις έχουμε εισάγει, τις έχει εισάγει το Υπουργείο σ' αυτό το νομοθέτημα. Όμως το άρθρο 5, δεν έρχεται από αυτόν τον Κώδικα, απ' αυτήν τη σοβαρή προσπάθεια. Έρχεται από ένα νομοθέτημα του Π.Α.Σ.Ο.Κ. του 2004, το οποίο προφανώς και τότε διέλαθε της Αντιπροσωπείας. Επανήλθε σ' ένα νομοθέτημα του 2007 και έρχεται τώρα ξανά ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων.

Θα μου επιτρέψετε να σας εξηγήσω με απλά λόγια, γιατί αυτό το νομοθέτημα είναι παντελώς ανεφάρμοστο και να παρακαλέσω θερμά τον παριστάμενο Υπουργό, αλλά και τον Υπουργό τον κ. Αλογοσκούφη, να το δει και να το αναθεωρήσει. Δεν γίνεται μ' αυτό το νομοθέτημα να υπηρετήσουμε το σκοπό, που όλοι εδώ συμφωνούμε ότι θέλουμε να υπηρετήσουμε.

Και θέλω να είμαι ειλικρινής, μου κάνει μεγάλη εντύπωση -διότι σ' αυτό το πλαίσιο, θεωρώ ότι συναινούμε όλες οι πτέρυγες- γιατί το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στις τροπολογίες τις οποίες κατέθεσε, δεν περιέλαβε τίποτα που κατ' ουσία να βοηθήσει την πραγματική εφαρμογή του άρθρου 5. Διότι όλα είναι πάρα πολύ ωραία, το να σηκώνουμε τους τόνους, ίσως το ξαναλέω να είναι ευχάριστο. Επί της ουσίας τι κάνουμε; Στον κόσμο τι λέμε;

Κατ' αρχά υπάρχει μια σειρά από λάθη, τα οποία είναι ίσως ηγελημένα, ίσως αθέλητα. Αναφέρομαι στην παράγραφο α' του άρθρου 5. Ενώ το άρθρο 5 στο σώμα του κατ' αρχάς αναφέρεται σε απαιτήσεις γενικά πιστωτικών ιδρυμάτων και εταιρειών παροχής πιστώσεων, δηλαδή όχι μόνο στενά στις τράπεζες, αλλά ευρύτερα στα πιστωτικά ιδρύματα, παραδείγματος χάρι θα μπορούσαν να μπουν μια σειρά από άλλες περιπτώσεις όπως εταιρείες leasing κ.λπ., στην παράγραφο α' συστέλλει πάρα πολύ την εφαρμογή και αναφέρεται μόνο στην απαίτηση της τράπεζας. Αυτό είναι λάθος; Μας ξέφυγε; Ή οδηγεί σε μια συστολή της προστασίας του δανειολήπτη;

Αλλά εκεί που είναι η σαγήνη του δανειολήπτη, αν μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω την έκφραση, είναι η παντελώς ανεφάρμοστη παράγραφος γ'.

Η παράγραφος γ' του άρθρου 5 δεν μπορεί να ψηφιστεί ως έχει από την Εθνική Αντιπροσωπεία. Θα αποτελέσει τεκμήριο αποτυχίας όλων των πτερύγων της Βουλής. Και εξηγούμαι. Τι λέει η παράγραφος γ'; Λέει: Ο οφειλέτης βρίσκεται σε αποδεδειγμένη και ανυπαίτια αδυναμία να εκπληρώσει τη συμβατική του υποχρέωση. Για να σώσει δηλαδή τη μοναδική του κατοικία, την οικογενειακή του στέγη ο οφειλέτης, όπως προβλέπεται στην πρόταση, πρέπει να βρεθεί σε αποδεδειγμένη και ανυπαίτια αδυναμία.

Η λέξη «αποδεδειγμένη» σημαίνει ένα σαφές πράγμα: ότι το βάρος απόδειξης της ανακοπής μετακυλιέται στον οφειλέτη. Ο οφειλέτης πρέπει να αποδείξει. Αν δεν αποδειχθεί τίποτε, τότε αυτό που θα συμβεί, είναι ότι ο οφειλέτης θα χάσει το σπίτι του. Επί ίσους όρους κερδίζει η τράπεζα.

Πάμε τώρα στο τι πρέπει να αποδείξει, με αυτό το βάρος το οποίο του μετακυλούμε, ο οφειλέτης. Πρέπει να αποδείξει ανυπαίτια αδυναμία. Τι σημαίνει ανυπαίτια αδυναμία; Σημαίνει ότι και η περίπτωση της ελαφράς αμέλειας του οφειλέτη εξαιρείται. Σε φανταστική, λοιπόν, αντιδικία μεταξύ της τράπεζας και του οφειλέτη έστω και για αμελή κατανάλωση 1 ευρώ να ανταποδείξει η τράπεζα στον οφειλέτη, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η ανακοπή αυτή. Και ερωτώ: Οποιοσδήποτε οφειλέτης ερωτώμενος δεν θα ομολογήσει τη δαπάνη οποιουδήποτε ποσού τις αμέσως προηγούμενες μέρες που με διαφορετική διαχείριση θα μπορούσε να δώσει στην τράπεζα; Θα μου επιτρέψετε να πω ένα παράδειγμα, το οποίο μέσα στην απλότητά του ίσως εκχυδαίζει το θέμα, αλλά είναι σαφές: Αν ερωτηθεί ο

οφειλέτης «τι έφαγες χθες» και απαντήσει «κρέας» και του ανταπαντήσει η τράπεζα, «ναι, αν έτρωγες φασολάδα, θα είχες 4 ευρώ παραπάνω να μου τα δώσεις εμένα» -και δεν είναι το επιχείρημα τόσο χυδαίο όσο φαίνεται- το οποιοδήποτε ποσό συνιστά υπαίτια αδυναμία. Δεν υπάρχει όριο σε αυτό. Κατά συνέπεια, παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ, να φύγει η παράγραφος γ' και να αναθεωρηθεί συνολικά το άρθρο. Υπήρξε μια μεγάλη συζήτηση -και δεν σας το κρύβω- γι' αυτό το θέμα και με συναδέλφους και με τον απολειπόμενο σήμερα συνάδελφο κ. Μπούγα, υπήρξαν προτάσεις που κατατέθηκαν και συζητήσεις που έγιναν και εκ των μελών της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής του σχεδίου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας του Καθηγητή μου κ. Κλαμαρή. Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να ενγκύψουμε και πριν ψηφίσουμε το νομοθέτημα, να κάνουμε αυτές τις αλλαγές που θα διασφαλίσουν την επίτευξη του σκοπού του νομοθετήματος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ κ. Εμμανουήλ Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να συγχαρώ τον προηγούμενο συνάδελφο για τις στοχευμένες παρατηρήσεις του, γιατί πραγματικά έχει τραπέζι-κή αντίληψη, αλλά δεν νομίζω ότι εκεί είναι η ουσία. Ασφαλώς και πρέπει να φύγει η παράγραφος όπως την επιστημονάτε. Βεβαίως σας συγχαίρω και για έναν άλλο λόγο: δεν χρησιμοποιήσατε το τροπάριο που ακούμε εδώ από πολλούς Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο τροπάριο θα πρέπει κάποια στιγμή να τελειώσει, γιατί ήδη έχει τελειώσει προ πολλού για τον ελληνικό λαό.

Κύριε Υπουργέ, έχω την αίσθηση ότι έπρεπε να έρθετε εδώ με την πρόταση αυτή, έχοντας κατ' αρχάς ζητήσει δημόσια από το Βήμα της Βουλής συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, γιατί είμαστε μπροστά σε μια εξέλιξη, για την οποία έχετε τεράστια ευθύνη. Υπάρχει μια χρεοκοπία του μοντέλου, το οποίο εσείς πρεσβεύατε και είστε θιασώτες του και υπάρχει και μια ήττα εκ των πραγμάτων, της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας. Αυτό σας οδηγεί να φέρετε μετά από τόσο καιρό εδώ αυτή την κολοβή, όπως χαρακτηρίστηκε, πρόταση για την προστασία των δανειοληπτών. Γιατί αν, πραγματικά, θέλατε να έχουν προστασία οι δανειολήπτες, θα έπρεπε να έχετε δεχθεί μια τουλάχιστον από τις προτάσεις που έχει καταθέσει το Π.Α.Σ.Ο.Κ εδώ και δυόμισι χρόνια. Την πρώτη, το 2006 και την άλλη το 2008. Αντίθετα, δεν κάνατε καμμία κίνηση. Και τώρα που είδατε ότι επίκειται να έρθει η κρίση -γιατί η κρίση της χρεοκοπίας στην Ελλάδα δεν έχει έρθει ακόμα- προσπαθείτε να κλείσετε τα μάτια του κόσμου και να δείξετε ότι έχετε ευαισθησίες, ότι ενδιαφέρεστε για τους δανειολήπτες, για να μην υπάρξει πλήρης χρεοκοπία. Σας πληροφορούμε, λοιπόν, και τώρα ότι είστε σε λάθος δρόμο και δεν πετυχαίνετε ούτε στο ελάχιστο το σκοπό την προστασίας τους.

Από την άλλη βέβαια ερχόσαστε -ειπώθηκε κατά κόρον, αλλά πρέπει να το επαναλάβουμε- και αντί να βρείτε τους τρόπους που θα μπορούσατε να θεραπεύσετε αυτά τα προβλήματα που δημιουργούνται, προσπαθείτε να δώσετε ενίσχυση στις τράπεζες 28.000.000.000 ευρώ, όταν μάλιστα γνωρίζετε ότι θα έπρεπε ο Πρωθυπουργός της χώρας στη Σύνοδο Κορυφής, να απαιτήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση τα μέτρα που θα παρθούν για την προστασία των οποιωνδήποτε τραπεζών να είναι συνολικά για την Ευρώπη, για να έχουν αποτέλεσμα. Διότι μέτρα μεμονωμένα από χώρα σε χώρα, δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα και το ξέρουμε όλοι μας πολύ καλά, ή τουλάχιστον το ξέρουμε, γιατί το επισημαίνουν όλοι οι νομπελίστες της οικονομίας τα τελευταία χρόνια, ή τουλάχιστον οι περισσότεροι από αυτούς.

Άρα, λοιπόν, εδώ στην πράξη υπάρχει μία ουσιαστική αδυναμία αντιμετώπισης των προβλημάτων και νομίζω ότι αυτό το παρατηρεί μερα με την μερα προσεκτικότερα ο ελληνικός λαός.

Η κρίση, λοιπόν, έρχεται και αντί εσείς να προσπαθήσετε να υλοποιήσετε αυτά τα οποία κατά κόρον σας έχουμε πει εδώ -έχουμε κάνει προτάσεις, έχουμε πει πάρα πολλά επιχειρήματα για να σας πείσουμε- κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Φέρνετε ένα πολύ μικρό μέρος από τις προτάσεις που έχουμε κάνει για να

περάσετε την εντύπωση ότι ασχολείστε. Ε, δεν ασχολείστε! Όταν ακόμα ούτε καν τη λέξη «μοναδική κατοικία» δεν βγάζετε από αυτήν τη ρύθμιση που κάνετε, αντιλαμβανόμαστε όλοι μας ότι δεν έχετε σωστές και αγαθές προθέσεις. Δεν το λέω εγώ αυτό. Σας το επισημαίνει και η Ο.Κ.Ε., σας το επισημαίνουν και όλοι οι κοινωνικοί παράγοντες, σας το επισημαίνουν οι πάντες. Και μάλιστα σας λένε, γιατί αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία, ότι ο τίτλος που φέρει το σχέδιο νόμου για την προστασία των καταναλωτών, δεν είναι ούτε καν δόκιμος, διότι η Κυβέρνηση δεν παίρνει μέτρα για την προστασία των δανειοληπτών, αλλά γιατί το σχέδιο νόμου αφορά μία συγκεκριμένη φάση της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε ότι σήμερα η κατάσταση, πραγματικά, έχει φθάσει στο απροχώρητο. Σχεδόν το 50% του Α.Ε.Π. έχουν χρεωθεί τα ελληνικά νοικοκυριά. Είναι μία κατάσταση απαράδεκτη, γιατί φθάσαμε σ' αυτό το σημείο ουσιαστικά τα τελευταία πέντε χρόνια. Και αυτό είναι αποδεδειγμένο, διότι μόνο τα καταναλωτικά δάνεια έφθασαν περίπου στο 22% από το 17% που ήταν και εν πάση περιπτώσει, βλέπουμε από την άλλη ταυτόχρονα να μειώνεται έντονα ο ρυθμός των καταθέσεων, πράγμα που σημαίνει δηλαδή ότι η κρίση αυτή ήταν γνωστή. Και όταν συζητούσαμε την πρόταση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., στην οποία ήμουν εισηγητής και σας έκανα τις επισημάνσεις για την Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης, ότι εσείς εδώ πρέπει από τώρα να δείτε κάποια πράγματα, αν δεν θέλουμε να είμαστε κι εμείς μέσα στην κρίση, τότε κωφεύατε και λέγατε ότι κινδυνολογούμε. Να που δεν κινδυνολογούσαμε, να που αποδεικνύονται αυτά που λέγαμε ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και αυτά που λέμε ακόμα και σήμερα.

Και σας προτείνουμε με τις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει, να κάνετε εκείνες τις παρεμβάσεις είτε αφορούν την κύρια κατοικία, είτε αφορούν επιπλέον ρυθμίσεις, σε σχέση με το ύψος των τόκων που πληρώνονται, μια και η απόφαση αυτή του 1980, η απόφαση 298 της νομισματικής επιτροπής, είναι αυτή που επιτρέπει στις τράπεζες όχι απλά να κερδίζουν αλλά να αισχροκερδούν. Διότι όταν τους δίνει τη δυνατότητα να βάζουν τόκους επί των τόκων, αντιλαμβανόμαστε όλοι που φθάνει το πράγμα. Και μάλιστα μέσα από τις ρυθμίσεις που προτείναμε εμείς, λέμε να μην υπερβαίνει ποτέ το χρέος, το διπλάσιο του δανειοδοτούμενου ποσού.

Όμως εσείς αυτά τα μέτρα, που είναι πολύ σημαντικά, δεν τα λαμβάνετε υπ' όψιν σας. Κι έρχονται εδώ οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και εσείς εν πολλοίς και μας λέτε ότι είστε ευαίσθητοι, ότι έχετε πάρει σωρεία μέτρων. Ακόμα και τη ρύθμιση των δανείων που κάνετε για τους αγρότες, μόνο μικρό ποσοστό, ούτε το 30% των αγροτών δεν έπιασε. Και ενώ με τις ρυθμίσεις αυτές θα μπορούσε, πράγματι, να καλυφθεί και το υπόλοιπο ποσοστό για το οποίο έχετε και ως Κυβέρνηση δεσμευθεί, εν τούτοις δεν κάνετε τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας επισημαίνουμε, ότι το κολοβό αυτό σχέδιο νόμου, η πρόταση που έχετε φέρει εδώ, δεν θα έχει ουσιαστικά αποτελέσματα, αντίθετα χρησιμοποιείται ως εφελήριο, για να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο οι τράπεζες, για να πάρουν ακόμα περισσότερες κατοικίες, ακόμα και πρώτες κατοικίες. Και θέλουμε να σας πούμε, ότι αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο απαιτεί ευρύτητα στρώματα του ελληνικού λαού. Γιατί τα ευρύτατα στρώματα του ελληνικού λαού είναι αυτά τα οποία έχουν έλθει σε αδιέξοδο, είναι αυτά τα οποία είναι υποχρεωμένα να δανειζονται, γιατί δεν μπορούν διαφορετικά να τα βγάλουν πέρα μόνο με το τεφτέρι. Και νομίζουμε ότι αν, πραγματικά, η Κυβέρνηση πρέπει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, πρέπει να δει με θετικό τρόπο τις προτάσεις μας που έχουμε καταθέσει και ως τροπολογίες και που σε μεγάλο βαθμό, μπορούν να λύσουν αυτό το πρόβλημα που υπάρχει.

Θέλω να κλείσω λέγοντας δύο πράγματα, που έχουν σχέση με το πώς θα μπορούσε, πραγματικά, μία κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα ζητήματα τα τρέχοντα, που είναι και πάρα πολύ σοβαρά. Εάν η Κυβέρνηση ήθελε να αντιμετωπίσει τα τρέχοντα προβλήματα, έπρεπε να αφήσει αυτό το τροπάριο που μας λέει εδώ, ότι έχει δώσει αυξήσεις, ότι έχει δώσει Ε.Κ.Α.Σ., ότι έχει δώσει συντάξεις αγροτών μεγάλες, ότι έχει δώσει ένα σωρό

άλλα πράγματα και να περιορίσει τη φορολογία, που μόνο με τον τελευταίο προϋπολογισμό ξεπερνάει τα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ και να βάλει φόρους εκεί που πρέπει να βάλει. Διότι μιλάτε για το σκάνδαλο του Χρηματοπιστηρίου των 30.000.000.000, αλλά δεν μας λέτε ότι τους τελευταίους δέκα μήνες έχουν φύγει από τη χώρα 120.000.000.000, δηλαδή τέσσερα σκάνδαλα χρηματοπιστηρίου επί Νέας Δημοκρατίας. Αυτό δεν το τονίζει κανείς. Και μάλιστα τα χρήματα αυτά, έχουν φύγει στο εξωτερικό αφορολόγητα. Περί αυτών θα έπρεπε να ασχοληθείτε, εάν, πραγματικά, θέλατε να λύσετε τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, διότι μόνο μ' αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να ξεπεράσουμε την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση έκανε μια μεγάλη προσπάθεια για να εμφανίσει το παρόν νομοσχέδιο, σαν ένα νομοσχέδιο που δήθεν διαπνέεται από κοινωνική ευαισθησία, ότι προωθεί μέτρα στήριξης των αδύναμων οικονομικά στρωμάτων. Μακάρι, πραγματικά μακάρι, να ήταν έτσι τα πράγματα. Και τότε και εμείς θα το στηρίζαμε. Αλλά δυστυχώς άλλη είναι η πραγματικότητα. Δυστυχώς άλλη είναι η προοπτική που προωθεί η Κυβέρνηση και οι αρνητικές συνέπειες, που θα έχει για τα λαϊκά στρώματα.

Είναι προφανές ότι το νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζει τις βαθύτερες αιτίες που έσπρωξαν τα λαϊκά νοικοκυριά, τις εργατικές οικογένειες, τις οικογένειες των βιοπαλαιστών της φτωχής αγροτιάς στα δόκανα των τραπεζών, του τραπεζικού συστήματος που θησαύρισε και θησαυρίζει, ξεζουμίζοντας τα λαϊκά στρώματα. Δεν αντιμετωπίζει τις αιτίες, που έσπρωξαν τα λαϊκά στρώματα στην ανάγκη του δανεισμού. Όπως επίσης δεν παίρνει μέτρα, έστω και τώρα, έστω και στις σημερινές συνθήκες, μέτρα που θα έδιναν, πραγματικά, μια ανάσα, μια ανακούφιση σ' όλους αυτούς τους δανειολήπτες, οι οποίοι κινδυνεύουν να χάσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία και κύρια αυτούς, που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο κατάστασης πλειστηριασμού στην πρώτη κατοικία.

Δεν θα επαναλάβω πράγματα, που ειπώθηκαν και από τον εισηγητή μας αλλά και από άλλους ομιλητές που έχουν προηγηθεί. Γιατί το νομοσχέδιο δεν αναφέρεται ρητά στα στεγαστικά δάνεια. Αναφέρεται μόνο στα καταναλωτικά και στις οφειλές από πιστωτικές κάρτες. Όπως επίσης δεν αναφέρεται στην απαγόρευση κατάσχεσης και πλειστηριασμού πρώτης κατοικίας αλλά στην λεγόμενη μοναδική κατοικία. Αυτό σημαίνει απλά ότι αν ένας έχει ένα διαμέρισμα στην πόλη και ένα σπίτι στο χωριό, στο οποιοδήποτε χωριό από κληρονομιά του πατέρα του, του παππού και δεν ξέρω και εγώ από που αλλού, αυτό το βαφτίζετε εξοχικό –δεν το βαφτίζετε με το νομοσχέδιο αλλά με την πολιτική που ακολουθείτε- και δεν θεωρείτε συνεπώς ότι έχει μόνη κατοικία όταν βρίσκεται σε μια τέτοια κατάσταση.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, επαναλαμβάνω, ότι όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει αλλά αντίθετα θα συνεχίσει και θα οξύνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζονται τα λαϊκά στρώματα, εργάτες, φτωχομεσαίοι αγρότες, βιοπαλαιστές της πόλης. Η κατάσταση θα χειροτερέψει και θα επιδεινωθεί τα επόμενα χρόνια.

Δεν έχουμε αυταπάτες. Οι αιτίες που οδήγησαν στο ξέσπασμα της κρίσης στην Αμερική και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδρούν, υπάρχουν και στη χώρα μας. Δεν είναι η κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, είναι η κρίση αποτέλεσμα των άλυτων αντιφάσεων του. Από τη μια μεριά κοινωνικοποίηση της παραγωγής και από την άλλη η ιδιοποίηση του πλούτου από μια χούφτα ανθρώπους.

Όλες αυτές οι πολιτικές που πυροδότησαν τις αιτίες της κρίσης, θα έρθουν και στη χώρα μας. Και αν τα προηγούμενα χρόνια είδαμε την κατάσταση των λαϊκών στρωμάτων να χειροτερεύει –παρ' όλο ότι στην χώρα μας είχαμε αναπτυξιακούς ρυθμούς σχετικά από τους υψηλότερους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ιδιαίτερα από τα μέσα της δεκαετίας του '90- είναι φανερό τι έρχεται τα επόμενα χρόνια, όταν θα γίνουν ακόμα πιο έκδηλα τα συμπτώματα, τα σημάδια αυτής της κρίσης.

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με τα γνωστά εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον στο παρελθόν και από τη σημερινή και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δηλαδή δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με την πολιτική λιτότητας, που καταδικάζει τους μισθούς και τις συντάξεις στα λαϊκά εισοδήματα. Ούτε έχουμε να κάνουμε μόνο με τη συνεχή επιβάρυνση, φοροεπιβάρυνση στα λαϊκά στρώματα. Είχαμε τους άμεσους φόρους, έχουμε τις συνεχείς αυξήσεις στους έμμεσους φόρους, έχουμε τις αυξήσεις στους δημοτικούς φόρους και τα τέλη, έχουμε τις αυξήσεις στα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο. που εξανεμίζουν τα λαϊκά εισοδήματα. Δεν έχουμε να κάνουμε ούτε ακόμα μόνο με την ακρίβεια που εξανεμίζει τα λαϊκά εισοδήματα.

Με τα μέτρα που αποφασίστηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα μέτρα για τη στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τα μέτρα με τα οποία συμφώνησε και προσυπέγραψε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μεταφέρεται ο λογαριασμός της κρίσης στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, στις πλάτες της εργατικής τάξης, της φτωχομεσαίας αγροτιάς, των βιοπαλαιστών στις πόλεις, στα μεσαία εισοδήματα.

Μέσα σε μία νύχτα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, βρήκατε τα 28.000.000.000 ευρώ για να στηρίζετε τις τράπεζες. Όταν, όμως, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι ζητούσαν αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις ή μέτρα για στήριξη και άλλες κοινωνικές παροχές, τότε η μόνιμη απάντηση που έπαιρναν και από τη σημερινή Κυβέρνηση, της Νέας Δημοκρατίας, όπως και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν ότι δεν υπάρχουν χρήματα να διατεθούν γι' αυτές τις ανάγκες.

Εδώ φαίνεται η υποκρισία. Ο πλούτος υπάρχει και παραυπάρχει. Το ζήτημα είναι ποιος τον διαχειρίζεται, ποιος βρίσκεται στην εξουσία.

Και φυσικά δεν είναι μόνο αυτό. Την ίδια στιγμή, παίρνετε συνεχώς μέτρα φοροελάφρυνσης των μεγάλων επιχειρήσεων. Συνεχείς μειώσεις στο φόρο των μεγάλων επιχειρήσεων και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας.

Οι ανώνυμες εταιρείες πλήρωναν φόρο 53% το 1980 όταν ανέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Στο 45% το παρέδωσε στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, που κατέβηκε στο 40%, για να γίνει στη συνέχεια 35% και να κατέβει από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας στο 25%. Και υπόσχονται νέες φοροαπαλλαγές τα δύο κόμματα -και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- με πρόσχημα τις επενδύσεις, αφορολόγητα αποθεματικά, όταν τα κέρδη θα επενδύονται.

Είναι φανερό, λοιπόν, το τι έρχεται στις πλάτες των εργαζομένων τα επόμενα χρόνια. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό.

Το άλλο σκέλος της απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κάνει ακόμα πιο καθαρές τις προθέσεις της, είναι η επιτάχυνση των μέτρων για την προώθηση των αναγκών μεταρρυθμίσεων, η επιτάχυνση όλων αυτών των αντεργατικών, αντιλαϊκών μέτρων, που είχαν σχεδιαστεί κατά το παρελθόν στα πλαίσια της λεγόμενης στρατηγικής της Λισαβόνας, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Αξιοποιείται, με άλλα λόγια, η κρίση, για να επιταχυνθεί όλος αυτός ο αντεργατικός, ο αντιλαϊκός σχεδιασμός.

Αυτές είναι οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές είναι οι αποφάσεις, με τις οποίες συμφώνησε και προσυπέγραψε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες δείχνουν ολοκάθαρα τι έρχεται τα επόμενα χρόνια.

Πώς αντιδρούν τα άλλα κόμματα απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές;

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χαίρεται από την πρώτη στιγμή τη λήψη μέτρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιτέλους, λέει, η Ευρωπαϊκή Ένωση πήρε κάποια μέτρα, έκανε κάποια αρχή για την αντιμετώπιση της κρίσης. Θετικά, δηλαδή, τα μέτρα στήριξης του τραπεζικού συστήματος, που αποφασίστηκαν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο, όμως, που τα βρίσκει ανεπαρκή, ζητώντας πρόσθετα μέτρα που θα στηρίξουν, λέει, την πραγματική οικονομία. Δηλαδή -για να το πούμε στα απλά ελληνικά- ζητά πρόσθετα μέτρα στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου, των μεγάλων επιχειρήσεων, με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα, να δοθούν επιπλέον κίνητρα στις μεγάλες επιχειρήσεις, για να αυξηθεί η

ανταγωνιστικότητα.

Αυτή είναι η ουσία της πολιτικής, που ακολουθούν τα δύο μεγάλα κόμματα. Συμφωνούν διαφωνώντας. Με άλλα λόγια, κοινή κατεύθυνση, κοινή γραμμή πλεύσης.

Όλες οι άλλες φιλολαϊκές υποσχέσεις, που ακούσαμε και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για πολλοστή φορά όσον αφορά τα επιδόματα του ταμείου για την καταπολέμηση της φτώχειας ή το επίδομα πετρελαίου και όλα τα άλλα μέτρα που ακούγονται από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη λεγόμενη στήριξη των οικονομικά αδυνάτων με 1,5 και 2 ευρώ την ημέρα -μιλάμε για τα πιο εξαθλιωμένα στρώματα- δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ένας εμπαιγμός -κυριολεκτικά εμπαιγμός!- των λαϊκών στρωμάτων, σε συνθήκες που παράγεται όλο και περισσότερος πλούτος, να οδηγούνται σε χειρότερη θέση της θέσης τους. Είναι ομολογία, αν το θέλετε, ότι η πολιτική τους, θα φέρει ακόμα χειρότερες μέρες, ακόμα περισσότερη φτώχεια, ακόμα μεγαλύτερη εξαθλίωση. Απλώς θέλουν να στρογγυλέψουν τις γωνίες, να συγκαλύψουν -ας το πω έτσι- τα πιο ακραία φαινόμενα, χωρίς να πάρουν μέτρα, που θα πλήξουν την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Οι προτάσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που εμφανίζονται σαν εναλλακτική λύση απέναντι στο νεοφιλελευθερισμό που γνωρίσαμε, στην ουσία είναι προτάσεις που δεν ξεφεύγουν από το πλαίσιο των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι προτάσεις μιας άλλης διαχείρισης, που αφήνει άθικτες τις βάσεις του συστήματος, είναι προτάσεις, που δοκιμάστηκαν τα προηγούμενα χρόνια, κατά το παρελθόν, και οδήγησαν στα σημερινά αποτελέσματα, στην ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση του πλούτου στα λιγότερα χέρια.

Για παράδειγμα, υπάρχει η γνωστή πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., για το δήθεν δημόσιο έλεγχο του χρηματοπιστωτικού συστήματος, που θα εξασφαλίζει και το δημόσιο συμφέρον και τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, αλλά και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Ε, να με συμπαθάτε, αλλά να τετραγωνίσετε αυτόν τον κύκλο, δεν γίνεται! Δεν γίνεται και τα κέρδη των τραπεζών να μείνουν άθικτα, ώστε να υπάρχει εξισορρόπηση του τραπεζικού συστήματος και οι λαϊκές ανάγκες να ικανοποιούνται. Όσο οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις θα ανήκουν στους καπιταλιστές, θα δουλεύουν -θέλετε, δεν θέλετε- με κριτήριο το κέρδος. Αυτός είναι ο νόμος του καπιταλισμού και μόνο στη φαντασία κάποιων, μπορεί ο άνθρωπος να μπαίνει πάνω από τα κέρδη.

Ακόμη, λοιπόν, και αυτές οι υποσχέσεις για αναδιανομή του εισοδήματος, που ακούγονται από μεριάς του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., σκοινιάζονται πάνω στις ανάγκες του κεφαλαίου, στο σιδερένιο νόμο της ανταγωνιστικότητας και δείχνουν την ανάγκη για βαθύτερες ρήξεις και ανατροπές.

Το Κ.Κ.Ε. το δήλωσε καθαρά. Οι εργαζόμενοι τίποτα δεν χρωστάνε, τους χρωστάνε. Καμμία συμπάθεια ή συναίνεση δεν πρέπει να δείξουν για τη σωτηρία του συστήματος, για τη σωτηρία των κερδών των μεγαλοεπιχειρηματιών, για να είμαστε πιο ακριβείς. Γιατί στην περίπτωση αυτή, θα είναι πολύ βαρύ το τίμημα που θα κληθούν να πληρώσουν τα επόμενα χρόνια.

Επίσης οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να διεκδικήσουν τον πλούτο που παράγουν. Σ' αυτούς ανήκει.

Σ' αυτές τις συνθήκες, όλο και πιο καθαρά αναδεικνύεται η αναγκαιότητα του άλλου δρόμου που δείχνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, της πάλης για λαϊκή εξουσία, που θα κάνει κοινωνική ιδιοκτησία τα μεγάλα μέσα παραγωγής, στις τράπεζες, στο εμπόριο, που θα λειτουργεί με κεντρικό σχεδιασμό, κάτω από λαϊκό έλεγχο.

Καμμία συναίνεση, λοιπόν, στις επιλογές του κεφαλαίου και των κομμάτων. Οι εργαζόμενοι, με την πάλη τους πρέπει να διεκδικήσουν τα άμεσα μέτρα για τη στήριξη και την ανακούφισή τους από τις συνέπειες της σημερινής κρίσης, όπως για παράδειγμα, την εγγύηση του συνόλου των καταθέσεων των λαϊκών στρωμάτων από πόρους, που θα προέρχονται 100% από το χρηματοπιστωτικό σύστημα, το πάγωμα των δανείων που έχουν λάβει οι σημερινοί άνεργοι, τη μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων, την κατάργηση του ανατοκισμού και μια σειρά από άλλα μέτρα, τα οποία αναφέρονται αναλυτικά και στην ανακοίνωση του κόμματός μας, την οποία καταθέτω και για τα

Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αχιλλέας Κανταρτζής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρέπει να διεκδικήσουν ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, στα επιδόματα ανεργίας. Πρέπει να διεκδικήσουν, μ' άλλα λόγια, τον πλούτο που παράγουν με την αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων. Αυτός είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουν, για να ανακόψουν και τις χειρότερες μέρες, αλλά και για να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για ριζικές αλλαγές.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ράγιου.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοφανής αναταραχή στο χρηματοπιστωτικό τομέα, μας έχει επηρεάσει όλους στο μέγιστο βαθμό. Βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης, είναι να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς το χρηματοπιστωτικό σύστημα και να αποκατασταθεί η ορθή λειτουργία του, στοιχεία, που αποτελούν προϋποθέσεις για την καλύτερη λειτουργία της οικονομίας και την αποτροπή επιπτώσεων στην πραγματική οικονομία.

Η Κυβέρνηση, παίρνει την πρωτοβουλία και φέρνει στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, που κατοχυρώνει τους δανειολήπτες. Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να πω δύο λόγια, γιατί υπάρχει μια τεράστια σύγχυση στην κοινή γνώμη και στην αγορά, σχετικά με τα επιτόκια. Ακούστηκαν και χθες και σήμερα εδώ πράγματα, που δεν είναι αλήθεια και πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσει αυτή η παραπληροφόρηση.

Είναι σαφές ότι λόγω της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης διεθνώς, ελήφθη η απόφαση να ενισχύονται οι ελληνικές τράπεζες από τα κρατικά ταμεία. Παράλληλα, όμως, ανακοινώνονται αυξήσεις στα επιτόκια, παρά την ενίσχυση που γίνεται. Ο κόσμος μπερδεύεται, δεν γνωρίζει και πρέπει να μάθει τι ακριβώς συμβαίνει.

Η αύξηση του διατραπεζικού ευρωπαϊκού επιτοκίου, του Euribor, από 2% πριν από ένα χρόνο έφθασε στο 5,45% και σήμερα είναι περίπου στο 5%. Είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους δανεισμού και των επιχειρήσεων και των ιδιωτών. Δηλαδή, όσοι έχουν πάρει δάνεια από τράπεζες, που συνδέουν τα επιτόκια χορηγήσεων τους με το Euribor, έχουν και την αντίστοιχη επιβάρυνση από την αύξηση του κόστους δανεισμού.

Εκείνο που πρέπει να τονιστεί για άλλη μια φορά –το είπε νομίζω πριν και ο Υπουργός– είναι πως όταν μιλάμε για ενίσχυση τραπεζών από τα κρατικά ταμεία, δεν εννοούμε εισροή ρευστού. Δεν παίρνει κάποιος λεφτά να τα πάει στα ταμεία των τραπεζών. Είναι μια πολιτική εγγύηση και σε κάποιες άλλες ευρωπαϊκές χώρες εξαγορά μετοχών τραπεζών, για να φτιάξει το κλίμα στην αγορά. Η άνοδος των επιτοκίων, είναι η αντίδραση του χρηματοπιστωτικού συστήματος για να αντιμετωπιστούν οι απώλειες, από το διεθνές αρνητικό οικονομικό κλίμα.

Σ' ό,τι αφορά τα πέντε άρθρα του νομοσχεδίου, στο άρθρο 1, αναφέρεται ότι στο ειρηνοδικείο με την παρουσία συμβολαιογράφου στον τόπο που έγινε η κατάσχεση του ακινήτου, θα γίνεται ο πλειστηριασμός, όχι όπως παλιά με τις προφορικές προσφορές, αλλά με κλειστές προσφορές πια, που θα συνοδεύονται από μετρητά, εγγυητική επιστολή ή τραπεζική επιταγή, ίσες προς την πρώτη προσφορά.

Άρθρο 2. Είναι σημαντικό άρθρο του νομοσχεδίου, καθώς απαγορεύει να γίνεται ο πλειστηριασμός ακινήτου σε τιμή κάτω από την αντικειμενική του αξία. Οι τιμές αυτές, ως γνωστόν προσδιορίζονται κάθε ένα με δύο χρόνια από το Υπουργείο Οικονομικών.

Στο άρθρο 3, είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορεί να γίνει κατάσχεση σε μισθούς και συντάξεις εργαζομένων ή όταν αυτά είναι σε καταθέσεις λογαριασμών τους στις τράπεζες.

Το άρθρο 4, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ερμηνεία, γιατί είναι συμπληρωματικό του άρθρου 3. Εκεί λέει ότι πρέπει να υπερβαίνει ο μισθός ή η σύνταξη τα 1.000 ευρώ, ώστε μόνο στο 25%

να μπορεί να γίνει κατάσχεση.

Στο άρθρο 5, για το οποίο έγινε πολύς λόγος, προστατεύεται ο δανειολήπτης από κατάσχεση του μοναδικού του σπιτιού από πιστωτικά ιδρύματα και τράπεζες. Επ' αυτού ακούστηκαν πολλές προτάσεις και παρατηρήσεις και στην Ολομέλεια, αλλά και στην αρμόδια επιτροπή. Νομίζω πως τις έχει δει και τις έχει μελετήσει το Υπουργείο. Θα απαλειφθεί το εδάφιο 3 και δεν θα υπάρξουν οι αστοχίες, που δεν θα είναι προς όφελος των δανειοληπτών.

Είναι επίσης παρά πολύ σημαντικό ότι στην τροπολογία-προσθήκη του σχεδίου νόμου, το κράτος προστατεύει τον δανειολήπτη και του εγγυάται να τον καλύψει, ώστε να διασφαλιστούν καταθέσεις, τουλάχιστον, των 100.000 ευρώ. Το όριο της νομικής εγγύησης των καταθέσεων, από 20.000 ευρώ αυξάνεται σε 100.000 ευρώ.

Δεν είναι εδώ ο κ. Στρατάκης που έλεγε για το τροπάριο. Εγώ θα μείνω στο τροπάριο, που δεν είναι ευχάριστο ως τροπάριο, είναι όμως διαφωτιστικό. Θα τον ρωτήσω: Στα είκοσι χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πότε διασφαλίστηκαν όλοι εκείνοι οι πολίτες που έχασαν το βίος τους και το σπίτι τους; Πότε επισημάνθηκαν οι κίνδυνοι, όταν οι πολίτες-δανειολήπτες έσπευδαν να εκμεταλλευτούν τις διάφορες προσφορές; Όταν έσκασε η φούσκα του Χρηματιστηρίου εσείς δεν ήσασταν που είπατε «λυπούμεθα, αλλά δεν είπαμε σε κανέναν να πάει και να επενδύσει όλα του τα χρήματα;». Το τροπάριο, λοιπόν, αυτό είναι αλήθειες που πρέπει να λέγονται.

Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι, ότι η πραγματική οικονομία είναι άλλη. Είναι σαφές ότι οι ίδιες οι τράπεζες οφείλουν να θέτουν νόμιμους και δίκαιους κανόνες και να μη δανείζουν σε υπερχρεωμένους ή αφερέγγυους πολίτες. Είναι σαφές ότι το χρηματιστήριο πρέπει να πάψει να είναι τζόγος και είναι σαφέστερο ότι όλοι μας έχουμε ευθύνες.

Δεν μπορώ τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να μη θυμηθώ το μέγα Γάλλο διαφωτιστή, το Μοντεσκιέ, ο οποίος είπε ότι δεν είναι κάτι δίκαιο γιατί είναι νόμος, αλλά είναι νόμος γιατί είναι δίκαιο. Αυτό το νομοσχέδιο είναι και θα γίνει νόμος, γιατί είναι δίκαιο. Είναι λυπηρό, είναι κρίμα να βλέπει κανείς Βουλευτές της Αντιπολίτευσης που υποχρεούνται να διαφωνούν μ' ένα νομοσχέδιο, που τους βρίσκει γενικά σύμφωνους, αλλά που και πώς να το πουν;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Βρεττός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης δεν μας βρίσκει σύμφωνους όπως είπε η κυρία συνάδελφος προηγουμένως.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι μια «ασπρίνη» σ' έναν κακοήθη όγκο, όπως πολύ προσφυώς είπε ο εισηγητής μας κ. Κουσελάς στην ομιλία του. Εμείς, σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχουμε το δικό μας οργανωμένο και συγκροτημένο αντίλογο στο νομοσχέδιο.

Τι είναι αυτό; Πρώτον, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο καταθέσαμε τον περασμένο χρόνο εδώ, στη Βουλή και το οποίο προφανώς δεν έγινε δεκτό από την Κυβέρνηση. Δεύτερον, είναι επτά τροπολογίες που με υπεύθυνο τρόπο έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ζητάει την υπερψήφισή τους από εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Τι λένε αυτές οι τροπολογίες; Αυτές οι τροπολογίες λένε τα εξής περίπου πράγματα. Πρώτον, ότι διασφαλίζεται η πρώτη κατοικία, όχι η μοναδική, η πρώτη κατοικία και μάλιστα διασφαλίζεται, όχι μόνο για τον κάτοχο τον ίδιο, αλλά και για αυτόν που εγγυάται το δάνειο. Διασφαλίζεται και για το σύζυγο ή τα παιδιά. Μεγάλη υπόθεση αυτή!

Δεύτερον, λέει ότι μπορεί έστω και την ύστατη στιγμή, εκείνος του οποίου το σπίτι μπαίνει σε πλειστηριασμό, να κάνει ανακοπή. Πέντε μέρες πριν. Είναι δίκαιο ή δεν είναι; Είναι προφανώς δίκαιο.

Τρίτον, λέει ότι σε καμία περίπτωση η αξία του ακινήτου, το οποίο βγαίνει σε πλειστηριασμό, δεν μπορεί να είναι κάτω από την αντικειμενική αξία, κάτι που εσείς δεν το προβλέπετε. Αφή-

νει περιθώριο να είναι και κάτω, μετά από το δεύτερο διαγωνισμό.

Τρίτον, οι τροπολογίες μας προτείνουν να μπορεί ο δανειολήπτης να επεμβαίνει -με δικαστικό τρόπο- όταν διαμορφώνονται τα επιτόκια από τις τράπεζες, με ανεξέλεγκτο και αδιαφανή τρόπο. Επίσης, προβλέπει και άλλες διατάξεις, όπως η κατάχρηση που κάνουν οι διάφορες εισπρακτικές εταιρείες και άλλα πάρα πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Γιατί εφόσον κατατίθενται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σημαίνει ότι όταν θα έλθει, ως Κυβέρνηση, να αντιμετωπίσει τους δανειολήπτες, θα τα εφαρμόσει. Και ξέχασα να πω -και πρέπει να το πω- ότι στα πανωτόκια προτείνει να εξομωθούν και εκείνοι που παίρνουν δάνεια καταναλωτικά, στεγαστικά και κάρτες. Και αυτό είναι μια μεγάλη και σοβαρή επέμβαση. Αυτά, λοιπόν, λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι δίκαια και προτείνουμε να το ψηφίσετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Τώρα, να έλθω στην αύξηση της εγγύησης από 20.000 σε 100.000 ευρώ των δανειοληπτών. Από την πρώτη στιγμή ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο Γιώργος ο Παπανδρέου είπε ότι το δέχεται αυτό το πράγμα, ότι είναι αλληλέγγυος με την Κυβέρνηση και ότι οτιδήποτε κάνει προς αυτήν την κατεύθυνση θα είναι κοντά. Το είπαμε, δεν είναι ανάγκη να το επαναλάβουμε.

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να πούμε ορισμένα πράγματα που έχουν σχέση με την παγκόσμια συγκυρία. Είναι γνωστό ότι αντιμετωπίζουμε μια παγκόσμια οικονομική κρίση, μια παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, αλλά κυρίως αντιμετωπίζουμε μια παγκόσμια πολιτική κρίση. Έχουμε την κρίση των αγορών. Έχουμε την κρίση του καπιταλισμού και ιδιαίτερα σ' αυτό το παρακλάδι που λέγεται νεοφιλελευθερισμός και που στηρίζεται 100% στις αγορές. Και βλέπουμε σήμερα εκείνους που θεώρησαν το κράτος καταραμένο, να γονυπετούν και να ζητούν απ' αυτό το κράτος να τους σώσει. Βλέπουμε να ζητούν οι διάφοροι τοκογλύφοι και τυχαρπαστοι της οικονομίας τη βοήθεια και τη στήριξη του λαού. Είναι αυτή η πολιτική, η οποία ακολουθήθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια, ξεκινώντας από το Ρήγκαν και φθάνοντας και στην Ευρώπη. Την ακολούθησαν πολλές κυβερνήσεις. Την ακολούθησε και η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της, όταν έβαζε έναν ανεξέλεγκτο διοικητική της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, χωρίς πολιτικό έλεγχο. Ακόμη και σοσιαλιστικές κυβερνήσεις, την ακολούθησαν, όπως αυτή της Μεγάλης Βρετανίας με τον Μπλερ και με το σημερινό τον Μπράουν, οι οποίοι στήριζαν αυτού του είδους την πολιτική. Σήμερα βέβαια έχουν αλλάξει τα πράγματα και αυτοί που ήταν υπέρ των αγορών, σήμερα τις καταριούνται.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, έγιναν πολλές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες ακόμη εξακολουθούν να είναι η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης. Αυτές, λοιπόν, οι μεταρρυθμίσεις είναι που μας έχουν φέρει σ' αυτό το κακό χάλι.

Κύριοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι το εξής:

Πρώτον. Βεβαίως και εμείς σαν κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα στηρίζαμε τις τράπεζες, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι οι τράπεζες έχουν βγάλει τεράστια κέρδη. Οι τράπεζες θέλουν τα δικά τους δικά τους και τα δικά μας δικά τους. Έτσι γίνεται σήμερα. Δηλαδή δεν θα τις αγγίζουμε καθόλου. Δεν θα δούμε πόσα κέρδισαν, απλώς θα τους δώσουμε λεφτά από τον κόσμο. Ο κοσμάκης θα πληρώσει τις δικές τους απώλειες.

Τι γίνεται με τις περιουσίες που απέκτησαν; Τα κέρδη που έβγαλαν οι τράπεζες δεν θα πρέπει να έλθουν στο προσκήνιο; Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το καρτέλ των τραπεζών, όπως το αντιμετωπίζαμε μέχρι σήμερα. Μαθαίνω ότι θα έρθουν να σας δουν όλοι μαζί. Μην τους δεχθείτε. Έναν, έναν. Ο καθένας είναι ξεχωριστός. Το καρτέλ των τραπεζών έχει συνεισφέρει αρνητικά στην αύξηση της φτώχειας και της ακρίβειας.

Τρίτον, θαβάλουμε ουσιαστικούς ελέγχους στις τράπεζες. Ακόμα και στο μετοχικό τους κεφάλαιο πρέπει να γίνει έλεγχος και για ορισμένες τράπεζες ο έλεγχος αυτός πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυξημένος.

Έρχομαι τώρα και σε ουσιαστικότερα προβλήματα. Θα μου πείτε «το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι θα έκανε;». Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πέρα απ' αυτά,

κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έπαιρνε και ουσιαστικά μέτρα που αφορούν τον προϋπολογισμό, την αλλαγή πολιτικής.

Κατά την άποψή μου πρώτον, πρέπει να επιταχύνουμε τα μεγάλα έργα και αυτό σημαίνει ανατροπή του προϋπολογισμού, να δώσουμε περισσότερα χρήματα στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Δεύτερον, πρέπει να δώσουμε στους μικρομεσαίους. Αντί να τους παίρνουμε το φόρο με τον τρόπο που τον παίρνουμε, να τους δώσουμε κίνητρα, να αλλάξουμε και το φορολογικό νομοσχέδιο, όπως το είχατε φέρει την τελευταία περίοδο.

Τρίτον, πρέπει να στηρίξουμε την πρώτη κατοικία, για να μπορέσει να κινηθεί και η οικοδομή.

Τέταρτον, πρέπει να επαναφέρουμε στο προσκήνιο τα μεγάλα ενεργειακά έργα που αφορούν τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που έχουν τελεματωθεί και πολλά άλλα πράγματα τα οποία θα πρέπει να τα φέρουμε μέσα από τον προϋπολογισμό προφανώς.

Και βέβαια θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε και τα εργαλεία του κράτους, δηλαδή τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η., την Ε.Υ.Δ.Α.Π., τις μεγάλες κρατικές τράπεζες. Όμως τα χάσατε τα εργαλεία, αυτά αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τα δώσατε, τα ξεπουλήσατε, δεν υπάρχουν πλέον. Με ποια εργαλεία, λοιπόν, θα αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη οικονομική κρίση που έρχεται; Δεν μπορείτε, αυτό είναι πραγματικότητα, αλλά υπάρχουν άλλοι που μπορούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Στο σημείο αυτό το λόγο έχει ζητήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Παπαθανασίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχω να πάω και στην Επιτροπή, θα παρακαλούσα να μιλήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μπούρα, αν δεχθεί ο Υπουργός να μιλήσει μετά από εσάς, γιατί έχει το δικαίωμα οποτεδήποτε να μιλήσει να κάνει την πρωτομιλία του, μπορείτε να προηγηθείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ο συνάδελφος κ. Μπούρας προεδρεύει στην Επιτροπή Οικονομικών. Επομένως μπορεί να προηγηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καλώς.

Ορίστε κύριε Μπούρα έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και εσάς κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας κάποιους τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσο στις συνεδριάσεις της επιτροπής, τις οποίες με ευλάβεια ως εκ του ρόλου μου είμαι υποχρεωμένος να παρακολουθώ, όσο και αυτές τις δύο μέρες στην Ολομέλεια, διαπιστώνει ότι βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση. Μάλιστα, και ο εξαιρετικός συνάδελφός μου, κ. Βρεττός, πριν από λίγο πράγματι είχε σύγχυση. Κάποια πράγματα έλεγε, κάποια δεν έλεγε, από τα οκτώμισι περίπου λεπτά, δεν ξέρω αν αναφέρθηκε για ένα ή δύο λεπτά στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Διαρκώς φάσκουν και αντιφάσκουν. Μιλάνε λες και τώρα ανακάλυψαν τους δανειολήπτες, λες και έγιναν τα τελευταία δύο, τρία, τέσσερα χρόνια κάποιοι δανειολήπτες και ξεχνούν ότι δημιουργήθηκαν στρατιές συμπολιτών μας που τους παρότρυναν με νόμο να δανειστούν για να παίξουν ή να επενδύσουν -ότι θέλετε διαλέξετε- στο Χρηματιστήριο. Ξεχνούν τους αγρότες και τα πανωτόκια. Αρνούνται -και εδώ είναι το σημαντικό- το νομοσχέδιο επί της αρχής. Δηλαδή δεν δέχεστε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι πρέπει να γίνουν ρυθμίσεις για τους δανειολήπτες.

Πρέπει να αναφέρω μάλιστα, ότι εκ των πέντε άρθρων, στην Επιτροπή ψηφίσατε τα δύο άρθρα, εκφράσατε επιφυλάξεις ως προς το πέμπτο, το οποίο ο Υπουργός, με τις παρατηρήσεις όλων, θα διορθώσει όπως ο ίδιος θα αναφερθεί. Αρνείστε, δηλαδή, να προβούμε σε οποιεσδήποτε ρυθμίσεις, όταν μάλιστα από την αρχή της συζήτησης στην επιτροπή έγινε ειδική δέσμευση από τον Υπουργό και τον Υφυπουργό ότι θα ακούσουμε ορισμένα πράγματα και θα προχωρήσουμε, αν και όπου κριθεί, στις αναγκαίες διορθώσεις.

Πιπιλίζουν οι αγαπητοί συνάδελφοι σαν καραμέλα τη δική

τους πρόταση. Εδώ το λέμε γιατί πράγματι υπάρχει σύγχυση και πρέπει να τους θυμίσω ότι είκοσι χρόνια ως κυβέρνηση ούτε μια πρόταση της αντιπολίτευσης δεν υιοθετήσατε και όλα αυτά τα κάνετε μέσα από διαδικασίες τακτικισμού. Ομολογήθηκε άλλωστε στην επιτροπή –δεν θα αναφέρω το όνομα– ότι στο αντίστοιχο Κ.Τ.Ε. που είχατε, του κόμματός σας άλλοι ήθελαν και άλλοι δεν ήθελαν την ψήφισή του επί της αρχής, γιατί αυτήν τη στιγμή μιλάμε για το αν πρέπει ή δεν πρέπει να γίνουν ρυθμίσεις για τους δανειολήπτες. Αν θα γίνουν συζητάμε. Κάτι είναι καλό, κάτι δεν είναι καλό. Το ίδιο είπαν και οι φορείς που ήρθαν στην επιτροπή. Δεν είπαν βεβαίως ότι συμφωνούν σε όλα. Είπαν, όμως, ότι είναι θετικό οι 10.000 να γίνουν 20.000 ευρώ, είναι θετικό τα 600 ευρώ να γίνουν 1.000 ευρώ. Και όλα αυτά δείχνουν μια αδυναμία, δείχνουν μια σύγχυση.

Δεν νοιάζεστε, αγαπητοί συνάδελφοι, για την ελληνική κοινωνία και τους δανειολήπτες. Φοβάστε μήπως από τις ρυθμίσεις αυτές ωφεληθεί η Κυβέρνηση. Δαιμονοποιείτε από την άλλη πλευρά το τραπεζικό σύστημα. Δεν ξέρω, αλλά όλα η Ευρώπη κινείται σε συγκεκριμένο πλαίσιο για την αντιμετώπιση της κρίσης. Δηλαδή εσείς δεν δέχεστε ότι υπάρχει κρίση; Δεν δέχεστε ότι πρέπει να στηριχθεί το τραπεζικό μας σύστημα; Αν διαφωνείτε, έχετε κάποια άλλη πρόταση; Κάνουμε εμείς σαν Ελλάδα κάτι δικό μας που δεν το κάνουν όλες οι χώρες της Ευρώπης;

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δίνουμε χρήματα στις τράπεζες. Προσπαθείτε να περάσετε αυτό το μήνυμα. Στηρίζουμε και ασφαλιζουμε το τραπεζικό μας σύστημα. Στηρίζουμε και εξασφαλίζουμε τον Έλληνα καταθέτη ανεβάζοντας το όριο εγγύησης στις 100.000 ευρώ ανά καταθέτη και ανά τράπεζα. Δεν συμφωνείτε; Βγείτε να το πείτε. Δεν θέλετε να στηριχθούν οι τράπεζες; Εμείς εγγυώμεθα το σύνολο των καταθέσεων με σαφή δήλωση του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργου Αλογοσκούφη.

Εσείς πείτε μας. Διαφωνείτε με τη στήριξη των καταθέσεων και του τραπεζικού μας συστήματος; Που στη συνέχεια βέβαια με την αύξηση της ρευστότητας και τα άλλα μέτρα, όλα αυτά στόχο έχουν να ενισχυθεί η επιχείρηση και κυρίως οι μικρομεσαίες για να πατάξουμε το κύμα της ανεργίας που μπορεί να υπάρξει αν δεν υπάρξουν μέτρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ειλικρινά τις τελευταίες μέρες λέγατε και άλλα πράγματα. Δαιμονοποιούσατε και την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας. Και πριν από δυο-τρεις μέρες η πιστοληπτική ικανότητα του ελληνικού δημοσίου διατηρείται, προς λύπη σας, στη βαθμίδα άλφα, όπως επισημαίνει ο ξένος οίκος FITCH, γεγονός που αποδεικνύει την καλή πορεία της ελληνικής οικονομίας που οφείλεται στις αλλαγές και μεταρρυθμίσεις των τελευταίων τεσσάρων ετών. Έτσι διαψεύδονται οι Κασσάνδρες που προέβλεπαν προ ημερών υποβάθμιση της πιστοληπτικής θέσης της χώρας μας.

Και επειδή είπατε πολλά, κατακρίνατε τα πάντα, δεν συμφωνείτε με το ότι σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο στο άρθρο 1 προβλέπεται ότι η διεξαγωγή των πλειστηριασμών δεν θα γίνεται ειδικά και ως έτυχε όπως γινόταν μέχρι τώρα; Διότι τώρα αρχίζει και σκέφτεστε. Είκοσι χρόνια δεν τα σκεφτόσασταν. Τώρα βλέπετε το φως το αληθινό, τώρα έχετε εκλάμψεις ιδεών και τώρα καταθέτετε μάλιστα και προτάσεις νόμων! Εκ του ασφαλούς βέβαια. Η Κυβέρνηση καταθέτει και για τα καλά και γι' αυτά που είναι επώδυνα. Εσείς τι θέλετε; Η Κυβέρνηση να φορτώνει αρνητικά στην κοινωνία κάποια μέτρα, αλλά από την άλλη μεριά τάσσεστε απέναντι όταν παίρνει μέτρα υπέρ κυρίως των ευπαθών και των εχόντων πραγματικά ανάγκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε και μένα λίγο χρόνο παραπάνω, ένα λεπτό δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μπούρα, θα σας παρακαλέσω σ' ένα λεπτό να ολοκληρώσετε γιατί είναι ακόμη αρκετοί συνάδελφοι στον κατάλογο και δεν θα προλάβουμε μέχρι τις 14.30'. Ολοκληρώστε σ' ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω.

Οι προτεινόμενες διατάξεις απαγορεύουν τους πλειστηρια-

σμούς ακινήτων σε τιμή κατώτερη της αντικειμενικής αξίας τους. Έφυγε ο κ. Βρεττός. Εδώ κατοχυρώνουμε, λοιπόν, μία αρχή η οποία είναι σημαντική για την προστασία των δανειοληπτών. Με τις προτεινόμενες διατάξεις προτείνεται μάλιστα και για κοινωνικούς λόγους η μη επιβολή κατάσχεσης επί μισθών, συντάξεων ή βοηθημάτων που είναι κατώτεροι των 1.000 ευρώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Εδώ είναι ο κ. Βρεττός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν σας αρέσουν γιατί βλέπετε ότι έχουν πολύ μεγάλη απήχηση στην ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό φάσκετε και αντιφάσκετε. Σκεφθείτε ότι πρώτη φορά συμβαίνει να μην ψηφίζετε επί της αρχής και να είσθε και διχασμένοι στο αντίστοιχο Κ.Τ.Ε..

Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ σας καλώ έστω και την υστάτη στιγμή –θα γίνει ψηφοφορία– να δείξετε άλλο πρόσωπο. Η κοινωνία μας παρακολουθεί, η κοινωνία μας βαθμολογεί, μας κρίνει και μας συγκρίνει. Και να είσθε βέβαιοι ότι πάλι θα σας βάλει στη δεύτερη θέση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Βρεττέ, δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα. Φαίνεται ότι ήταν εντυπωσιακή η ομιλία σας γιατί ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε επανειλημμένως σ' αυτήν. Δεν γεννάται όμως θέμα επί προσωπικού κ.λπ. Αναφέρθηκε στο περιεχόμενο της ομιλίας σας.

Ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Παπαθανασίου έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παγκόσμια οικονομία όλοι αναγνωρίζουμε ότι διανύει μία σοβαρή χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία μάλιστα το τελευταίο διάστημα έχει λάβει πρωτοφανείς διαστάσεις, και το έλλειμμα που έχει δημιουργηθεί στις χρηματοαγορές του κόσμου επηρεάζει και τη ρευστότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και δημιουργεί ισχυρούς κλυδωνισμούς σ' όλο το φάσμα της οικονομικής δραστηριότητας. Η άνοδος των διαπραγματικών επιτοκίων αυξάνει σήμερα το κόστος δανεισμού για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις προκαλώντας προβλήματα στην ανάπτυξη και την πραγματική οικονομία.

Η κατάσταση αυτή είναι φυσικό να επηρεάζει και τη χώρα μας και κυρίως να επηρεάζει την κάθε επιχείρηση, ιδίως τις μικρότερες, να επηρεάζει την κάθε ελληνική οικογένεια, ιδίως αυτές που έχουν δανειστεί είτε για αγορά κατοικίας είτε για άλλες καταναλωτικές δαπάνες. Βεβαίως οι επιπτώσεις είναι πολύ μικρότερες σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες και αυτό οφείλεται, είτε αρέσει είτε δεν αρέσει στην Αντιπολίτευση, στην οικονομική πολιτική που ακολουθήθηκε τα τελευταία τέσσερα χρόνια και θωράκισε την ελληνική οικονομία. Δεν σημαίνει προφανώς ότι δεν έχουμε επιπτώσεις αλλά ασφαλώς γι' αυτό είναι μικρότερες. Με βάση τις αναλύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα βρίσκεται μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωζώνης που επίσης αναμένεται να έχουν τη μικρότερη επίπτωση από τη χρηματοπιστωτική αναταραχή στο τραπεζικό τους σύστημα και αυτό γιατί οι ελληνικές τράπεζες διαθέτουν ως επί το πλείστον υγιή χαρτοφυλάκια και περιορισμένη έκθεση σε επενδυτικά προϊόντα υψηλού κινδύνου.

Παρ' όλα αυτά, η ελληνική Κυβέρνηση εγγυήθηκε πολιτικά για την ασφάλεια και τη φερεγγυότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας, γιατί από τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος λίγο πολύ εξαρτάται η λειτουργία των επιχειρήσεων, η δυνατότητα των οικογενειών να δανειζονται και να κάνουν πράξη τα σχέδια και τα όνειρά τους. Από την πρώτη στιγμή εγγυήθηκε τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα στην αρχή εισπράττοντας και κριτική γι' αυτήν της την απόφαση, μέχρις ότου ακολούθησαν και όλοι οι άλλοι.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτές τις διαμορφούμενες συνθήκες η Κυβέρνηση επέδειξε ταχύτητα αντανάκλαστικά, επέδειξε σοβαρότητα, ευθύνη και αποφασιστικότητα λαμβάνοντας μέτρα με στόχο να στηρίξει την αναπτυξιακή δυναμική της οικονομίας μας αλλά και τους δανειολήπτες που δυσκολεύονται σήμερα να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Ανάλογη ευθύνη και ανάλογη υπεύθυνη στάση περιμέναμε αυτήν τη στιγμή να δείξει και η Αξωματική Αντιπολίτευση ειδικά όταν ακούσαμε τον

Αρχηγό της τον κ. Παπανδρέου να δηλώνει ότι θα στηρίξει πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης προς αυτήν την κατεύθυνση. Δυστυχώς βέβαια, την επόμενη μέρα αυτής της δήλωσης το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψήφισε και συνεχίζει να καταψηφίζει επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Δεν έχει σχέση αυτό. Γιατί είστε άδικοι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σας άκουσα επί έξι ώρες με προσοχή. Αν σας ενοχλεί το ότι είστε ασυνεπείς με τις διακηρύξεις σας, δεν είναι δικό μου πρόβλημα, κύριε Βρεττέ.

Εγώ ξαναλέω πάντως ότι άκουσα πάρα πολλούς ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λένε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι αποσπασματικό, πρόχειρο, όπως το λένε, μας σύρατε να το κάνουμε, διότι είναι δικές σας προτάσεις. Είναι λίγο, αλλά είναι δικές σας προτάσεις. Επί της αρχής, λοιπόν, εγώ τουλάχιστον προσωπικά πιστεύω ότι η συνέπεια λόγων και πράξεων θα επέβαλλε να το ψηφίσετε επί της αρχής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Και αυτό τι σημαίνει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Διάλογο δεν κάνουμε. Εγώ σας άκουσα με μεγάλη προσοχή. Σας παρακαλώ.

Κατά τη γνώμη μου, αυτή η στάση, λοιπόν, επιβεβαιώνει και τη σύγχυση και την αδυναμία του συγκεκριμένου κόμματος να αντιμετωπίσει με ρεαλισμό και σοβαρότητα ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία. Άλλωστε, αυτή η αδυναμία έχει φανεί και αλλού. Θα θυμίσω ότι μέχρι πρότινος ήταν μία «δήθεν κρίση και άλλοθι της Κυβέρνησης» η κρίση. Μέχρι και στις 13 Οκτωβρίου, σε συνέντευξη στα «ΝΕΑ» ο κ. Παπανδρέου είπε ότι «αν η διεθνής κρίση χτυπήσει την πόρτα της χώρας μας», λες και η χώρα μας είναι μόνη της και η διεθνής κρίση δεν θα χτυπήσει την πόρτα. Εν πάση περιπτώσει, αυτήν τη στιγμή την προσπάθεια να βρείτε σημεία να διαφωνήσετε την έχετε καλύψει με την κατάθεση επτά τροπολογιών, τροπολογίες που θα μου επιτρέψετε να πω ότι αν τις μελετήσει κανείς διαπιστώνει ότι είτε αφορούν θέματα που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται ακόμη σε δικαστική διερεύνηση αν και κατά πόσο είναι παράνομα ή όχι σε ανώτατο βαθμό είτε είναι ανεπαρκή και απλά πυροτεχνήματα για λόγους εντυπωσιασμού. Υπάρχουν και μια-δυο προτάσεις θετικές και θα επανέλθω σε αυτές.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, για την προστασία των δανειοληπτών που φέρνουμε σήμερα εντάσσεται στο πλαίσιο αυτό των μέτρων και έχει στόχο να δημιουργήσει ένα δίκτυ ασφαλείας για χιλιάδες πολίτες, ένα πλαίσιο που άρχισε να διαμορφώνεται από το 2004 και περιελάμβανε συγκεκριμένα μέτρα και δράσεις που θέλω να υπενθυμίσω για να τα θυμηθούμε: Επανασύσταση της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή με πολύ συγκεκριμένες αρμοδιότητες, Γενικής Γραμματείας που είχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταργήσει τα τελευταία τέσσερα χρόνια που ήταν κυβέρνηση. Νόμος περί προστασίας καταναλωτών. Συνήγορος Καταναλωτή. Να θυμίσω ότι ήμασταν η πρώτη Κυβέρνηση που επέβαλε πρόστιμα στις τράπεζες, μάλιστα με ονοματεπώνυμο τα πρόστιμα, ανακοινώνοντας και τα ονόματα. Η Τράπεζα της Ελλάδος, όταν επιβάλλει πρόστιμα, δεν μιλάει για ονόματα, λέει «σε τράπεζα». Εγώ υπενθυμίζω ότι εμείς είχαμε αναφέρει και τα ονόματα. Και βέβαια και η κατάργηση των πανωτοκίων, που πολύ μεγάλη εντύπωση μου κάνει που αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη στιγμή κατά την οποία ειδικά το θέμα των πανωτοκίων ήταν ένα θέμα που επί των ημερών σας εκκρεμούσε και δεν είχε λυθεί.

Απ' αυτά τα πέντε βασικά μέτρα που ανέφερα αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 μέχρι και σήμερα υλοποιεί ένα κυβερνητικό πρόγραμμα για την προστασία των καταναλωτών και δεν άγεται και φέρεται σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, όπως μας κατηγορείτε αυτές τις μέρες λέγοντας ότι δήθεν φέραμε στη Βουλή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, διότι οι μετρήσεις είναι πρόσκαιρα μη θετικές για τη Νέα Δημοκρατία. Δεν είναι αυτό. Είναι μία συνεπής πολιτική που –επαναλαμβάνω, σας υπενθύμισα– έχει μέτρα που έρχονται από το παρελθόν και τα οποία λάβαμε σε τελείως ανύποπτη ακόμη και με την κρίση εποχή.

Το σημερινό νομοσχέδιο, για να έρθω σ' αυτό, έχει δυο κατη-

γορίες ρυθμίσεων. Η πρώτη κατηγορία αφορά τους πλειστηριασμούς και τη διαφάνεια που πρέπει να υπάρχει σ' αυτούς και η δεύτερη κατηγορία αφορά τις κατασχέσεις. Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία, λοιπόν, των πλειστηριασμών τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι τα εξής: Με το πρώτο άρθρο καθιερώνεται η υποχρεωτική διεξαγωγή των πλειστηριασμών κινητών και ακινήτων στα κατά τόπους ειρηνοδικεία με γραπτές σφραγισμένες προσφορές κατά την έναρξη του πλειστηριασμού. Επίσης, αυξάνεται από το 1/3 στο 100% της τιμής προσφοράς το ποσό της εγγύησης που απαιτείται για τη συμμετοχή στον πλειστηριασμό. Νομίζω ότι δεν θα διαφωνήσει κανείς –καλόπιστος τουλάχιστον– ότι με τον τρόπο αυτό εξυγιαίνεται η διαδικασία των πλειστηριασμών και αντιμετωπίζεται κάθε προσπάθεια καταστράτηγησης σε βάρος του οφειλέτη. Με το άρθρο 2 απαγορεύεται ο πλειστηριασμός ακινήτων για τα οποία ισχύει το σύστημα των αντικειμενικών αξιών σε τιμή κατώτερη της αντικειμενικής αξίας και αυτό αφορά και ακίνητα εντός σχεδίου ή ακόμη και εκτός σχεδίου πόλεως εφόσον έχουν καθοριστεί οι αντικειμενικές αξίες. Και έτσι αποτρέπεται το φαινόμενο να εκποιούνται ακίνητα σε χαμηλές τιμές βλάπτοντας το συμφέρον όχι μόνο των οφειλετών αλλά και των δανειστών και της οικονομίας μας.

Εδώ θα ήθελα να πω δυο πράγματα για την πρόταση που ακούστηκε από πολλούς να μη γίνεται ούτε την τρίτη φορά ο πλειστηριασμός σε τιμή χαμηλότερη από την αντικειμενική αξία, σ' ένα κατασχεμένο ακίνητο και να πω ότι αυτό ενέχει ευθέως τον κίνδυνο να μην μπορέσει ποτέ το συγκεκριμένο ακίνητο να πουληθεί και να μείνει εσαεί κατασχεμένο. Εξ άλλου, άκουσα για τα κοράκια. Έχουμε δύο διαγωνισμούς στους οποίους η κατώτατη τιμή είναι η αντικειμενική αξία. Κάθε καλόπιστος και σοβαρός επενδυτής ή ενδιαφερόμενος μπορεί να πάει σ' αυτούς τους διαγωνισμούς και να το πάρει στην αντικειμενική αξία και να αφήσει τα κοράκια να περιμένουν στη γωνία για τον τρίτο που δεν θα έρθει ποτέ. Και να θυμίσω επίσης ότι ο τρίτος διαγωνισμός που θα μπορεί να γίνει σε τιμή χαμηλότερη από την αντικειμενική θα γίνει με απόφαση του δικαστηρίου που θα εγκρίνει σε ποια τιμή θα γίνει.

Επαναλαμβάνω, πρέπει κάθε φορά να σκεφτόμαστε ότι μπορεί μέσα από την αγαθή πρόθεση την οποία μπορεί να έχουμε για να προστατεύσουμε, να καταλήξουμε να κάνουμε ακριβώς το αντίθετο, και να μείνει ένα ακίνητο κατασχεμένο μη δυνάμενο να πωληθεί ποτέ.

Στη δεύτερη κατηγορία των μέτρων που αφορούν τις κατασχέσεις, τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι τα εξής: Το άρθρο 3 επεκτείνει την υφιστάμενη απαγόρευση κατάσχεσης μισθών και συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών ανεξαρτήτως ύψους από τις τράπεζες στην περίπτωση που αυτές οι καταβολές γίνονται με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό. Νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε ότι είναι ένα μέτρο που έχει σκοπό να προστατεύσει αποτελεσματικότερα τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους οι οποίοι στο μεγαλύτερο μέρος τους πληρώνονται μέσω τραπεζικών λογαριασμών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τους άλλους;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Με το άρθρο 4, λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους δανειολήπτες του δημοσίου. Συγκεκριμένα το όριο της απαγόρευσης κατάσχεσης μέρους των μισθών των συντάξεων και των ασφαλιστικών βοηθημάτων για χρέη προς το δημόσιο, αυξάνεται από 600 σε 1.000 ευρώ.

Πάμε στο άρθρο 5. Εδώ αυξάνεται το ποσό κάτω από το οποίο δεν επιτρέπεται ο πλειστηριασμός της μοναδικής κατοικίας του δανειολήπτη από 10.000 ευρώ σε 20.000 ευρώ. Κατ' αρχάς, θέλω να επισημάνω ότι στόχος μας είναι να προστατεύσουμε εκείνους τους καταναλωτές που πραγματικά είναι σε αδυναμία και δεν μπορούν να πληρώσουν. Δεν είναι στόχος μας να προστατεύσουμε τους κακοπληρωτές και φαντάζομαι ότι δεν είναι στόχος κανενός. Θέλουμε να προστατεύσουμε τους πολίτες που δεν έχουν παρά μόνο το σπίτι τους, είναι σε πραγματική αδυναμία και έχουν τη μοναδική κατοικία. Διότι μπορεί να έχεις κύρια κατοικία και να έχεις άλλα εκατόν δέκα ακίνητα. Δεν σημαίνει ότι εσύ πρέπει να απαλλαγείς επειδή είναι η κύρια κατοικία. Η «μοναδική κατοικία» προστατεύει –και αυτός ήταν ο

στόχος που είχε έρθει με το προηγούμενο νομοσχέδιο- αυτόν που πραγματικά είναι σε αδυναμία και έχει μόνο το σπίτι του. Δεν μπορεί να χάσει το σπίτι του για ένα δάνειο από πιστωτική κάρτα ή από καταναλωτικό δάνειο, όταν μάλιστα, βλέπουμε τις τράπεζες όλα αυτά τα χρόνια να έχουν μια εξαιρετικά επιθετική πολιτική για την πώληση αυτών των δανείων. Αναφέρθηκαν πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα. Κάποιος καταναλωτής μπορούσε εύκολα να παρασυρθεί από τη διαφήμιση και να κάνει κακό υπολογισμό.

Τελικά δεν μπορεί για ένα καταναλωτικό δάνειο ή για μια πιστωτική κάρτα, να φτάσει να χάσει το μοναδικό του σπίτι. Στο κάτω-κάτω οι τράπεζες που τόσο επιθετικά κάνουν την προβολή αυτών των δανείων και προσπαθούν να τα πουλήσουν, ας αναλάβουν και αυτό το ρίσκο. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι αυτό δεν μπορεί να έχει μια γενική εφαρμογή όπως άκουσα για τα πάντα. Γιατί τότε θα τινάζουμε όλο το σύστημα στον αέρα.

Άκουσα συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Θα καταθέσω τις τροποποιήσεις που θα γίνουν, πέρα από ένα-δυο λεκτικά θέματα που είναι καθαρά νομοτεχνικές παραλείψεις. Λοιπόν, στον ενδέκατο στίχο εκεί που λέμε «από την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση» που ήταν και το θέμα των δεκαπέντε ημερών της προθεσμίας θα το αντικαταστήσουμε με τη φράση «εντός δεκαπέντε ημερών αφ' ότου γίνει η πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης». Αυτό σημαίνει –εδώ είναι νομική διατύπωση- στη πράξη ότι για να φτάσει κανείς στην κατάσχεση υπάρχουν ορισμένα βήματα. Εξώδικη όχληση του οφειλέτη για την καταβολή των οφειλομένων, δήλωση προσδιορισμού οφειλής με βάση το νόμο, επίδοση της διαταγής πληρωμής και της επιταγής προς εκτέλεση. Αυτό ήταν μέχρι να γίνει η αλλαγή. Και λέγαμε εμείς στη διατύπωση που είχε γίνει στην αρχή σε δεκαπέντε ημέρες λήγει η προθεσμία. Επειδή όμως αυτό κάποιος μπορεί να μην το καταλάβει, η επόμενη πράξη είναι η σύνταξη και η επίδοση έκθεσης κατάσχεσης. Ε, δεν μπορεί να έρθει σε κάποιον ένα χαρτί που να μιλάει για κατάσχεση και να παραστήσει ότι δεν το κατάλαβε, ότι δεν το είδε, όταν έχουν προηγηθεί και όλα τα υπόλοιπα.

Άρα, βάζουμε δεκαπέντε ημέρες μετά από την επόμενη πράξη που είναι η επίδοση της έκθεσης κατάσχεσης. Έχεις, λοιπόν, όλο αυτό το διάστημα και μέχρι –όχι ότι δεν μπορείς να το κάνεις νωρίτερα, μπορείς να το κάνεις και από την ώρα που θα σου δώσει την πρώτη ενέργεια- δεκαπέντε ημέρες μετά την επίδοση της κατάσχεσης.

(Στο σημείο από την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Νομίζω ότι αυτό –για τους νομικούς επαναλαμβάνω ότι δεν είμαι νομικός και μη με μπλέξετε σε νομικά χωράφια- τηρώντας και όσα ο Κώδικας...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τρεις εργάσιμες μέρες παραπάνω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα επανέλθουμε. Θα έχουμε και συζήτηση αύριο επί των άρθρων, κύριε Βορίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Πρακτικά είναι τρεις μέρες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επιτρέψτε μου. Δεν είναι οι εργάσιμες, το πόσες εργάσιμες μέρες είναι. Είναι το γεγονός ότι δεν μπορεί να σου έρθει ένα χαρτί κατάσχεσης και να παραστήσεις, να υποστηρίξεις ή να νομίσεις ότι δεν κατάλαβες περί τίνος επρόκειτο. Ενώ στο πρώτο θα μπορούσες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προθεσμακά είναι τρεις μέρες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν δέχεται διακοπές ο Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επιτρέψτε μου. Έχουμε και αύριο συζήτηση επί των άρθρων και θα μας δοθεί η ευκαιρία να τα πούμε.

Η δεύτερη αλλαγή είναι το περιβόητο «ανυπαίτιο». Άκουσα με μεγάλη προσοχή τις παρατηρήσεις, όχι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κι εμένα μου έκανε εντύπωση πώς αυτό δεν το έχετε προτείνει στις τροπολογίες σας και είναι απόδειξη ότι γίνονται πρόχειρα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Το λέγαμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το είπατε προφορικά, αλλά στην τροπολογία

δεν έχει μπει. Προσέξτε το, για να δείτε πώς καταθέτετε τις τροπολογίες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Πού να τα βάλουμε όλα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Στον εικοστό πρώτο στίχο διαγράφονται οι λέξεις «και ανυπαίτιο».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Πώς είπατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το «και ανυπαίτιο» διαγράφεται.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Το λέγαμε αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το λέγατε, αλλά στην τροπολογία σας το έχετε βάλει; Γι' αυτό λέω...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σε ποιο άρθρο αναφέρεστε, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Απαγορεύεται να κάνω μια παρατήρηση προφανή; Τα συμπεράσματα είναι του καθενός που τα ακούει; Λέω: Το λέγατε, το αποδεχθήκαμε. Είναι απόδειξη αυτού που εμείς λέμε, ότι δηλαδή τις σοβαρές προτάσεις τις δεχόμαστε, και για την παράταση του χρόνου και για το «ανυπαίτιο», κι εγώ απλώς επισημαίνω ότι αυτό που λέγατε, δεν το βάλατε στην τροπολογία σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη πείτε μου, πρώτον, σε ποιο άρθρο αναφέρεται αυτή η αλλαγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα το καταθέσω και γραπτώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, να κατατεθούν και να μοιραστούν στους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ναι, θα κατατεθούν. Το έχω εδώ έτοιμο.

Με τις ρυθμίσεις, λοιπόν, αυτές συνολικά η Κυβέρνηση δημιουργεί την ασπίδα προστασίας για όλους τους δανειολήπτες και αποδεικνύεται ότι έχει τη βούληση και το σχέδιο για να στηρίξει αποφασιστικά τους πολίτες απέναντι στην ανασφάλεια που προκαλεί η διεθνής κρίση. Και το κάνει αυτό με τρόπο προσεκτικό, ώστε να μην αποτελέσει ουσιαστικό κίνητρο για τους κατ' επάγγελμα οφειλέτες, είτε του δημοσίου είτε του ιδιωτικού τομέα.

Σε μια κρίσιμη στιγμή, όπως αυτή που έχουμε μπροστά μας, η κοινωνία απαιτεί ουσιαστικές και αποφασιστικές ενέργειες και η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτήν την απαίτηση.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω για άλλη μια φορά ότι η χώρα μας ήταν η δεύτερη χώρα μετά την Ιρλανδία που εγγυήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις και με το νομοσχέδιο για τους δανειολήπτες και την ειδική ρύθμιση για την προστασία των καταθέσεων στηρίζει τον πολίτη και ενισχύει την εμπιστοσύνη στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Με το σχέδιο για την αποκατάσταση της ρευστότητας και την ενίσχυση της κεφαλαιακής βάσης των πιστωτικών ιδρυμάτων ενισχύει ακόμη περισσότερο τις αντοχές της οικονομίας και τη θωρακίζει απέναντι στην κρίση. Το σχέδιο αυτό, επειδή πάλι πολλά ακούστηκαν για το ζήτημα αυτό, έγινε σε πλήρη συνεννόηση και συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως άλλωστε κάνουν όλες οι κυβερνήσεις των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διαθέτουμε 28.000.000.000 ευρώ. Και το ξαναλέω: δεν χαρίζουμε, δεν δίνουμε, αλλά διαθέτουμε 28.000.000.000 ευρώ κυρίως υπό μορφήν εγγυήσεων για το τραπεζικό σύστημα. Σε κανέναν τραπεζίτη, αλλά για το τραπεζικό σύστημα. Και το ξαναλέω: το τραπεζικό σύστημα είναι εκείνο το οποίο, αν δεν λειτουργήσει, ο πρώτος που θα την πληρώσει θα είναι ο οφειλέτης, θα είναι ο μικροεπιχειρηματίας, θα είναι ο καταναλωτής. Και μάλιστα τα διαθέτουμε με όφελος για το κράτος. Αυτό δεν γίνεται ούτε δωρεάν ούτε τίποτα. Και θα επανέλθω σ' αυτό.

Και το λέω αυτό διότι ακόμη κι ο εκπρόσωπός σας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν μίλησε στην αρχή, στις 15 Οκτωβρίου, είπε ότι δίνουμε σύστημα στις τράπεζες, χαρίζουμε λεφτά στις τράπεζες. Και ακούστηκε ακόμη και εδώ μέσα αυτό, από μερικούς βέβαια, γιατί άλλοι...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Ποια είναι η διεύθυνση του συστήματος να δώσουμε κι εμείς μία...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κοιτάξτε. Σ' αυτά τα πράγματα μπορούμε εύκολα να κάνουμε και αστειότητες και χαριεντισμούς κι ό,τι θέλετε, αλλά έτσι δεν αντιμετωπίζεται τόσο ένα σοβαρό ζήτημα αυτό, ούτε με λαϊκισμούς ούτε με κορόνες.

Μιλήσατε για λευκές επιταγές και δώρο προς τις τράπεζες. Εγώ θα ήθελα να θέσω τα εξής ερωτήματα. Είναι λευκή επιταγή το μέτρο που προβλέπει εκπροσώπηση του δημοσίου με δικαίωμα βέτο; Είναι λευκή επιταγή ο περιορισμός των πάσης φύσεως αμοιβών των στελεχών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πού είναι αυτά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επιτρέψτε μου. Κύριε συνάδελφε, αυτά που λέω δεν είναι δικές μου ειδήσεις. Αυτά έχουν ανακοινωθεί. Το νομοσχέδιο είναι κάτι το οποίο μπορεί να κατατεθεί σήμερα, θα κατατεθεί αύριο ή μεθαύριο. Δεν το ξέρω. Ο Υπουργός έχει την ημερομηνία καταθέσεως. Πάντως είναι θέμα ολίγων ημερών. Ίσως έχει κατατεθεί κιόλας. Δεν το γνωρίζω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει κατατεθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Πάντως αυτά έχουν ανακοινωθεί.

Επίσης, δεν είναι λευκή επιταγή τα μέτρα που προβλέπουν ενίσχυση του ρόλου των εποπτικών αρχών για τον περιορισμό των όποιων φαινομένων ασυδοσίας. Και δεν είναι δώρο προς τις τράπεζες τα μέτρα που αποτρέπουν τη μεταφορά υψηλών τραπεζικών επιτοκίων στους δανειολήπτες, γιατί κι αυτό γίνεται με κόστος για τις τράπεζες και όφελος για το κράτος.

Είναι δώρο προς τις τράπεζες τα μέτρα που διευκολύνουν τη ροή των πιστώσεων για την τροφοδότηση των επιχειρήσεων, για να συνεχίσουν να λειτουργούν απρόσκοπτα και να παράγουν εισόδημα στους εργαζομένους και να επενδύουν και αυτό πάλι με κόστος για τις τράπεζες και όφελος για το κράτος;

Αυτή η Κυβέρνηση ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχει πάρει συγκεκριμένα μέτρα ενίσχυσης. Έχουμε κουραστεί να το λέμε, αλλά καλό είναι να το υπενθυμίζουμε γιατί φαίνεται ότι το ξεχνάτε: μείωση της φορολογίας, νέος επενδυτικός νόμος, ένταξη στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης μικρών επιχειρήσεων εμπορίου και υπηρεσιών που ήταν απ' έξω.

Επειδή ελέγχθη και κάτι για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων –βέβαια, θα μας δοθεί η ευκαιρία να συζητήσουμε στον προϋπολογισμό για τη μείωση- θα ήθελα να σας θυμίσω ότι το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι αυξημένο το 2009 κατά 34% εν σχέσει με το 2008. Το 2008 είχαμε ένα πολύ μεγάλο ύψος δημοσίων επενδύσεων, διότι κλείνει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και επειδή στην αρχή είχαν καθυστερήσει οι απορροφήσεις, δεν ήταν εμπροσθοβαρές και έπεφτε μετά το βάρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τι ποσοστό είχαμε πέρυσι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Φέτος, το 2009, επειδή το μόνο κομμάτι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που απομένει είναι εκείνο, για το οποίο πήραμε παράταση λόγω των πυροπλήκτων, και το κομμάτι του Ε.Σ.Π.Α. το οποίο τώρα ξεκινά –άρα είναι μικρό- γι' αυτό είναι μειωμένο. Από εκεί και πέρα όμως, το εθνικό κομμάτι –επαναλαμβάνω- είναι 35% μεγαλύτερο.

Επιπλέον, θα ήθελα να θυμίσω ότι υπάρχουν και τα Σ.Δ.Ι.Τ. –τα ξεχνάτε- μέσω των οποίων έχουν εγκριθεί έργα ύψους 5.000.000.000 ευρώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τα είδε κανείς; Αυτά τα είχατε πει στον προϋπολογισμό του 2004.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μη βιάζεστε. Θα τα δείτε κι εσείς και ο ελληνικός λαός ολόκληρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, έχει λήξει ο χρόνος ομιλίας σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κλείνω με μια αναφορά, κύριε Λαφαζάνη, σχετικά με την τροπολογία για την κλωστοϋφαντουργία.

Θα διαγραφεί πράγματι η παράγραφος 2 που αφορά τη ρύθμιση για την περίπτωση των Κλωστοϋφαντουργείων Λαναρά και αυτό διότι μας ήλθε επιστολή από την Ευρωπαϊκή Ένωση που ζητά περισσότερη διαβούλευση και περισσότερες πληροφορίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αίσχος, κύριε Υπουργέ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Την αποσύρουμε, λοιπόν, για περισσότερη διαβούλευση και πληροφορίες, διότι αν δεν το κάνουμε και απλώς για λόγους εντυπώσεων συνεχίσουμε και την ψηφίσουμε θα έχουμε την ίδια τύχη που είχαμε –παραδείγματος χάρι- για τα αφορολόγητα αποθεματικά που μετά κληθήκαμε να τα δώσουμε πίσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχετε στείλει χαρτί για τις εγγυήσεις στις τράπεζες;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Άρα, λοιπόν, επαναλαμβάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η πρώτη παράγραφος παραμένει, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η πρώτη παραμένει. Αποσύρεται η δεύτερη παράγραφος για επαναδιαβούλευση και περισσότερες πληροφορίες –όπως ζήτησε η Ευρωπαϊκή Ένωση- και αυτό για να μην είναι μια ρύθμιση που θα μείνει στα χαρτιά και να μην μπορεί ποτέ να εφαρμοστεί, για να μην κοροϊδίσουμε τους εργαζομένους ότι δήθεν κάτι ψηφίσαμε εδώ σ' αυτήν τη Βουλή που μετά είτε θα το πάρουμε πίσω είτε δεν θα μπορέσουμε να το εφαρμόσουμε.

Αυτή είναι η ειλικρινής τοποθέτηση. Η διάθεσή μας φάνηκε, αλλά –επαναλαμβάνω- δεν λειτουργούμε εν κενώ. Υπάρχουν κανόνες, τους οποίους υποχρεούμεθα να σεβαστούμε, διότι αν δεν τους σεβαστούμε έχουμε επιπτώσεις. Έτσι, λοιπόν, προτιμούμε να το επανασυζητήσουμε και να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα, παρά να φέρουμε κάτι, το οποίο μετά δεν θα εφαρμοστεί.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Επ' αόριστον;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, όχι! Σας λέω ότι η επιστολή έφερε την ημερομηνία «13 Οκτωβρίου» και ήταν μετά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, η οποία έκλεισε στις 8 του μηνός. Γι' αυτό γίνεται η κίνηση αυτή.

Η Κυβέρνηση εφαρμόζει το ολοκληρωμένο, υπεύθυνο και σοβαρό σχέδιο με μέτρα που διασφαλίζουν ότι η χώρα μας θα ξεπεράσει την κρίση με τις λιγότερες δυνατές επιπτώσεις και για την ανάπτυξη και για την οικονομία και για τους πολίτες και αυτή η προσπάθεια οφείλει να είναι συντεταγμένη και κοινή. Εγώ ζητώ να τη στηρίξετε και ζητώ, μετά μάλιστα τις αλλαγές που γίνονται, να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Καταθέτω, κύριε Πρόεδρε, τις αλλαγές αυτές που περιλαμβάνουν όλα όσα ανέφερα, καθώς και μερικά νομοτεχνικά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ να φωτοτυπηθούν και να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Πάγκαλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Ορίστε, κύριε Πάγκαλε, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πάγκαλε, μου επιτρέπετε; Ξέχασα να πω κάτι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Παρακαλώ, εγώ δεν έχω αντίρρηση. Είναι θέμα του κυρίου Προέδρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Στην τροπολογία για τις αυξήσεις του ορίου από τις 20.000 ευρώ στις 100.000 ευρώ, υπάρχει και μια μεταβατική διάταξη –το λέω επειδή αναφέρθηκε πολύ για όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου- η οποία μπήκε εκεί και καλύπτει στην ουσία όλα τα άρθρα, δηλαδή, όλες οι υποθέσεις είναι σε εκκρεμότητα.

Με συγχωρείτε, κύριε Πάγκαλε, για τη διακοπή και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αρχίσω από την τελευταία αναφορά του κυρίου Υπουργού στην τροπολογία τη σχετική με τους εργαζόμενους στην επιχείρηση Λαναρά.

Είχα την τύχη να τους συναντήσω πριν από λίγο. Λέω «την τύχη», αν και στην πραγματικότητα ήταν ένα τραγικό γεγονός μέσα στην ημέρα μου. Οι τίμιοι αυτοί άνθρωποι, σκληρά εργαζόμενοι, επί μήνες τώρα απλήρωτοι, βρίσκονται μπροστά στην αβεβαιότητα και ζουν μέρες τραγικές.

Και θέλω να θέσω το απλό ερώτημα στον κύριο Υπουργό. Λέει ότι αποσύρει τη δεύτερη παράγραφο, διότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέφρασε κάποιες αντιρρήσεις. Κατ' αρχάς, δεν είναι η Κυβέρνηση σε συνεχή επαφή με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ώστε ομού να διαμορφώνουν, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις απόψεις που υπάρχουν εκατέρωθεν, τα κείμενα τα οποία έρχονται στη Βουλή;

Όμως, εάν, εν πάση περιπτώσει, το κείμενο αυτό έρχεται εδώ, διότι η Κυβέρνηση θέλει να έχει μια αντιπαράθεση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή –γιατί συμβαίνει και αυτό, κύριε Υπουργέ, οι εθνικές κυβερνήσεις δεν είναι προεκτάσεις και εξαρτήματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής- τότε γιατί δεν το ψηφίζετε, ώστε τις περαιτέρω διαβουλεύσεις σας με την Επιτροπή να τις κάνετε από θέση ισχύος; Να πείτε: «Κύριοι, εγώ έχω εδώ το Κοινοβούλιό μου, που ήδη ψήφισε αυτό το κείμενο και διαπραγματεύομαι απ' αυτήν τη βάση. Λάβετέ το υπ' όψιν σας». Γιατί δεν το κάνετε; Έχει γίνει επανειλημμένως στο παρελθόν και μπορούσε να γίνει και τώρα.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω και σε κάτι άλλο που ελέγχθη από κάποιον ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας. Είπε ότι εις το Κ.Τ.Ε. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είμαστε διχασμένοι και ότι έγιναν εντονότερες και ζωηρότερες συζητήσεις. Έχει δίκιο ο κύριος συνάδελφος. Πράγματι, έτσι συνέβη. Δεν ξέρω πώς το γνωρίζει και είναι συγκινητικό το ενδιαφέρον του, αλλά πραγματικά έτσι γίνεται σ' ένα ζωντανό, δημοκρατικό, προοδευτικό κόμμα. Γύρω από τέτοια θέματα που αγγίζουν εκατομμύρια συμπολίτες μας υπάρχει πόνος, υπάρχει αγωνία, υπάρχει εγρήγορση και βεβαίως, διαφωνούμε μέχρι να συμφωνήσουμε.

Τι να πω, όμως, εγώ για την κατάσταση στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, όταν σήμερα το πρωί, άκουσα πρώην Υπουργό και εκλεκτό συνάδελφο ο οποίος εδήλωσε: «Εγώ για να έχω το κεφάλι μου ήσυχο, την Παρασκευή θα ψηφίσω ανοικτά. Και επειδή είναι αφόρητες οι πιέσεις, άλλοι μεν θα τσιμπήσουν με καρφίτσες τα ψηφοδέλτια τους, άλλοι θα τα τσακίσουν εις τη γωνία ή με άλλους τρόπους, εν πάση περιπτώσει, θα δηλώσουν το φρόνημά τους, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην μπορούν να παρεξηγηθούν από κανέναν.»

Είναι κατάσταση αυτή; Έχει επιβάλλει εις τον εαυτό της η Νέα Δημοκρατία εσωκομματική δικτατορία, κατάλυση του Συντάγματος και των νόμων που προστατεύουν την ελεύθερη έκφραση του φρονήματος όλων των πολιτών για τους Βουλευ-

τές μέσα στο Κοινοβούλιο, στα πλαίσια της δικής τους Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Ας αφήσουν, λοιπόν, αυτού του είδους τις κριτικές. Ιδιαίτερα, αυτήν τη στιγμή, δεν ωφελούν. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε και έχει την πρωτοβουλία επί του θέματος αυτού. Κατέθεσε την πρόταση νόμου την οποία καλώς γνωρίζετε. Την κατέθεσε μετά από σκληρή εργασία ομάδας στελεχών. Είχα την τύχη να είχα συνδεθεί με εκείνη την ομάδα εκείνη την εποχή, γιατί ήμουν υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής. Έπαιξε ρόλο πρωτοεργάτη –και θέλω να απονεύω τα εύσημα που του οφείλονται- ο συνάδελφος κ. Δημήτρης Κουσελάς, ο οποίος επέδειξε και κάτι άλλο: ότι μπορεί κανείς να προέρχεται και μάλιστα, με τον πιο γνήσιο και έγκυρο τρόπο, ως πρόεδρος της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, από κάποιο χώρο και όταν εισέρχεται στο Κοινοβούλιο, να μην προστατεύει τα συντεχνιακά συμφέροντα του χώρου του, αλλά να προστατεύει τα συμφέροντα του πολίτη, τα συμφέροντα του ελληνικού λαού που τον έστειλε στο Κοινοβούλιο.

Αυτός είναι ο Δημήτρης Κουσελάς, αυτήν την εργασία έκανε και του οφείλονται τα εύσημα που του απονέμω ως εκλεκτό παράδειγμα κοινοβουλευτικής δραστηριότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ερχόμαστε, λοιπόν, σε σας και σας δίνουμε αυτήν την πρόταση νόμου και την απορρίπτετε, όπως κάνετε με όλες τις προτάσεις νόμου, όπως γίνεται πάντα στο ελληνικό Κοινοβούλιο τα τελευταία χρόνια και όπου και εσείς δεν ήλθατε, παρά το νέο «πολιτικό πολιτισμό» σας, να δώσετε το δείγμα, εν πάση περιπτώσει, του νεωτερισμού και να δεχθείτε μια πρόταση νόμου να τη συζητήσουμε καλοπροαίρετως.

Και έρχεσθε εδώ, μας φέρνετε ξανά τη δική μας πρόταση νόμου την οποία απλώς έχετε κλαδέψει, έχετε ακρωτηριάσει, ώστε βασικά συμφέροντα των τραπεζών να μένουν αλώβητα και βασικά συμφέροντα των πολιτών να μην προστατεύονται. Και μας κατηγορείτε για κακή πίστη.

Εμείς, όμως, σας λέμε ότι είμαστε πρόθυμοι να ψηφίσουμε το νομοσχέδιό σας, υπό τον όρο να δεχθείτε επτά βασικές τροπολογίες, οι οποίες κατά τη γνώμη μας αφορούν επτά κύρια θέματα που έχουν σχέση με την κατάσταση που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην κοινωνία.

Δεν τις δέχεσθε αυτές τις τροπολογίες, γιατί αντιδρούν οι τράπεζες. Αυτή είναι η αλήθεια. Και ήλθατε εδώ και δεχτήκατε τεχνικές ρυθμίσεις, το αν λέει τον «υπαίτιο» ή δεν λέει σε κάποια φράση ή το ένα ή το άλλο. Δεν είσθε αποφασισμένοι να έρθετε σε ρήξη με τη διοίκηση των τραπεζών. Δεν έχετε τα κότσια να το κάνετε.

Εγώ είμαι υπέρ του τραπεζικού συστήματος, είμαι υπέρ του να υπάρχει, να ανθεί, να είναι κερδοφόρο και να είναι μικτό, με παρουσία του κράτους και παρουσία βεβαίως των ιδιωτικών κεφαλαίων, κατά κύριο λόγο και να λειτουργεί υπέρ της οικονομίας, χρηματοδοτώντας την οικονομία.

Αλλά εδώ έχουμε φθάσει σ' ένα σημείο όπου υπάρχει πλέον αυθαιρεσία, όπου οι τράπεζες δεν λειτουργούν υπέρ της οικονομίας και υπέρ της κοινωνίας, αλλά υπέρ του εαυτού τους. Και το φαινόμενο δεν είναι καθαρά ελληνικό. Το φαινόμενο είναι παγκόσμιο, όπως είδατε. Επομένως, πώς μέσα στο κλίμα αυτό της αμφισβήτησης, της παντοδυναμίας και της ασυδοσίας των τραπεζών, ενώ θα μπορούσατε να πάτε προς τη σωστή κατεύθυνση, εσείς έρχεσθε και αρνείσθε το δρόμο που σας δείχνουμε;

Είπε ο κ. Αλογοσκούφης χθες ότι ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με λουλούδια.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Με καλές προθέσεις είπε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μα, εδώ κάνει λάθος ο κ. Αλογοσκούφης. Και απορώ, γιατί είναι ο μόνος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην ιστορία της ανθρωπότητας, πιστεύω, ο οποίος είπε για τον εν ισχύ προϋπολογισμό «δεν μπορώ να εγγυηθώ την εκτέλεση του προϋπολογισμού» και παραμένει Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δεν παραιτείται. Γιατί αυτό μπορεί να συμβεί στον καθένα. Παραιτείσαι και λες «με συγχωρείτε, έπεσα έξω, δεν μπορώ να εγγυηθώ την εκτέλεση του προϋπολογισμού». Ο κ. Αλογοσκούφης τον προϋπολογισμό που υιοθέτησε, που εισήγαγε και τον οποίο εφαρμόζει, δηλώνει ότι δεν ξέρει αν

μπορεί να τον εφαρμόσει. Απορώ, λοιπόν, πώς νομίζει ότι οδευ-
ει προς τον παράδεισο.

Εγώ θεωρώ ότι ο δρόμος στον οποίο οδευούμε είναι ο δρό-
μος προς την κόλαση και είναι στρωμένος με αναμμένα κάρ-
βουνα, πάνω στα οποία χορεύει ο κ. Αλογοσκούφης σαν ανα-
στενάρης. Αλλά, όπως ξέρετε, οι αναστενάρηδες έχουν μια
μεταφυσική πίστη στον Άγιο Γεώργιο. Εμείς δεν έχουμε μετα-
φυσική πίστη, ούτε στον Άγιο Κωνσταντίνο ούτε στον Άγιο Θεό-
δωρο και επομένως, δεν θα σας ακολουθήσουμε πάνω στα κάρ-
βουνα. Γιατί είναι προφανές ότι οι Άγιοι του δικού σας χώρου
είναι δύο και όχι ένας. Αυτό φαίνεται μέρα με την ημέρα.

Κύριε Υπουργέ, μας κάνετε εδώ μαθήματα για να μας πείτε
ότι υπάρχει η πραγματική οικονομία -την οποία ο Πρωθυπουργ-
ός εσχάτως έχει ανακαλύψει και συνεχώς αναφέρει- και η χρη-
ματιστηριοοικονομική οικονομία εν πάση περιπτώσει, αυτή που
αφορά τις τράπεζες και τα χρηματιστήρια. Δεν είναι κανένα και-
νούργιο εφεύρημα αυτή η επιστημονική πόλωση. Το είχε πει ο
Αριστοτέλης, που ομιλεί περί οικονομίας, δηλαδή του νόμου
που διέπει τα του οίκου, που αφορά την επιχείρησή σου, την
αγροτική σου εκμετάλλευση, το σπίτι σου, την πραγματική οίκο-
νομία, θα έλεγε ο Αριστοτέλης αν ήταν σήμερα εδώ και άκουγε
τον κ. Καραμανλή και επίσης, υπάρχει η «χρηματιστική», όπως
την έλεγε ο Αριστοτέλης, που είναι η άκρατη επιδίωξη του κέρ-
δους χωρίς μέτρο και χωρίς φραγμό, γιατί η οικονομία πρού-
ποθέτει μέτρο και φραγμό, η οποία «χρηματιστική» βεβαίως
πρέπει να διέπεται από κανόνες τους οποίους οφείλει να επιβά-
λει και να εφαρμόζει το κράτος.

Το θέμα είναι ότι η κρίση στην πραγματική οικονομία, αντίθε-
τα με όσα ισχυρίζεσθε εσείς, η ύφεση, η αναστολή του ρυθμού
αυξήσεως του εθνικού εισοδήματος, η αύξηση του ρυθμού
αυξήσεως του πληθωρισμού, η αύξηση του ρυθμού αυξήσεως
του δημοσίου ελλείμματος, η αύξηση του ρυθμού αυξήσεως
του δημοσίου χρέους και του εξωτερικού χρέους προηγούνται
κατά πολύ της παγκοσμίου κρίσεως.

Είπε ο κ. Αλογοσκούφης «δεν μπορώ να εγγυηθώ την εφαρ-
μογή του προϋπολογισμού». Βρισκόμαστε έξι μήνες πριν από
τα πρώτα γεγονότα της Νέας Υόρκης και την έναρξη οποιασ-
δήποτε διαδικασίας συζήτησης για μια κρίση στο παγκόσμιο
χρηματιστηριακό κίνημα. Αυτήν την ύφεση και αυτήν την κρίση
στην πραγματική οικονομία, την οποία τώρα επικαλείσθε, τη
δημιουργήσατε μόνοι σας. Και τη δημιουργήσατε γιατί σας
ξέφυγαν για μία ακόμη φορά οι δαπάνες του κράτους.

Εσείς που κατηγορούσατε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για σπάταλη διαχείρι-
ση και υπερβολικές δημόσιες δαπάνες, γίνετε πρωταθλητές
της σπατάλης. Και επειδή γίνετε πρωταθλητές της σπατάλης,
με μία αφαίμαξη πόρων από την πραγματική οικονομία προ-
σπαθήσατε να καλύψετε τα ελλείμματά σας. Και προσπαθείτε
ακόμα να καλύψετε τα ελλείμματά σας. Και γι' αυτό βρίσκεστε
μπροστά σε αδιέξοδο, γιατί μπροστά στην παγκόσμια χρηματι-
στηριακή κρίση θα έπρεπε να «ρίξετε» χρήμα στην οικονομία,
να διοχετεύσετε χρήμα στην οικονομία. Πώς όμως να το «ρίξε-
τε» το χρήμα αφού το φάγατε, αφού το έφαγαν οι «κουμπάροι»,
αφού το έφαγαν τα ομόλογα, αφού το έφαγαν οι κομπίνες,
αφού τα έφαγε τα λεφτά του ελληνικού λαού το σύστημα δια-
φθοράς και πολιτικής πελατείας που έχετε εγκαταστήσει σ'
αυτήν τη χώρα;

Αυτό είναι το αδιέξοδό σας. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός δεν
σας θέλει πια και γι' αυτό πρέπει να καταλάβετε ότι πρέπει να
απαλλάξετε το συντομότερο δυνατό αυτήν τη χώρα από την
παρουσία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΝΩ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον
κ. Πάγκαλο και για τη συνέπεια στο χρόνο.

Το λόγο έχει για δώδεκα λεπτά ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο Κοι-
νοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο
δείχνει ακριβώς ποια είναι η πολιτική βούληση αυτής της
Κυβέρνησης. Και επιτρέψτε μου να πω πως το γεγονός ότι
συμπίπτει με τις διαδικασίες των κοινοβουλευτικών συζητήσεων
τόσο για την εξεταστική επιτροπή σήμερα το απόγευμα, όσο και
την προσεχή Παρασκευή για την πρόταση για την κίνηση της

διαδικασίας του άρθρου 86 για την προκαταρκτική εξέταση,
δείχνει ποια είναι η πραγματική βούληση της Κυβέρνησης και
ότι η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει να μην εγκλωβιστεί σε καμμία
διαδικασία παραπολιτικής υφής, όπου θα συζητούμε μόνο περί
σκανδαλολογίας και πραγματικών ή δήθεν σκανδάλων, αλλά
πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα να αντιμετωπίζει τα πραγματικά
προβλήματα του Έλληνα και της Ελληνίδας και να επιχειρεί και
να επιτυγχάνει να δίνει λύσεις.

Άκουσα πριν από λίγο τον καλό συνάδελφο και φίλο κ.
Πάγκαλο να αναφέρεται στις ιδέες και στις πρωτοβουλίες του
ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μάλιστα. Και εγώ θα συμφωνήσω, κύριε Πάγκαλε, ότι
το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ιδιαίτερα ζωνρό, δημιουργικό, παραγωγικό σε
ιδέες, σε πρωτοβουλίες, σε προτάσεις. Πότε όμως; Όταν είναι
στην Αντιπολίτευση.

Ποιους νόμους κάνετε για να ανακουφίσετε πραγματικά τους
δανειολήπτες, όταν ήσασταν κυβέρνηση; Ποιους νόμους κάν-
τε για να ανακουφίσετε από τα πανωτόκια όλον τον ελληνικό
λαό, τους ανθρωπούς της εργασίας, τους αγρότες; Στην Αντι-
πολίτευση, ανθίζει ο προβληματισμός σας και διατυπώνετε και
δρομολογείτε δημιουργικές σκέψεις και πρωτοβουλίες. Όταν,
όμως, έρχεται η ώρα να δοκιμασθείτε για τη συνέπεια των
λόγων σας και όταν καλείσθε αυτές τις πρωτοβουλίες να τις
μετατρέψετε σε πράξη και σε απότο αποτέλεσμα, δηλαδή, όταν
είστε στη διακυβέρνηση του τόπου, τότε μηδέν αποτέλεσμα,
ανακρούετε πρύμνα!

Και επειδή, όπως λέγαμε πριν με τον καλό μου φίλο κ. Λιά-
σκο, λέει ο ελληνικός λαός ότι τα στερνά τιμούν τα πρώτα, η
σημερινή σας εικόνα συνδυαζόμενη με την εικόνα που δώσατε
στον ελληνικό λαό ως υπεύθυνη κυβέρνηση του τόπου για μία
εικοσαετία, δείχνει ότι τα λέτε, τα προτείνετε, αλλά δεν τα εννο-
είτε.

Τώρα, η Κυβέρνηση με τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία
εξειπλώνει μια σειρά από πολιτικές πράξεις και δράσεις, οι
οποίες θα εξελιχθούν τις επόμενες εβδομάδες και κατατείνουν
στο να θωρακιστεί η ελληνική κοινωνία και το ελληνικό οικονο-
μικό σύστημα από τις επιδράσεις της οικονομικής κρίσης που
δεν «χτύπησε» την πόρτα μας, αλλά έχει εισβάλει στο μικρομε-
σαίο ελληνικό νοικοκυριό, είναι παρούσα. Και ακόμη, δεν έχου-
με δει τις επιπτώσεις που θα έχει αυτή η κρίση στην πραγματι-
κή οικονομία. Αυτές θα τις δούμε το 2009.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω ποιοι περίμεναν ή
είχαν τη δυνατότητα να προβλέψουν αυτήν την κρίση. Ξέρω ότι
αυτή η κρίση είναι τόσο ισχυρή ώστε μας υποχρεώνει -και είμαι
από εκείνους που το φωνάζουν εδώ και πολλά χρόνια- να δούμε
ξανά και να αλλάξουμε πολλά από τα στερεότυπα που είχαν επι-
κρατήσει στην παγκόσμια πολιτική, αλλά και οικονομική σκέψη
την τελευταία δεκαετία, εικοσαετία. Διότι πρέπει να παρα-
δεχθούμε ότι τα δύο κόμματα εξουσίας είχαν δεχθεί μία ιδεο-
λογική επίθεση τα τελευταία χρόνια από, αν θέλετε, στερεότυ-
πα μιας ακραίας αντίληψης περί λειτουργίας της αγοράς, στε-
ρεότυπα ενός πολιτικού φονταμενταλισμού περί αγοράς, στον
οποίο όσοι τολμούσαμε να σταθούμε και να συγκροτήσουμε
την αντίσφιξη, κινδυνεύαμε ή να απομονωθούμε ή να χαρακτη-
ριστούμε ως γραφικοί.

Να, λοιπόν, που αποδεικνύεται για μία ακόμα φορά αυτό που
λέγαμε και επαναλαμβάνουμε και σήμερα και τονίζαμε ως Νέα
Δημοκρατία και τονίζαμε, αν θέλετε, ως μία αντίληψη που απο-
τελεί απόρροια από τη βασική φιλοσοφία και πολιτική ιδεολογία
του «Καραμανλισμού». Αγορές ελεύθερες πρέπει να υπάρχουν,
αγορές ασύδοτες δεν πρέπει και δεν μπορεί να υπάρχουν, γιατί
ιδού πού οδηγούν.

Η χρηματοπιστωτική κρίση, ιδιαίτερα στα θέματα στεγαστι-
κής πολιτικής, που λειτούργησε σαν θραυλίδα στις Ηνωμένες
Πολιτείες, στο Ηνωμένο Βασίλειο και αλλού, αποτέλεσε προϊόν
μιας αντίληψης ανεξέλεγκτων αγορών, μιας αντίληψης που
ήθελε τον κοινωνικό έλεγχο να έχει εξαιρεθεί, να είναι απών,
από τον καθημερινό έλεγχο της αγοράς και του χρηματοπιστω-
τικού συστήματος.

Στην Ελλάδα -ευτυχώς- οι τραπεζικοί οργανισμοί δεν εξετέ-
θησαν σε τέτοιου είδους τοξικά προϊόντα, Suprimes κ.λπ.. Και
αυτό δεν συνέβη υποχρεωτικά γιατί οι Έλληνες τραπεζίτες
-τους οποίους εκτιμώ και σέβομαι, είναι σπουδαίοι επιχειρημα-

τίες και θέλω να έχουν και κέρδη και υψηλή κεφαλαιοποίηση- είναι σώνει και καλά οι πιο ηθικοί και οι πιο, αν θέλετε, σωστοί άνθρωποι στον κόσμο. Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σοβαροί επιχειρηματίες, αλλά αυτό συνέβη για έναν άλλο λόγο. Διότι οι ελληνικές τράπεζες μέσω των καθιερωμένων και παραδεδωγμένων δραστηριοτήτων της καθημερινότητας, είχαν αποκομίσει τέτοιο υψηλό μέγεθος κερδών, ώστε δεν είχαν λόγους και κίνητρα να προχωρήσουν σε παράγωγα και σε άλλα προϊόντα υψηλού ρίσκου. Αυτή είναι η αλήθεια.

Εν πάση περιπτώσει, κάθε εμπόδιο για τους τραπεζίτες για καλό. Όντως φαίνεται πως το ελληνικό τραπεζικό σύστημα δεν είναι εκτεθειμένο σε υψηλής τοξικότητας προϊόντα και παράγωγα.

Από την άλλη πλευρά, οφείλουμε να ομολογήσουμε όλοι -όλοι και να υπάρχει αυτή η πολιτική γενναιότητα σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής- ότι η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, το οικονομικό επιτελείο βγήκαν μπροστά σ' αυτήν την κρίση, πήραν τις πρωτοβουλίες που ήταν απαραίτητες στον προβλεπόμενο χρόνο, στη σωστή συγκυρία και καταφέραμε να εμπεδώσουμε το κλίμα εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού στο ελληνικό οικονομικό σύστημα, στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, να κρατήσουμε ψηλά την αξιοπιστία και το βαθμό εμπιστοσύνης στις καθημερινές οικονομικές και τραπεζικές συναλλαγές.

Η ελληνική Κυβέρνηση και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ήταν πρωταγωνίστρια στην αντιμετώπιση της κρίσης. Έδωσε ένα στίγμα σταθερότητας, εμπιστοσύνης, αξιοπιστίας. Και αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε.

Σήμερα ερχόμαστε να εξειδικεύσουμε αυτήν την πολιτική μας, παρέχοντας ένα σύστημα προστασίας και διεξόδου από την κρίση στους δανειολήπτες. Οι δανειολήπτες έχουν περάσει από χίλια μύρια κύματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια. Ακούω το ενδιαφέρον των Βουλευτών της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Το αντιλαμβάνομαι, αλλά δεν αντιλαμβάνομαι ότι, όταν είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αυτό το ενδιαφέρον δεν μετουσιώθηκε σε καθημερινή νομοθετική πράξη, σε συγκεκριμένα μέτρα.

Παραλάβαμε μια κατάσταση στην ελληνική κοινωνία, όπου ο βρόγχος των δανείων οδηγούσε σε ασφυξία εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικές οικογένειες. Τα πανωτόκια δημιουργούσαν καταστάσεις καταστροφής, προσωπικής και οικογενειακής εξόντωσης για εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά. Και ήρθε η Νέα Δημοκρατία να τους προσφέρει δικλίδα ασφαλείας, να τους προσφέρει δυνατότητα οξυγόνου, αναπνοής. Αυτό κάνουμε σήμερα.

Τώρα ακούστηκαν πολλά για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, ιδιαίτερα από τον προλαλήσαντα συνάδελφο κ. Πάγκαλο. Μα, αγνοεί ο κ. Πάγκαλος τα δημοσιονομικά μεγέθη στα οποία βρισκόταν η χώρα, όταν αναλάβαμε το Μάρτιο του 2004 τη διακυβέρνηση του τόπου; Ποιος δημιούργησε το υπέρογκο δημόσιο χρέος των 210.000.000.000 ευρώ; Και μάλιστα κυβερνήσεις οι οποίες υπολογίζεται ότι διαχειρίστηκαν σε παλιές δραχμές πάνω από 100.000.000.000 δραχμές, χρήματα από τους εθνικούς προϋπολογισμούς και χρήματα από τα εθνικά ταμεία.

Πού πήγαν τα χρήματα αυτά; Γιατί τα χρήματα αυτά δεν υπέστησαν τη διάχυση στο κοινωνικό σύνολο; Γιατί η ελληνική περιφέρεια, αλλά και τα μεγάλα αστικά κέντρα με πρώτη την Αθήνα δεν μπόρεσαν να αποκομίσουν τα οφέλη που έπρεπε και μπορούσαν να αποκομίσουν απ' αυτήν την πολιτική; Πότε η Ελλάδα έγινε χώρα σθημένων καμινάδων; Πότε η Ελλάδα υπήρξε θλιβερή πρωταγωνίστρια σε πτώση και κατάρρευση των άμεσων ξένων επενδύσεων; Πότε οι μεγάλες πολυεθνικές και οι μεγάλες βιομηχανικές αλυσίδες έβαλαν λουκέτο και στα τελευταία εργοστάσια που διατηρούσαν στην Ελλάδα; Πότε προχώρησε η αποβιομηχάνιση του τόπου; Πότε η Ελλάδα έγινε χώρα σθημένων καμινάδων;

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αυτά συνέβησαν επί των ημερών της δικής σας διακυβέρνησης. Αυτή είναι η αλήθεια. Η Ελλάδα σε κατακόρυφη πτώση στις άμεσες ξένες επενδύσεις, πολύ πιο κάτω και από πολλές χώρες της Κεντρικής Αφρικής. Έρχεστε σήμερα να παραστήσετε και τους

εισαγγεαίς και τους υποδεικνύοντες παιδαγωγούς στο ελληνικό πολιτικό σύστημα, λέγοντας τι πρέπει να γίνει.

Δύο παρατηρήσεις πριν κλείσω:

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι η Κυβέρνηση κινείται στη σωστή κατεύθυνση, όταν λέει πως για τη βοήθεια που θα παράσχει εκεί που θα χρειαστεί το ταμείο το οποίο δημιουργείται με δημοσίους πόρους σε τραπεζικούς οργανισμούς, αν και, όταν το χρειαστούν, αυτή η βοήθεια θα αντανakλάται, θα έχει ένα αντίκρισμα σε όρους λειτουργίας των τραπεζών, αλλά επιτρέψτε μου να πω και σε μετοχική συμμετοχή, σε εταιρική συμμετοχή του δημοσίου στην τράπεζα εκείνη που θα χρειαστεί αυτήν τη γενναία ένεση ρευστότητας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιος το λέει;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το προτείνω εγώ, κύριε συνάδελφε. Ένα το κρατούμενο.

Ένα δεύτερο. Η τράπεζα η οποία θα χρειαστεί να πάρει βοήθεια απ' αυτόν τον κοινωνικό κουμπαρά -έτσι θα τον ονομάσω- θα πρέπει να δεσμευτεί παράλληλα για ένα ειδικό καθεστώς παροχής δανείων και επιδοτήσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Διότι το σχέδιο Μπράουν είναι γνωστό.

Εφαρμόστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Θεωρείται πρότυπο και για άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αλλά μεταξύ των δεσμεύσεων που θέσπισε για τις τράπεζες οι οποίες θα λαμβάνουν βοήθεια ρευστότητας απ' αυτόν τον κοινωνικό κουμπαρά, είναι δεσμεύσεις επιδοτήσεων, δανειοδοτήσεων με σωστό, με υγιές καθεστώς στη μικρομεσαία επιχείρηση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Δεν το λέτε όμως πουθενά αυτό εδώ μέσα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι αυτό το νομοσχέδιο, κυρία Ζήση. Να το ξεκαθαρίσουμε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Δεν το λέτε πουθενά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όμως διευρύνουμε τη συζήτηση και καλά κάνουμε και τη διευρύνουμε, γιατί αυτά είναι τα υπαρκτά ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αντιμετωπίζει η χώρα και ο ελληνικός λαός. Καλή και η σκανδαλογία και θα την ξεκαθαρίσουμε και σήμερα το βράδυ και την Παρασκευή με την ψήφο της κυρίαρχης Εθνικής Αντιπροσωπείας. Αλλά καλύτερη είναι η συζήτηση για τα υπαρκτά προβλήματα της οικονομικής κρίσης που έχει εισβάλλει στην πόρτα μας, στο νοικοκυριό μας.

Λέω, λοιπόν, ότι στην πορεία και των υπολοίπων ρυθμίσεων που θα δείτε ότι θα έρθουν τις επόμενες εβδομάδες στη Βουλή θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και αυτό το θέμα. Να υπάρξει ειδικό καθεστώς για όποια τράπεζα χρειαστεί «αιμοδότηση» στο επίπεδο της οικονομικής ρευστότητας, να αναλαμβάνει και αυτήν την υποχρέωση απέναντι στους μικρομεσαίους.

Με αυτές τις σκέψεις θέλω να καλέσω όλους τους συναδέλφους να δώσουμε ένα ηχηρό μήνυμα με την ψήφο μας απ' όλες τις πτέρυγες του Εθνικού Κοινοβουλίου σ' αυτό το νομοθέτημα. Είναι ένα νομοθέτημα που βλέπει πάνω από μικροκομματικές σκοπιμότητες, βλέπει πάνω από μικροπολιτικές αντιδικίες και διχωνωμίες. Βλέπει στην ευθεία τον ελληνικό λαό, κοιτάει στα μάτια τον Έλληνα και την Ελληνίδα και επιχειρεί με επιτυχία να δώσει απαντήσεις στα υπαρκτά προβλήματα που απασχολούν για το δύσκολο παρών και εύχομαι αλλά φοβάμαι το εξίσου δυσχερές μέλλον σε κάθε ελληνικό νοικοκυριό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα από τον κύριο Υφυπουργό, τα ημίμετρα, τις ασπιρίνες που περιέχει ως ρυθμίσεις το νομοσχέδιο. Ούτε καν αυτά δεν τα βελτιώνουν οι τροποποιήσεις που κατέθεσε. Τα αφήνουν και πάλι έκθετα και διάτρητα. Αλλά το χειρότερο που άκουσα από τον κύριο Υφυπουργό -το μάθαμε ήδη από τις προηγούμενες μέρες αλλά το επιβεβαιώσατε- είναι ότι αποσύρετε την τροπολογία που αφορά τη εγγυοδοσία του δημοσίου για τη στήριξη της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας και ειδικότερα για τη στήριξη των Ενωμένων Κλωστηρίων που αποτελούν τη μεγαλύτερη κλωστοϋφαντουργική μονάδα στη χώρα μας με τέσσερα

τουλάχιστον εργοστάσια στη βόρειο Ελλάδα.

Αυτό το οποίο κάνετε αυτήν τη στιγμή είναι ένα μεγάλο έγκλημα. Βάζετε μια ωρολογιακή βόμβα και τινάζετε στον αέρα ό,τι έχει απομείνει από τη μεταποίηση σ' αυτήν τη χώρα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, αξιοσέβαστος κατά τα άλλα, μίλησε για την αποβιομηχάνιση στην περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συμφωνούμε. Αλλά αυτό που κάνετε τώρα είναι η ληξιαρχική πράξη θανάτου της μεταποίησης στην Ελλάδα. Είναι η ληξιαρχική πράξη θανάτου! Και γιατί το κάνετε, κύριε Υπουργέ; Κύριοι της Κυβέρνησης γιατί το κάνετε αυτό το μέτρο;

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, και να πάτε να κρυφτείτε. Ξέρετε τι επικαλείται ο κύριος Υπουργός; Ότι δήθεν, δεν ξέρω μπορεί να είναι και αλήθεια, έβαλε θέμα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι η εγγυοδοσία του δημοσίου για να μην κλείσουν επιχειρήσεις που έχουν ελπιδοφόρα προοπτική και για να μην απολυθούν χιλιάδες εργαζόμενοι, είναι ασύμβατη με τον κοινοτικό ανταγωνισμό. Δεν ντρεπόμαστε λιγάκι; Πού βρισκόμαστε; Πάτε και δίνετε 28.000.000.000 με εγγυοδοσία 12.000.000.000 στις τράπεζες και αυτή δεν είναι ασύμβατη με τον κοινοτικό ανταγωνισμό, αλλά για να μην κλείσουν οι κλωστοϋφαντουργίες, να μη μείνουν χιλιάδες άνθρωποι στο δρόμο είναι ασύμβατη με τον κοινοτικό ανταγωνισμό και αποδέχεστε αυτή τη λογική; Αποδέχεστε αυτήν τη λογική αντί να τους την τρίψετε στα μούτρα, εφόσον ισχύει; Αυτήν τη στιγμή πάτε στις τράπεζες, οι οποίες εμφανίζουν αυξανόμενα κέρδη όλο και μεγαλύτερα από χρόνο σε χρόνο, και δίνετε εγγυοδοσία, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Σας τονίζω, χθες αν διαβάσατε τις εφημερίδες που δίνετε τα 28.000.000.000 σαν μαρουλόφυλλα- η Τράπεζα Πειραιώς στο εννιάμηνο ανακοίνωσε κέρδη αυξημένα σε σχέση που ήταν πελώρια, κατά 23%. Μιλάμε για μια υπερκερδοφορία μέσα στην κρίση, ασύλληπτη για τα δεδομένα όλης σχεδόν της ανθρωπότητας, του καπιταλισμού. Και έρχεστε και τους δίνετε 28.000.000.000 με εγγυοδοσία τα 12.000.000.000 του δημοσίου. Και έρχεστε και αποσύρετε την ίδια ώρα την τροπολογία αυτή. Έχει προβλήματα η τροπολογία, δεν λέω και θέλει συζήτηση, αλλά επί της αρχής ομιλώ, σαν κίνηση την οποία κάνετε. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αποσύρετε αυτήν την τροπολογία, λοιπόν, για να πετάξετε στο δρόμο χιλιάδες εργαζόμενους, χιλιάδες οικογένειες; Χίλιοι διακόσιοι είναι μόνο που δουλεύουν στα Ενωμένα Κλωστήρια. Τι θα γίνουν αυτοί οι άνθρωποι; Μου λέτε ότι θα πάτε σε διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι. Γιατί αυτή η υπόθεση εκκρεμεί εδώ και χρόνια. Και τουλάχιστον το τελευταίο διάστημα, εδώ και πάρα πολλούς μήνες, σας πιέζουμε αφόρητα. Κάντε κάτι. Μην αφήσετε να κλείσει η επιχείρηση. Μην της βάζετε λουκέτο από πάνω ως Κυβέρνηση.

Αυτήν τη στιγμή σπέρνετε θύελλες, διότι μαθαίνω ότι έχει καταληφθεί η περιφέρεια στην Κομοτηνή. Αυτοί οι άνθρωποι θα ξεσηκωθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λαφαζάνη, υπάρχει πρόβλημα χρόνου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μία κουβέντα μόνο.

Θα ξεσηκωθούν αυτοί οι άνθρωποι. Δεν έχουν άλλο τρόπο. Μιλάμε για θέματα επιβίωσης, για ανθρώπους που αμείβονται με 700, 800 και 900 ευρώ. Δεν έχουν άλλο τρόπο να επιβιώσουν. Είναι απλήρωτοι επί μήνες και δεν τους δίνουν ούτε τα δεδουλευμένα. Ξέρετε πώς ζει αυτός ο κόσμος; Και έρχεστε εδώ με μια κουβέντα και λέτε «αποσύρουμε», χωρίς εναλλακτική πρόταση για το τι θα γίνει; Αυτά είναι εγκλήματα και τα εγκλήματα αυτά δεν τα πληρώνουν μόνο χιλιάδες άνθρωποι, τα πληρώνει η ελληνική οικονομία, τα πληρώνει ο τόπος και θα τα πληρώσει το μέλλον αυτής της χώρας.

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, για την καθυστέρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επειδή υπάρχει απόφαση να τελειώσουμε στις 14.30' η ώρα λόγω της απογευματινής συνεδρίασης και επειδή έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Πάγκαλος και ο κύριος Υπουργός, προτείνω να γίνουν οι τοπο-

θετήσεις και να τελειώσουμε.

Ο κ. Πάγκαλος έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι δεν θα μου χρειαστούν τα έξι λεπτά.

Άκουσα τον κ. Παναγιωτόπουλο, τον κύριο εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, να λέει ότι αποβιομηχάνισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη χώρα και συμφώνησε με αυτό και ο εκπρόσωπος του Συνασπισμού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί δεν είχε αποβιομηχανιστεί;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Αν μου επιτρέπετε να πω κάτι γι' αυτά που είπατε. Μιλήσατε με μεγάλο πάθος και επί μακρότατο χρονικό διάστημα.

Εγώ δεν γνωρίζω καμία μεγάλη ελληνική βιομηχανία η οποία να έκλεισε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κι αν γνωρίζετε μία, πείτε την.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η Πειραική Πατραϊκή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Η Πειραική Πατραϊκή ήταν προβληματική βιομηχανία επί σειρά ετών, αντιθέτως μ' αυτά που ισχυρίζεστε από κοινού με τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τώρα!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Λαφαζάνη, επιτρέψτε μου να σας πω, ότι εσείς συμφωνήσατε με τον κ. Παναγιωτόπουλο. Εσείς είπατε «συμφωνώ». Θέλετε να πω ότι διαφωνείτε; Δεν γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, όχι διάλογο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να κρατηθεί ο χρόνος μου.

Λοιπόν, συμφωνήσατε με τη Νέα Δημοκρατία ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποβιομηχάνισε τη χώρα. Είναι ψευδές. Όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήλθε στην εξουσία, λόγω της πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, δεκάδες βιομηχανίες ήταν χρεοκοπημένες. Και συνεστήθη τότε ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων. Κάναμε την πολιτική των προβληματικών επιχειρήσεων, όπως ελέχθη τότε, η οποία λοιδορήθηκε, πολεμήθηκε με φανατισμό από τη Νέα Δημοκρατία, διότι σπαταλήσαμε υποτίθεται τα λεφτά του ελληνικού λαού. Και εκ των δύο ένα πρέπει να συμβαίνει: Ή σπαταλήσαμε τα λεφτά του ελληνικού λαού και σώσαμε τις βιομηχανίες ή τις αφήσαμε να κλείσουν.

Βεβαίως, κάνοντάς το αυτό είμαστε, αν θέλετε και πρωτοπόροι σε ανύποπτο χρονικό διάστημα της σημερινής πολιτικής μεγάλων κυβερνήσεων του δυτικού κόσμου, οι οποίοι διασώζουν τις επιχειρήσεις και τις τράπεζες με χρήματα του προϋπολογισμού, αλλά όχι κατά τον τρόπο με τον οποίο η Νέα Δημοκρατία σκοπεύει να τις διασώσει, δηλαδή εμπιστευόμενη ποσά ανεξελέγκτως στις διοικήσεις των τραπεζών.

Και εγώ θέλω να κάνω το πολύ απλό ερώτημα στον κύριο Υπουργό και ας το θέσει υπόψιν των συναδέλφων του. Γιατί δεν υιοθετούν την πρόταση Μπράουν, την οποία αν δεν κάνω λάθος προσυπέγραψε και ο Έλληνα Πρωθυπουργός σε συνεδρίαση της Ευρωζώνης, της Νομισματικής Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αγοράσουν μετοχές μ' αυτά τα λεφτά;

Γιατί δεν αγοράζουν μετοχές των τραπεζών αυτών που θα περιέλθουν στο κράτος; Θα είναι μια εγγύηση ότι τα χρήματα του ελληνικού λαού χρησιμοποιήθηκαν κατά τρόπο αποτελεσματικό και χρήσιμο και για την οικονομία και για το τραπεζικό σύστημα και εν πάση περιπτώσει κανείς δεν θα μπορεί να τους κατηγορήσει για μια πολιτική παροχών, δωρεών και ευνοιών.

Θέλω ακόμη να πω το εξής: Είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος ότι ξαφνικά ανακάλυψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα προβλήματα στο τραπεζικό σύστημα κ.λπ.. Κύριε Πρόεδρε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε καταρτίσει νομοσχέδιο κατά τη διάρκεια της δεύτερης τετραετίας Σημίτη, το οποίο είναι γνωστό. Όχι μόνο υπάρχει στα αρχεία του κόμματός μας, αλλά έχει κυκλοφορήσει και στον Τύπο με τη μορφή περιλήψεων, συγκεκριμένων άρθρων, σχολείων, επανελημμένα σχολιάστηκε, είναι γνωστό το νομοσχέδιο αυτό. Το νομοσχέδιο αυτό είναι η βάση της πρότασης νόμου την οποία κάναμε προς τη Βουλή και την οποία συνέταξε ο κ. Κουσελάς με τους συνεργάτες του. Άρα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολύ πριν έρθει η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία είχε συνείδηση του προβλήματος και ησχολείτο μ' αυτό. Τι συνέβη; Έγιναν πρόωρες εκλογές, όπως θυμάστε

όλοι, δεν έκλεισε η δεύτερη κυβέρνηση Σημίτη την τετραετία, και το νομοσχέδιο αυτό δεν κατατέθηκε ποτέ. Γιατί, όμως, η Νέα Δημοκρατία που κυβερνάει πέντε χρόνια τον τόπο δεν πήρε αυτό το νομοσχέδιο ή δεν έφτιαξε επιτέλους ένα δικό της, και έρχεται σήμερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της κυβερνώσας παράταξης και καταγγέλλει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. γιατί το 1821 δεν κατέθεσε στην Εθνοσυνέλευση του Άστρους μαζί με τον Κολοκοτρώνη και τον Καραϊσκάκη κάτι που να έλυνε τα προβλήματα του τραπεζικού συστήματος! Μα, και η γελοιότητα έχει τα όρια της, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' αρχάς να απαντήσω στον κ. Πάγκαλο. Όσον αφορά αυτά που είπε σχετικά με τον τρόπο ενίσχυσης του τραπεζικού συστήματος, θα του έλεγα να κάνει λίγο υπομονή μέχρι να δει το νομοσχέδιο που θα περιλαμβάνει τις λεπτομέρειες. Θα έλεγα, όμως, ότι στις ανακοινώσεις που έχουν γίνει επισήμως από τον Υπουργό αναφέρεται σ' όλες τις περιπτώσεις ότι θα υπάρχουν εξασφαλίσεις στα πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικά για τα 5.000.000.000 ευρώ λέει ότι προβλέπεται η αγορά από την πλευρά των δημοσίων μετοχών. Άρα, παραβιάζετε ανοικτές θύρες. Μη βιάζεστε, το έχει πει ο κ. Αλογοσκούφης στις επόμενες ανακοινώσεις.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Δεν είναι το ίδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Να περιμένετε, λοιπόν, να δούμε το νομοσχέδιο. Θα γίνει ειδική συζήτηση επ' αυτού και εκεί κάθε κριτική δεκτή και κάθε θετική πρόταση.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πολύ σημαντικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επαναλαμβάνω τι έχει ήδη δηλωθεί ότι θα περιλαμβάνει το νομοσχέδιο.

Πάμε τώρα σ' αυτά που είπε ο κ. Λαφαζάνης.

Κύριε Λαφαζάνη, καλό το πάθος, καλές οι κορόνες, καλό το πολύ αυστηρό ύφος, μπορεί να δίνει πολιτικά οφέλη, αλλά δεν επιλύει το πρόβλημα. Το πρόβλημα επιλύεται με νηφαλιότητα και με σοβαρότητα. Και αυτό «πάρ' τα και τρίψτω τα στη μούρη» ... εντάξει έχουμε ακούσει κι άλλα τέτοια, δεν θέλω να πάω παλιά για να μην ξύσω πληγές. Εδώ μιλάμε πολύ συγκεκριμένα. Εμείς δεν είπαμε «αποσύρουμε». Εμείς είπαμε ότι «αποσύρουμε για περαιτέρω διαβούλευση και συνεννόηση, προκειμένου αυτό που θα ψηφίσουμε να είναι εφαρμόσιμο». Λέτε ότι αυτό είναι έγκλημα. Εγώ σας λέω ότι έγκλημα είναι να κοροϊδύσουμε τον κόσμο. Και αν εφαρμόσουμε αυτό που λέτε εσείς, θα τον κοροϊδύσουμε και θα ψηφίσουμε κάτι το οποίο εν γνώσει μας δεν θα μπορέσουμε να εφαρμόσουμε. Αν αυτό δεν λέγεται κοροϊδία..., εκτός αν σας αρέσει, εκτός αν έχετε συνηθίσει την κοροϊδία. Λέμε, λοιπόν, ότι το σωστό, το έντιμο είναι αυτό το οποίο θα ψηφίσουμε εδώ να είναι και εφαρμόσιμο. Όταν εκ των προτέρων μας έχουν πει ότι αυτό δεν είναι εφαρμόσιμο, τι θέλετε να κάνουμε; Να το ψηφίσουμε για να μην κλείσουν, για να μην διαμαρτυρηθούν σήμερα και αύριο το πρωί να τους πούμε «παιδιά εμείς το ψηφίσαμε, εμείς καλοί ήμασταν, αλλά κάποιοι άλλοι κακοί δεν μας το επιτρέπουν»; Αυτή είναι η λογική σας; Το «να του τα τρίψω στη μούρη» αυτήν τη λογική έχει;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Η λογική τους αυτή είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επειδή, λοιπόν, σε μας η λογική είναι να λύσουμε το πρόβλημα και όχι να κοροϊδύσουμε τον κόσμο, λέμε «το αποσύρουμε και θα επαναδιαπραγματευτούμε και θα δούμε τι μπορούμε να κάνουμε, ώστε αυτό που θα περάσει να εφαρμοστεί».

Απαντώ ταυτόχρονα στον κ. Πάγκαλο που είπε ότι αν το ψηφίσουμε, θα είμαστε πιο ισχυροί. Θα πούμε ότι έχει ψηφίσει το ελληνικό Κοινοβούλιο ένα νόμο, άρα θα τον εφαρμόσουμε. Θα του θυμίσω ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο –το είπα και πριν– ψήφισε το νόμο για τα αφορολόγητα αποθεματικά, εφαρμόστηκαν αυτά και ήρθε μετά από χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση και λέει «φέρτε πίσω τα λεφτά, πληρώστε τα όλα», για να μην πάω και σ' άλλες περιπτώσεις, όπου ψηφισθέντες νόμοι ακυρώθη-

καν.

Θέλω να πω ότι για κανέναν δεν είναι ευχάριστη αυτή η εξέλιξη, διότι αυτή η τροπολογία ήταν πράγματι αποτέλεσμα διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων πολλών μηνών. Λύνει ή έλυνε ένα σοβαρό πρόβλημα, αν εφαρμοζόταν, των εργαζομένων, αλλά ξέρουμε ότι αυτό δεν είναι εφαρμόσιμο και θέλει προηγούμενη διαβούλευση.

Κύριε Δραγασάκη, να σας πω επίσης κάτι. Πολύ πιο αποτελεσματικά μπορεί να πας να διαπραγματευτείς με την Ευρωπαϊκή Ένωση εάν δεν κάνεις αυτούς τους περιβόητους τσαμπουκάδες σαν κι αυτούς που άκουσα από εσάς (να τον πάρω να τους τον τρίψω στη μούρη). Πολύ πιο ισχυρή διαπραγματευτική θέση έχεις όταν πας να διαπραγματευτείς, όταν σ' έχει προειδοποιήσει και δεν τον έχεις γράψει στα παλαιότερα των υποδημάτων σου, από το να κάνεις αυτούς τους λαϊκισμούς που είναι καλοί για το εσωτερικό, μπορεί να είναι καλοί προσωρινά για να δημιουργούν εντυπώσεις, αλλά δεν επιλύουν το πρόβλημα. Κι εδώ είναι το θέμα, θέλουμε εντυπώσεις ή να λύσουμε το πρόβλημα; Εμείς θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχάς χαίρομαι, γιατί για μία ακόμα φορά με την παρέμβασή του ο παριστάμενος Υπουργός, μέλος του οικονομικού επιτελείου, ο κ. Παπαθανασίου, ξεκαθαρίζει ότι όταν η Κυβέρνηση αποσύρει την τροπολογία για την κλωστοϋφαντουργία, δεν σημαίνει ότι παραιτείται από το να ρυθμίσει νομοθετικά αυτό το καθεστώς και να διασώσει το συγκεκριμένο κλάδο που όντως χειμάζεται από πολλά προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Είχα την ευκαιρία να κάνω κι εγώ –γιατί απευθύνθηκε σε μένα η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος– συνομιλίες για να βοηθήσω αυτήν την κατάσταση. Θέλω, λοιπόν, κι εγώ να επαναλάβω την κατηγορηματική διαβεβαίωση που δίνει η Κυβέρνηση διά στόματος του παρισταμένου Υφυπουργού, ότι η τροπολογία και σε κάθε περίπτωση η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης θα επανέλθει πολύ γρήγορα και θα ψηφιστεί. Αυτό είναι δεδομένο. Απλώς εδώ δεν πρέπει να μας απασχολεί μόνο το φαίνεσθαι, να ψηφίσουμε κάτι το οποίο θα αποδειχθεί ανεφάρμοστο στη συνέχεια. Δεν μπορούμε να προσφέρουμε συνέχεια σπονδή στις θεότητες του λαϊκισμού και της δημαγωγίας!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τρία χρόνια είναι η υπόθεση!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ πρέπει να έχουμε αποτέλεσμα. Και η Κυβέρνηση θέλει να είναι αποτελεσματική.

Κρατάω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, την κατηγορηματική διαβεβαίωσή σας, ότι στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα θα ολοκληρωθούν οι διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες αρχές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για να μπορέσουμε να στοχεύσουμε σωστά σε επίπεδο νομοθετικής πρωτοβουλίας και να δώσουμε λύση. Γιατί όντως το πρόβλημα δεν είναι επείγον, είναι υπέρ επείγον, είναι πρόβλημα σωτηρίας του κλάδου. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, σ' ό,τι αφορά την ιστορία της αποβιομηχάνισης τι να πρωτοπεί κάποιος; Να θυμηθεί την ιστορία λύπης και θλίψης για την αποχώρηση της «PIRELLI» και τόσων άλλων εταιρειών από την Ελλάδα;

Γιατί δεν ρωτάει ο κ. Πάγκαλος τον εισηγητή μας εδώ, τον κ. Λιάσκο, να του εξιστορήσει, να του αφηγηθεί το πώς έσβησαν οι καμινάδες στο Νομό Ευβοίας; Πώς βυθίστηκε ο Νομός Ευβοίας στην απελπισία της ανεργίας; Στο κάτω-κάτω υπάρχει μία ένδειξη, υπάρχει μία κοινωνική νόσος, η οποία αποτυπώνει ακριβώς τον πυρετό της οικονομίας στις εκάστοτε φάσεις της σε σχέση με την έλλειψη ανάπτυξης και προώθησης της παραγωγικής διαδικασίας. Αποτυπώνει το τέλμα της κοινωνίας και της οικονομίας μας ο παράγον που λέγεται ανεργία.

Γνωρίζετε ότι παραλάβαμε μία ανεργία σε δυσθεώρητα ύψη επί των ημερών του Π.Α.Σ.Ο.Κ. παρόλο που και η διεθνής οικονομική συγκυρία επί των ημερών της οκταετίας Σημίτη ήταν εξαιρετικά ευμενής και παρ' όλο που οι κυβερνήσεις Σημίτη δια-

χειρίστηκαν τεράστια ποσά τρισεκατομμυρίων σε παλαιές δραχμούλες και βεβαίως διαχειρίστηκαν και την υπόθεση της υπερκατασκευής και υπερπαραγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτοί όμως οι πόροι, δεν υπέστησαν την απαραίτητη διάχυση στην ελληνική περιφέρεια.

Και κλείνω μ' αυτό: Επειδή μας μιλάτε για χρέη, για προβλήματα, ένα νούμερο θα δώσω και είναι γνωστό στον κάθε Έλληνα και στην κάθε Ελληνίδα: 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ ήταν το συνολικό πράσινο χρέος, που μας αφήσατε για τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. Και έρχεστε σήμερα και απορείτε, γιατί παραλάβαμε από εσάς συντάξεις πείνας. Και παραλάβαμε τα 2/3 των Ελληνίδων και Ελλήνων συνταξιούχων να έχουν περάσει το κατώφλι της φτώχειας.

Καλό είναι, λοιπόν, κύριε Πάγκαλε, κάποια στιγμή και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει τη δική του αυτοκριτική. Είστε ένας ικανότατος πολιτικός και κοινοβουλευτικός. Ό,τι και να πείτε όμως, όποιες δυνάμεις σας και αν επιστρατεύσετε, δεν έχετε την δυνατότητα να αλλάξετε μια εικόνα η οποία ήταν και θα παραμένει μαύρη στα μάτια του κάθε Έλληνα και της κάθε Ελληνίδας. Και μιλάω για την εικόνα των πεπραγμένων της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ιδιαίτερα την τελευταία οκταετία επί Κώστα Σημίτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια ανακοίνωση.

Πριν από λίγο, με επισκέφθηκε στο γραφείο μου ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο κ. Κυριάκος Καρούτσος, ο οποίος μου ενέχειρσε σειρά εγγράφων καθώς και πέντε κιβώτια, που περιλαμβάνουν άπαν το υλικό της δικογραφίας για το Βατοπαϊδί.

Το έγγραφο το οποίο μου απέστειλε αναφέρει τα ακόλουθα: «Προς τον κ. Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Εν όψει της συζήτησης της πρότασης για την σύσταση εξεταστικής επιτροπής και για την άσκηση δίωξης κατά μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού (άρθρα 144 και 154 του Κανονισμού της Βουλής) σχετικά με την υπόθεση Βατοπαϊδίου.

Σας διαβιβάζουμε την σχετική δικογραφία σε αντίγραφα.»

Αυτή αποτελείτο από τα έγγραφα που περιλαμβάνονται σ' αυτό το διαβιβαστικό, καθώς και τέσσερα κιβώτια τα οποία περιέχουν καταθέσεις μαρτύρων, ουσιώδη έγγραφα και επίσης δυο μεγάλα κιβώτια από τα τέσσερα που έχουν διάφορα έγγραφα, συμβόλαια και επίσης διάφορα έγγραφα.

Όλο αυτό το υλικό, φωτοτυπείται αυτήν την ώρα για να παραδοθεί από ένα αντίγραφο σε κάθε κόμμα για να λάβουν γνώση του περιεχομένου των εγγράφων.

Ευχαριστώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια παρατήρηση θα ήθελα να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κατ' αρχάς βεβαίως είμαι ευτυχής που είναι στα χέρια της Βουλής αυτό το υλικό. Στα χέρια σας. Και εύχομαι να το πάρουν τα κόμματα το συντομότερο δυνατό. Θα ήτο ακόμα ευτυχέστερο, αν είχε δοθεί το υλικό αυτό εγκαίρως, έτσι ώστε να αποφευχθεί η απομάκρυνση από το Εισαγγελικό Σώμα των δύο αξίων -όπως αποδείχθηκε- και συνεπώς με το καθήκον τους εισαγγελέων, οι οποίοι παραιτήθηκαν, διότι δεν έγινε τότε η αποστολή προς τη Βουλή όπως ζητούσαν.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι υπάρχοντος του υλικού, όλοι οι συνάδελφοι μπορούν να πάρουν θέση κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας, αν θα είναι το απόγευμα διαθέσιμο ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα σε μια ώρα, κύριε Πάγκαλε, οι δύο βασικοί φάκελοι που έχουν τις μαρτυρικές καταθέσεις και τα ουσιώδη έγγραφα μαζί με τα διαβιβαστικά, θα βρίσκονται στους γενικούς γραμματείς των κομμάτων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Επομένως την Παρασκευή έχουμε όλο το υλικό που μας επιτρέπει να αποφανθούμε για την προανακριτική επιτροπή.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω μια απορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα σας παρακαλέσω πολύ, κύριε Παναγιωτόπουλε, να μη γίνει συζήτηση.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το διαβιβαστικό, δεν με δια-

φωτίζει εμένα ως Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου, για το πώς έφτασε ο φάκελος στη Βουλή. Είναι για ενημέρωση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ναι, για ενημέρωση. Μα σας το διάβασα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι σημαντικό αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα σας το διάβασα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Διότι διαφορετικά θα έπρεπε να ακολουθήσει άλλη πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παναγιωτόπουλε, λέει για να διευκολυνθούν οι συζητήσεις που πρόκειται να γίνουν διαβιβάζει αυτό το υλικό και προφορικά...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ξαναλέω ότι αν η διαβίβαση στη Βουλή αφορούσε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ θα μ' ακούσετε. Δεν κάνει τέτοια αναφορά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: ...θα είχε ακολουθηθεί η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα διαδικασία η οποία δεν ακολουθείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παναγιωτόπουλε, δεν κάνει τέτοια αναφορά. Λέει...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Για να αποκαταστήσουμε την εικόνα σ' όλο της το βάθος και το μέγεθος. Κατάλαβα σωστά; Αυτό ρωτώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και απήντησα ότι καταλάβατε σωστά. Έρχεται το υλικό στη Βουλή, για να ενημερωθεί η Βουλή εν όψει των δύο συζητήσεων που γίνονται. Σήμερα το απόγευμα στις 5 η ώρα για την εξεταστική επιτροπή και την Παρασκευή το πρωί στο αίτημα για την σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, με αρμοδιότητα προκαταρκτικής εξέτασης που υπέβαλλαν την μεν πρώτη οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τη δε δεύτερη οι Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία δήλωση θα ήθελα να κάνω κι εγώ, γιατί είναι σοβαρό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ότι έστω και καθυστερημένα έρχεται ο φάκελος της δικαιοσύνης στη Βουλή, νομίζω πως είναι πάρα πολύ θετικό.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω στην Αίθουσα, χωρίς να περιαιτιολογούμε, ότι δικαιώνεται απόλυτα η επιμονή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς από την πρώτη στιγμή να έρθει πάραυτα ο φάκελος αυτός, για να ενημερωθούν και τα κόμματα και όλοι οι συνάδελφοι.

Από την άποψη αυτή, ξέρετε ότι ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. είχε αποστείλει και σε εσάς μία σχετική επιστολή γι' αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Νομίζω, λοιπόν, ότι παρά το γεγονός πως είναι αρκετά καθυστερημένο, είναι μία θετική εξέλιξη, η οποία θα βοηθήσει την περαιτέρω διαδικασία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νομίζω ότι και οι τρεις συνάδελφοι που πήρατε το λόγο μετά την ανακοίνωση, την οποία έκανα -και ο κ. Πάγκαλος και ο κ. Παναγιωτόπουλος και εσείς, κύριε Λαφαζάνη- θεωρείτε θετικό το γεγονός της έλευσης εδώ όλου του υλικού της δικογραφίας, ώστε να υπάρχει πλήρης γνώση εν όψει των συζητήσεων που γίνονται.

Πρέπει, δε, να σημειώσω ότι στην παράδοση, την οποία μου έκανε ο κ. Καρούτσος, παρουσία υπηρεσιακών στελεχών της Βουλής, μου είπε ότι από σεβασμό προς τη Βουλή, φέρνει το υλικό -άπαν- της δικογραφίας, για να λάβει γνώση η Βουλή εν όψει αυτών των δύο συζητήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

Μπορείτε να συνεχίσετε, κύριε Αντιπρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ')

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, έχουμε υπερβεί κατά πάρα πολύ το χρόνο, ο οποίος είχε οριστεί. Έχουμε αυτήν την εξέλιξη και πρέπει να μελετήσουμε το φάκελο και η επόμενη συνεδρίαση θα αρχίσει στις 17.00'.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Προστασία δανειοληπτών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Προστασία δανειοληπτών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.43', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2008 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: «συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και ογδόντα Βουλευτές του Κόμματός του, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, σχετικά με τη διερεύνηση του συνόλου της υπόθεσης της Μονής Βατοπαιδίου», σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

